ꝙ ſic: qꝛ regulariter vtile ꝑ inutile nō vitiaṫ. ī. de reg. iur. vtile. ibi vide arg. de hoc ꝓ ⁊ cōtra. ṗterea hec eſt quedā liberalitas ⁊ in liberalitatib⁹ vel donationibus dicimus ꝙ teneṫ ꝓ pte vſq₃. ſ. ad legitimū modū: ⁊ in reſiduo non: vt. C. de dona. l. ſancimus. xij. q. ij. ſi q̄s de ſuis. ṗterea hic agim⁹ de re ſepabili: ſcilicet ꝺ nu mero dierū: vbi nō vitiaṫ vtile ꝑ inutile. ff. de aq̄ quo. ⁊ eſti. l. j. §. Addi. trebati⁹. (vi. de cenſi. cum apl'us ſup glo. q̄d ergo Jo. an.) ⁊ h̄ veꝝ puto. (idem Ar chi. q̄ etiā alle. ꝺ deſpō. impub. c. vno. §. j. in fi. eo. li. xij. q. v. qꝛ Jo hannes. xvij. q. iiij. queſti. j. q. j. nōne. de cōſe. di. iiij. ſi nō ſancti ficaṫ i fi. ⁊ ꝙ ibi notat Jo. anꝺ.) Alij cōtra. ſ. Jo. mo. dicentes in dulgētias in nul lo tenere: qꝛ qui priuilegio abuti tur perdit illud. xj. q. iij. priuile giū. cū ſimilib⁹. ſed non eſt verū ꝙ q̄ abutiṫ ṗui legio pdat illud: licȝ mereaṫ pdere. ſic dicit. c. vnde ṗn cipis erit eſtimatio: qꝺ dic vt no. Inno. ſ. de decl. ſug geſtum.

a tutū excesserint cōcilij generalis. De ſentētia excōicationis: ſuſpēſionis ⁊ interdicti.

Innocētius quartus in cō cilio lugdun̄. Judex qui excōmunicat ſuſpēdit vel interdicit in ſcriptis hoc faciat: et cauſam cōſcribat et requiſit⁹ exemplum ſnīe tradat infra mēſez: q̄ ꝯfecerit per menſem ab ingreſſu eccl'ie et diuinis eſt ſuſpenſus: ⁊ relaxabiṫ illa ſnīa ꝑ ſupiorē abſq₃ difficultate: et cōdēnabiṫ lator in expenſis et al's pena condigna ſi ſic ſuſpēſi celebrant vt prius ſunt irregulares nec abſoluuntur ab alio q̄₃ a papa. hoc dicit Jo. an. ca. I

b Cum medicinalis ſit excōicatio non mortalis diſciplinās nō eradicās c dum tamen is in quem lata fuerit nō cōtemnat: caute ꝓuideat iudex eccleſiaſticus vt in ea ferenda oſtendat ſe d proſequi quod corrigētis fue e rit et medentis. ¶ Quiſq̄s f igitur excommunicat excom g municationem in ſcriptis ꝓ h ferat: et cauſam excommunicationis expreſſe conſcribat: i propter quam excommuni k catio proferatur: exemplū vero huiuſmodi ſcripture tene l atur excommunicato tradere m infra menſem ſi fuerit requiſitus: ſuper qua requiſitione fieri volumus publicum inſtrumentum vel litteras teſtimoniales confici ſigillo au n ctentico conſignatas. o ¶ Si quis autem iudicum p huiuſmodi conſtitutionis temerarius extiterit violator

ꝑſonā: vt. v. q. vj. q̄dā. ⁊ ſ. de offi. ordi. ſi ſacerdos: di cūt q̄dā. (qꝺ placet Jo. mo. ⁊ Archi.) ꝙ nō. ad h̄. ſ. e. li. de elec. q̄ ꝯ certā. ſ₃ tuti⁹. (ſm Hoſt. q̄ ēt hāc opi. at Addit tribuit In. Jo. ā.) ē tenere ꝯriū: tū qꝛ h̄ ꝯſtitutio gnāliter loq̄ṫ: tū qꝛ certā ꝑſonā l₃ ñ expſſā ligat ſnīa: q̄ tū poſtea expmeṫ: ad hoc. ī. e. romana. §. caueāt. Et Drūa inter no. ex hac lr̄a du ſniaȝ diffi as diuerſitates i nitiuā ⁊ ex ter ſnias excōica cōicatiōis tionū ⁊ al's diffinitiuas: qꝛ vtra ꝙ dȝ ferri in ſcriptis: ſ₃ ſi diffinitiua nō feraṫ in ſcript' nō tenet. de re iudi. c. vlt. ſnīa aūt excōicationis licet nō ſit lata in ſcript' tenet: ſ₃ locuȝ habēt pene q̄. ī. ſequunṫ. Item in diffinitiuis nō ē neceſſe exprimere cāȝ. ſ. de re iudi. ſicut. ſed i ſentētia excōicationis ſec⁹: vt h̄ vides. i ¶ Propter quā. Et licȝ falſa ſit cā: ligat tū excōicatio. xj. q. iij. c. j. ⁊. ij. ſ. e. ſacro. de abſolutione dic vt. ſ. ꝺ of. or. ex pte. k ¶ Exēplū totale. Al's ñ eēt exēplū ſ₃ ps. (vñ dicit Hoſt. ꝙ cōtinere dȝ excōicationē de ver Additio bo ad verbū ⁊ annū ⁊ diē. ar. de reſcrip. eā te. ij. q. viij. libelloꝝ. Jo. an.) l ¶ Excōicato. Per hoc videṫ loq̄ cū excōicaṫ certa ꝑſona: fateor h̄ quo ad traditionē exempli. (quaſi diceret: nihilomin⁹ ferre dȝ in ſcriptis et Addi. expmi cā q̄ ita cōueniat generali ſicut ſpeciali ſnīe. Immo plus generali q̄ nō dȝ ferri niſi ex cā. ī. eo. romana. §. caueāt. plus dixit Hoſt. ꝙ ſi innoiatus q̄ cōphēdi poterat ſub gnāli perat exēplū dȝ ſibi cōcedi. Jo. an.) m ¶ Requiſit⁹. Al's ꝯ nō habebit locū pena q̄ ſeq̄ṫ ⁊ eſt ſi. ſ. e. li. de ap. vt ſup. ⁊. c. ab eo. ⁊ intelligo ꝙ req̄ſitio fiat loco et tpe cōpetētib₉. Ar. pre. c. ab eo. ⁊. ſ. de elec. cū in veteri. et intelligo menſeȝ a die ſnīe: nō a die requiſitionis. ſic. ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. iudicib⁹. et C. de ap. l. iudicibus. ſi aūt requiraṫ poſt menſeȝ: non habet locū hec cōſtitutionis pena: ſed nihilomin⁹ illā dare teneṫ ſicut ⁊ cetera acta cauſe. de ꝓba. quoniam cōtra. ad h̄ de do. ⁊ cōtu. cum dilecti. n ¶ Auctētico. Iſta ſunt paria. ſ. de fi. inſtru. c. ij. ad idē. ſ. e. li. ꝺ of. ordi. ſi canonici. ſ₃ nūq̄d ſufficerēt teſtes: h̄ videṫ ꝙ ſic. C. de fi. inſtru. l. in exercēdis. ſ. de fi. inſtru. cū Johannes. dic illud regulare: ſed hoc ſpeciale ſicut ⁊ alia que dixi. ſ. de cēſi. c. j. (Hoſt. Jo. mo. ⁊ Archidia.) o ¶ Judicū. Quorūcunq₃: vt etiā ſacerdotes excōicātes hoc ſeruare debeāt. (idē Hoſt. cum eo. Jo. mo. et Additio Archi.) ſ. de offi. or. cū ab eccleſiarū. pena tū ſuſpenſionis de qua. ī. loquiṫ in epīs locū nō habet: vt. ī. eo. quia periculoſum. p ¶ Temerarius. Nūquid requiriṫ ꝙ ſit in dolo: quod videtur ꝑ hanc lr̄am. ad h̄. ff. vi

a ¶ Generalis. ſ. eo. cum ex eo. Diuiſio Cum medicinalis. Primo ponit ꝓemiū. Secūdo ſtatutū circa excōicationem ferēdā ibi: Quiſq̄s. Tertio penā nō ſeruātis. ibi: Si q̄s. Quarto aggrauat vl' penas addit. ibi: Supior. Quinto ſtatutū ꝓrogat ad ſuſpēſiōis ⁊ iterdicti penas ibi: Et h̄ eadē. Sexto cautos reddit illos q̄ penā icurrūt Additio ibi: Caueāt. Jo. (idē Jo. mo. ſ₃ Hoſt. diuidit i. vij. de ſecūda faciēs duas. Jo. an.) b ¶ Mortalis: vt. ij. q. j. multi. ⁊. xxiiij. q. iij. notādū. c ¶ Cōtēnat. Et tunc ampli⁹ ex cōtēptu ligaṫ. xxiiij. q. iij. notandū. xj. q. iij. §. cū h̄. ⁊. ſ. e. ti. ꝑ tuas. creſcit igiṫ hō ꝑ merituȝ obedientie parendo inique ſnīe. viij. q. j. ſciendū. xj. q. iij. q̄d ergo. d ¶ Corrigētis. Siue plectēdo ſiue ignoſcēdo hoc ſolū bn̄ agiṫ vt vita hoīm corrigaṫ: vt. xxiij. q. v. pdeſt. e ¶ Medentis. Sanabit ⁊ medebiṫ q̄tuȝ in ſe erit: al's nō erit q̄d ſibi imputeṫ. xliij. diſti. c. ephe ſijs. xlvij. di. c. vl. faciat igiṫ ꝙ ſnīa ſit iuſta ex animo: ex ordine ⁊ ex cā. de quibus dꝛ. ſ. e. ſacro. f ¶ Excōicat. ſuſpēdit et interdicit. ī. e. c. §. et hec eadem. Forma ſnīe excōicationis g ¶ Scriptis. No. caſus in quib⁹ ſcriptura requiriṫ. de his plene dixi. ſ. e. li. de cēſi. c. j. h ¶ Cauſam. Ut qꝛ pemptorie citat⁹ corā nobis renuit cōparere: ⁊ de iuſticia reſpōſurus. vel qꝛ iuſſus vt infra talē diē cērū titio ſolueret ad q̄ ſibi ex cā depoſiti tenebaṫ: qꝺ facere recuſauit: idcirco ⁊c̄. ⁊ eſt hic ordo retrogradus: qꝛ Queſtio primo dȝ cām exṗmere: ⁊ poſtea excōicare. Sed nunquid hec cōſtitutio locū h₃ cū excōicatio ferṫ ꝯ icertā

bo.rap.l.ij.§.doli mali.dic cōtra q: ſufficit ꝙ in negli
gentia ſtultia vel fatuitate hoc fecerit.ad idē.ff.de iu
di.eū quē temere.ꝛ eſt ſi.ſ.e.li.ne cle.vel mo.c.ij.ꝛ ꝑ
lrām iſtā puto ꝙ ſi exiōicator nō fuit in aliqua culpa:
puta nō erant neceſſaria ad ſcribendū ꝛ periculū erat
i mora: credo ꝙ
nō habeat locū
pena.ad h.ff.de
vſufruc.equiſſi/
mū.ꝛ.ſ.de elec.
indēnitatibus in
fi. a ❡ Men/
ſē.Quo lapſo ip
ſo iure reſtitui⁹ ē
lxxxi.di.ſi quis
ammodo.ꝛ.ſ.d
ſpon.nō eſt no/
Additio bis.(dicit Hoſ.
hoc verū ſi ſniaꝫ
ſeruauit ꝛ pecca
tū cōfeſſus ſit et
penituerit.:Ali/
as ſemp ꝗ ad ſe
ſuſpenſus rema/
net.ſ.de coha.
cle.ꝛ mul.ca.fi.
Johan.an.
b ❡ Ingreſſu ec
cleſie.De hac ſuſ
penſione habes
.j.e.iſ cui.ꝛ adde
ꝙ dicā.j.e.is cui.
c ❡ Superior.
Iſtud ſatis ha/
bemus.ſ.eo.ſa/
cro.
d ❡ Difficulta
te.ſ.cautiōis ex
igende vel remiſ
Addi. ſionis faciende.(vnde dicūt Bern.ꝛ Hoſt.ꝙ ſine mo
ra:ſine ſatiſdatione:ſine cauſe cognitione: ꝛ ſine aliq̄
excōicati grauamine h fieret cū euidēter appareat cō
tra hāc ꝯſtitutionē lataꝫ fuiſſe.Jo.an.) e ❡ Pena.
Sic.ſ.de vſupal.niſi ſpēalis.xxxviij.di.§.qui ea.
f ❡ Obſeruari.Et ſic iſta tria ſūt paria:vt habes ſi.j.
e.ti.is cui.ad idē.ſ.de appel.ad hec qm̄.ꝛ.c.dilectus.
de cōſue.cū dilect⁹.de elec.cū inter.R.cū ſi.ꝛ intelli/
gas de interdicto vel ſuſpēſione etiā a ſpūalibus pro/
lata:ſec⁹ ſi interdiceret ingreſſus ciuitatis vel pome/
rij.ff.de ſer.expor.cui pacto.ff.de inter.et rele.ꝑ totuꝫ
ſm modernos q̄ de h plene no.in p̄dicta decre.ad hec
qm̄.Jo.an. g ❡ Sicut prius.Quaſi in officio ſuo a/
Addi. gens vt dicit canon.xj.q.iij.ſi q̄s ep̄s in cōcilio.(et .j.
e.is cui.in fi.j.rn̄.Jo an.)qđ verū eſt in quocūq; offi/
cio cātādo:ꝛ in q̄buſcūq; horis officiet eccl'iam: vt in
p̄dicto canone.ꝛ cōcor.ſ.e.li.de re iudi.cū eterni.(idē
hic Bern.ꝛ Hoſt.dicebat Fran.ꝙ ſi intrat choruꝫ cū
alijs legēdo ꝛ cātādo loc⁹ eſt irregularitati.ꝛ ſic intel
ligit illud ſicut prius poſitū.in.c.ſi q̄s ep̄s.Jo.an.)
h ❡ Irregularitatē.Qđ ergo in antiq̄s canonib⁹ ſta
tutū erat de excōicatis extendit ad ſuſpenſos.xj.q.iij.
c.ſi q̄s ep̄s damnat⁹.ꝛ.c.ſi q̄s ep̄s in cōcilio.ꝛ.ſ.de re
iudi.cū eterni. i ❡ Summū.No.caſum ſpecialiter
reſeruatum ro.pon.alios habes de offi.leg.qđ tranſ/
lationem.de exceſſi prela.ſicut vnire.
Diuiſio S Olet.Sunt due ptes.In prima duplex queſtio
Scđa ibi: Et an.In ſcđa ibi: In prima.ad vtranq;

a ꝑ mēſem vnū ab ingreſſu ec/
cleſie ꝛ diuinis officijs noue
c rit ſe ſuſpenſum. ❡ Superi/
or vero ad quē requirit ſen/
d tentiā ip̄am ſine difficultate
relaxans: latorem excōicato
ad expenſas ꝛ omne intereſſe
cōdēnet ꝛ alís pūiat animad
e uerſione condigna: vt pena
docēte diſcant iudices q̄ gra
ue ſit excōmunicationū ſentē
tias ſine maturitate debita
fulminare. ❡ Et hec eadē in
ſuſpēſionis ꝛ interdicti ſen/
f tētijs volumus obſeruari.
❡ Caueāt aūt eccl'iarū p̄la/
ti ꝛ iudices vniuerſi ne p̄di/
ctā penā ſuſpenſionis incur/
rāt: qm̄ ſi contingeret eos ſic
ſuſpēſos diuina officia exeq̄:
g h ſicut prius irregularitatē nō
effugiēt iuxta canonicas ſan
ctiones: ſup qua non niſi per
i ſummū pontificē poterit diſ/
penſari. Idem in eodem.

rūſio.Et p̄mo ſoluit primā.Secūdo excipit ibi: Niſi.
Tertio exceptionē moderat.ibi: In q̄ caſu.Scđa ſecū
de diſtinguit iudicialia ꝛ extraiudicialia.Scđm ibi:
Et extra iudiciū.Et preſtor.(ꝙ ꝓlixa ꝛ ꝯfuſa v̄ba.
Addi. Inno.ſuꝑ hac decre.me nō ſinēt eſſe breuiloquū.Jo.
k ❡ A nōnullis
Scholaſticis vſ
iureperitis con/
flictū rōnuꝫ ha/
bētib⁹.ſic.ſ.de
reſti.ſpolia.fre/
Addi. quens(de quib⁹
p̄bus dubitare
de ſingulis nō ē
inutile.Jo.mo.)
l ❡ Superiorē.
Excommunica/
toris: qđ dic vt
ſ.e.ꝑ tuas.et ꝑ
hanc lrām q̄ ſic
generaliter loq̄/
tur.dixit Bern.
Addi. (q̄ in duobus er
raui.ꝓmuꝫ dixi
in tex.ſup.v.nul
lā.ſcđm ſumpſit
ex eo ꝙ decre.ꝑ
tuas.co.ti dixe/
rat ꝙ ſedes apo
ſtolica conſueue
rat ꝯcedere ab/
ſolutionē ad cau
telā.ꝛ quaſi intel/
ligeret id inferio
ribus non licere.
dixit hoc nouuꝫ
per hāc decre.in
ductuꝫ ꝙ q̄libet
ꝛc̄.vt ſequit.Sꝫ
illa verba nō ponebant ibi ad deſignādū aliq̄d ſpēale
i papa.ſed ad inſtruēdū quale remediū poſſet haberi
in illo dubio.Jo.an.) ꝙ q̄libet iudex ordinari⁹ ꝛ dele/
gat⁹ hāc abſolutionē ipartiri pōt.Inno.ꝛ alij.(Joh.
ꝛ Hoſt.ſꝫ Arch.nō vult accedere huic dicto.Jo.an.)
cōtra in delegato; dicētes ꝙ delegat⁹ etiam pape non
abſoluit ad cautelam ex generali cauſe cōmiſſione.de/
legata eni p̄tās ē ſtricti iuris: ꝛ id ſolū pōt qđ ei ſpēa/
lit eſt cōmiſſuꝫ: ꝛ ſine q̄ cā expediri nō pōt.ſ.de offi.d
le.c.j.ꝛ.c.prudentiā.ſed ſine abſolutione ad cautelam
bn̄ pōt cā expediri: q: cū pateblt illū excōicatū: pote/
rit ꝑ dlegatū i v̄itate nō ad cautelā abſolui: vt i.c.pru
dētiā.ſꝫ qđ delegat⁹ pape abſoluat ad cautelā: videt
exp̄ſſum.ſ.de ap.ad pn̄tiā.ſed q̄ tenēt ꝯtriū dicūt ꝙ il
lud fuit ꝓpter ſpecialē cōmiſſionē.vel illud in audito/
rib⁹: ſec⁹ in delegatis quaſi auditores habeant ordi/
nariā.de hoc d reſcrip.auditor in Cle.in.j.glo.
m ❡ Contradictionis.Ipſi⁹ excōicatoris vel aduerſa
rij qui illū fecit excōicari: vt.ſ.de appel.qua fronte.ꝛ
.j.ſequit. n ❡ Et an ante.Secūda q̄ſtio. o ❡ Hu/
iuſmodi.Scꝫ ad cautelā.idē puto etiā ſi nō peteret ab
ſolui: q: nec cōpellit h caſu: vt.ſ.e.ꝑ tuas. p ❡ In
iudicio.Ibi etiā iudici faciēda eſt ꝓbatio.ff.de ꝓba.
l.quinquaginta.ſ.eo.lib.de reſcrip.ſtatutum.§.cum
v̄o.cū ſimilibus. q ❡ Errorem.Pone exemplū.j.e.
venerabilib⁹.§.pōt.ꝛ in hijs duobus caſibus ē nul/
la excōicatiōis ſententia: ꝛ in alijs q̄s.j.dicā.j.e.pūti.
r ❡ Ceteri Iudicialib⁹ ꝛc̄. s ❡ Illi⁹: Scꝫ de p̄cedē

Qui petit abſolui ad caute/
lā dicēs excōicatiōis ſniaꝫ in
ſe latā eē nullā: abſoluet cu/
iuſq; ꝯdictione nō ob.niſi di
cat ꝛ ꝓbet infra octo dies ex
cōicat⁹ ꝓ manifeſta offēſa: q̄
ꝓbat ſe excōicatū poſt appel
latione ꝓbatiōe pēdēte in iu
dicijs euitabit: extra iudiciū
v̄o non.h.d.Jo.an. ca.II.

k S Olet a nōnullis in du
bium reuocari.an cuꝫ
l aliquis ꝑ ſuperiorem abſolui
poſtulat ad cautelā duꝫ in ſe
latā excōicatiōis ſniam aſſe/
m rit eſſe nullā ſine ꝯdictionis
obſtaculo munus ei debeat
n abſolutiōis impēdi: ꝛ an an/
o te abſolutionē hmōi is qui ſe
p offert in iudicio ꝓbaturuꝫ ſe
poſt appellationē legitimam
excōicatione innodatū.vel i/
q tolerabilē errorē in ſentētia
fuiſſe petenter exp̄ſſum: ſit in
r s ceteri excepto ꝓbatiōis illi⁹

articulo euitand⁹. ¶ In pri ma igiꝶ dubitatiōe ſic ſtatui a mus obſeruādū vt petēti ab ſolutio nō negeꝶ: Quis ī hoc excōicatoꝛ vl' aduerſarius ſe b opponat niſi eum excōicatū c pꝛo manifeſta dicat offenſa: d in quo caſu termin⁹ octo die e rū indulgebitur ſic dicēti vt ſi pꝛobauerit qđ opponit nō f relaxetur ſnīa niſi pꝛius ſuf g ficiens pſteꝶ emenda: vl' com petēs cautio de parendo iuri h ſi offenſa dubia pꝛoponatur. ¶ In ſcđa vero queſtiōe ſta i tuim⁹ vt his qui ad pbandū admittiꝶ pendente pbatiōis k articulo in ceteris q̄ vt actoꝛ l in iudicijs attētauerit interī euiteꝶ: extra iudiciū vero in m officijs poſtulationib⁹ ꝛ ele ctionibus ac alijs legitimis n actib⁹ nihilomin⁹ admittaꝶ.

Idem in eodē. Excōicatio lata in participantes excōica tis in locutōe ꝛ ſimilib⁹ cano nica monitione nō pmiſſa nō tenet. Jo. an ca. III

o Statuimus vt null⁹ iu p dicū pticipantes cū excōica q tis ab eo in locutiōe ꝛ alijs q̄ b⁹ ligaꝶ pticipās excōicatio r ne minoꝛi an̄ monitōez cano nicā excōicare maioꝛi excōi s catiōe pſumat ſaluis ꝯſtituti nib⁹ ꝯ illos legitīe pmulga

ꝛe legitima appellatione. a ¶ Petenti. Humiliter. ſ. eo. p tuas de offi. deleg. cū contingat. pōt etiā nō pe tens abſolui. ij. q. v. quanto. (vi. qđ no. de eo qui dux. in ma. ſignificaſti in vl. glo. Jo. an.) b ¶ Opponat. qꝛ periculū eſt in moꝛa. iam eni ſic decedere poſſet: cū ꝛ p pter peccatū ꝛ p pter excōicatio nē quis facilius moꝛiaꝶ. xj. q. iij. epi. ad idez. ſ. de ap. q̄ fronte. ff. de ap. reci. vel nō. l. vlti. c ¶ Ma nifeſta: id eſt no toꝛia: qđ dic vt ſ. de ver. ſig. cuʒ olim. ꝛ. c. ex pte. vbi de hoc. idem in manifeſta con tumacia: vt ſ. c. venerabilib⁹. §. ſecus et idē puta rem ſi peteret ab ſolui ad cautelaʒ a ſnīa excōicatio nis canonis: ꝛ di ceꝛeꝶ caſus talis eſſe quo abſolu tio fieri nō debe ret an̄ ſatiſfactio nē: vt. ſ. de offi. dele. c. vl. §. ps vero. ꝛ. ſ. de cenſi. q̄ꝙ in fi. ꝛ de imuni. eccle. qm̄ in fi. ꝛ de here. q̄cunq̄ in pn. cū ſuis ſimilib⁹. d ¶ Octo diex. Dixit Bern̄. ꝙ hic ꝛ. ſ. de reſti. ſpo. fre ques. ꝛ. ſ. de excep. pia. de qua tn̄ dic vt ibi dixi (in gl. licet eni. Jo. an.) et vbicūq̄ certus terminus a iure ſta tuiꝶ: ſi petaꝶ maioꝛ dilatio negabiꝶ iuſta cā ceſſante: ſʒ ſi cauſa ſubeſſet: dixit eū audiendū ex illa generali clau ſula: Si qua iuſta cauſa ꝛc. ff. ex qui. cau. ma. l. j. in fi ne. ꝛ ſi minoꝛ eſſet vel eccleſia audireꝶ: etiam ſi pbatio nes negligenter infra terminum omiſiſſet. ſi autē reus ad pꝛobandū cōtrariū peteret dilationē longioꝛē dan da eſt ſm eū: et pdeſt dilatio illa actoꝛi: qꝛ ſi non plene pbauerit: adhuc alias plenas pbatōes inducet. C. de tempo. in integrū reſti. l. perende. et ſic in his caſib⁹ au diretur infra dies ſtatutos: ꝛ poſt etiā ſi poſtulat: p p dictā. l. perende. imo etiā poſt terminū ſpm reo datū: p pdictā legē admittereꝶ: cū ex facto illi⁹ impediꝶ. (dixit Inno. idē dicendū in exceptiōe ſpoliatiōis et alijs. In quibus certus termin⁹ daꝶ ad aliq̄d pbandū. Jo. an.) e ¶ Sic. ſ. excōicatū illū p manifeſta offenſa. f ¶ Relaxeꝶ. Etiā ad cautelā. vt foꝛmata fuit queſtio g ¶ Emenda. In ſpūalib⁹ nō ſemp hʒ locū ꝙ ante oīa emendet excōicatus p manifeſta ꝯtumacia vel offeuſa. Pone eni aliquē excōicatū: qꝛ nō fecit ſe oꝛdinari: pmo uebiꝶ ne an̄q̄ abſolueꝶ abſit: ꝛ de hoc p Inno. ꝛ mo dernos. ſ. de pbē. p illoꝝ. (vt ibi ſcripſi ſup gl. pe. ꝛ idē hic Arch. Jo. an.) h ¶ Dubia. Et ſic nō oñdit ꝺ nul litate pꝛout dicebat. i ¶ Pꝛobādū. De nullitate. ſ. ꝙ ſnīa fuerit lata poſt legitimā appellationē: vl' ꝙ ꝯtine at intolerabilē erroꝛē ꝛc. k ¶ Actoꝛ. Sec⁹ ſi vt reus ſ. ꝺ iudi. itelleꝶim⁹. ꝺ excep. cū iter. ſ. e. li. de reſcp. c. j. ꝛ repelliꝶ a iudice etiā reo nō opponēte. ſ. de excep. exce ptione. l ¶ Extra iudiciū. Queriꝶ quare aliud in iu dicio: ꝛ aliud ex iudiciū reddebat Ber. (ꝛ hic. Inno. ꝛ Hoſti.) ſup h tres rōnes. Pꝛīa qꝛ iudicijs nō tolliꝶ a ctio ſed differꝶ. ſ. e. li. de excep. pia. et ſic nō eſt multū p

iudiciū. C. de pꝛeci. īpa. offe. l. q̄tiēs. qꝛ qđ differꝶ nō au fertur. xiiij. q. v. c. j. ſed in extiudicialib⁹ magnū eſt pꝛiu diciū qꝛ nō ſine magno dāno a reb⁹ nr̄is reuocamur. ff. quēadmo. teſ. ape. l. ſed ſi q̄s ex ſignatoꝛibus. Scđa qꝛ facili⁹ interducunꝶ iudicialia. (. C. de here. qm̄.) q̄ꝙ ex indicialia. (. ff. de pꝛocur. mutus. j. rū. cum ꝯcoꝛ. Jo. an.) et ea q̄ ſunt iuris q̄ꝙ ea q̄ ſunt facti. ff. de penis l. q̄daʒ ſerui. Ter tia qꝛ in iudicio vbi aliū īperim⁹ leuius īpediri de bemus q̄ꝙ ex iudi ciū vbi nullū im perim⁹ ſed tm̄ iu ri noſtro innitiꝶ. (q̄rta qꝛ ex iudici um nō eſt parat⁹ iudex medius ſic in iudicio. fa. ſ. ꝺ appella. ſepe. ſm Hoſt. ꝛ Jo. mo. Jo. an.) Additio m ¶ Officijs. Publicis vel di uinis: vn̄ ex quo de appellatione ꝯfidit ſecure cele bꝛat vt pꝫus. ſ. de appel. ad pn̄tiā nr̄am. ꝛ. c. dilectis. n ¶ Admittaꝶ. Nō ſtatī eſt efficax admiſſio ſʒ poſtea in pceſſu appꝛebit: qꝛ ſi admiſſus fuerit ad electionē: po ſtea diſcutieꝶ de appellatiōe: ꝛ ſi appꝛebit pꝫus p eū legi gitime appellatū: apparebit illū bn̄ admiſſum: ſinaūt appꝛebit tūc illū excōicatū: ꝛ ſic nō valere vocē ſuā. vel dic vt no. ſ. ꝺ appel. paſtoꝛal'. in glo. pe. ꝯ. ſ. eo. li. ibi ſol

S ¶ Tatuimus. ¶ Pꝛimo ponit phi (vlt in vl. gl. Diuiſio bitionē de ſnīa nō ferenda cū q̄dā pꝛeſtatōe. Se cundo dat modū quo ferri pōt ibi: Qđ ſi. Tertio vitiat ſnīam aliter latā. ꝛ cōminaꝶ ferenti ibi: Aliter Jo. an. o ¶ Statuim⁹. Declaraꝶ hec decre. ſ. e. c. cōſtitutionem ꝛ ad ſnīas interdicti ꝛ ſuſpenſionis extendiꝶ. ſ. e. ſtatu tū. (ꝛ ille due ſunt in ſcholis cū iſta legēde q̄ ꝛ coiūcte fuiſſent niſi obſtitiſſet diuerſitas auctoꝛū. Jo. an) p ¶ Excōicatis. Maioꝛi excōicatiōe. q ¶ Alijs. pu ta oſculo: ſalutatiōe: menſa: choꝛo. ꝛ ſimilibus. (dabat Addītio Hoſ. vſum Si p delictis anathema q̄s efficiaꝶ. Os. o rare vale. cōio menſa negaꝶ. Jo. an.) ſic eni ſcienꝶ cōi cātes excōicato ſunt excōicati minoꝛi excōicatione ipſo iure. xj. q. iij. cū excōmunicato. ꝛ. c. q̄ cōicauerit. ꝛ a q̄b⁹ repellāt he excōicatiōes: habes. iij. q. iiij. engeltrudā. et de exce. a nobis. de cle. excō. miniſ. ſi celebꝛat. Sūt autē q̄da perſone excepte: q̄ ſine hac pena excōicato cōicant vt. xj. q. iij. qm̄ miltos. de ſen. ex. ꝙ i dubijs. ꝛ. c. īter alia (plen⁹ p Hoſt. i remiſ. q̄s dedi i. c. cū deſideres in. iiij. Additio glo. c. ti. ad ſū. e. ti. §. fi. ſub. §. vtile. Jo. a.) r ¶ Moni tione. Canonicā. h ē reglare in excōicatiōe hois vt ſp pcedat monitio: vt. ſ. e. ti. de ſen. ex. ſacro. xxiiij. q. iij. de illicita. ꝛ dꝛ q̄ ad h monitio canonica: vt moniti expꝛi manꝶ noiati: ꝛ trib⁹ monitiōib⁹ moueāꝶ: vl' vna p oib⁹ cū interuallo diex: niſi neceſſitas aliud ſuadeat. ſ. e. ꝯſti tutione. s ¶ Cōſtitutiōib⁹. ſ. e. nup. ꝛ. c. ſi ꝯcubine. et iterdū q̄ cōicat i diuis excōicato excōicat⁹ ē excōicatio ne maioꝛi: vt. ſ. e. ſignificauit: qđ verū eſt ſi q̄nq̄ cōcur rant q̄ ibi ex textu notanꝶ. no. autē hic Bern̄. ꝙ ſi epus

tis q̄ in crimine p̄ſumūt par/
ticipare dānato. ¶ Q̄d ſi ex
locutione ⁊ alijs q̄b⁹ partici/
pās labit̄ in minorē excōica/
a tus forti⁹ īdureſcat: poterit
iudex poſt monitionē cano/
b c nicā hm̄oi participātes conſi
mili dānare cēſura: aliter aūt
in participātes excōicatio ꝓ
d lata non teneat ⁊ proferētes
e penam legitimã poterūt for
midare. Idem in eodem.
Ep̄i nullā penā īterdicti vel
ſuſpēſionis incurrūt: niſi in
ſnīa ſint expreſſi. h. d. Jo. an.
f Q Uia periculo ca. IIII
g ſum ē ep̄is ⁊ eoꝝ ſupe/
rioribus ꝓpter executionem
h pōtificalis officij: qḋ frequē/
ter incūbit: vt in aliq̄ caſu in
i terdicti vl' ſuſpēſionis incur/
rāt ſnīam ip̄o facto. ¶ Nos
deliberatiōe ꝓuida duximuſ
ſtatuēdū: vt ep̄i ⁊ alij ſupio/
k res p̄lati nulli⁹ cōſtitutionis
l m occaſione ſnīe ſiue mādati p̄
dictā incurrāt ſnīam vllate/
n nus ip̄o iure. ¶ Niſi i ipſis
o p de ep̄is exp̄ſſa mētio habeat̄.
Idē. Huī⁹ decre. q̄nq₃ ſunt
dicta. Primū q̄ archiepiſco
pus ſnīas latas a ſubdit̄ ſu/
orum ſuffraganeoꝝ: niſi hoc
habeat de conſuetudine non
relaxet ſm q̄ generalis ſen/
tentia archiep̄i ligat tm̄ ſub/
ditos. Tertiū q̄ pro p̄teritis
vel p̄ntib⁹ culpis monitione
nō p̄miſſa ab eis lata ſnīa eſt
iniuſta. Quartū q̄ ꝓ futurī
culpis vel iam cōmiſſis .ſ. ni
ſi ſatiſfaciant excōicare non
debēt: niſi mora culpa vel of
fenſa: vel alia iuſta cauſa ſub
ſit. Quintū q̄ in vniuerſita/
tem vel collegiū nō ferat̄ ex/
cōmunicationis ſnīa: ſed i il
los qui culpabiles extiterūt.
hoc dicit Johan. an. ca. V
R Omana eccleſia: et in
fra. Ceterum īterdicti
ſuſpenſionis vel excōicatio/

dicat in crimiē cū excōicato a ſe. q̄ nō īcurrit maiorem
excōicationē: q: ſic cōicās peccat ī eū q̄ dānauit ⁊ ab eo
eſt abſoluēdus. ſ. eo. nup. ſ₃ iſte ſua ſe ſnīa ligare n̄ po/
tuit. ff. de arbi. l. pe. ff. de iudi. l. iulianuſ. tū dixit q̄ mi/
nori excōicatiōe ligat⁹ eſt. (nō ſic i papa vt no. ſ. e. nul/
Addi. li Jo. an.) que a
iure ꝯhit̄ alij ꝯ/
dicētes q̄ et mi/
nor ⁊ maior excō
municatio. ſ. per
cōionē in crimie
⁊ in locutiōe cō/
trahit̄ a iure nō
ab hoīe. ⁊ hoc te
net Hoſt. (⁊ Jn
Addi. no. ibi. ⁊ eo. ti. q̄
in dubijs. ⁊ hoc
mihi placꝫ vt ſcri
pſi ſup glo. colli/
gitur. Idem hic
Jo. mo. ⁊ Arch.
Hoſtiē. remittit
ad ſum. e. ti. §. et
que ſit pena. ſub
§. quid ſi ep̄us
Jo. an.) ſ. e. nu/
per. ꝓbat h̄ p̄ v/
bū. Quis enim ⁊
tūc ⁊c. qḋ bn̄ fac̄
ꝓ p̄ma p̄te quia
abſoluit̄ ab excō
municatiōe cō/
cans i crimine. ſ
nō ē ſnīa canōis
q: tūc abſoluere
tur a ꝓprio ordi
nario. a ¶ Jn/
dureſcat. Quia
videt ſe hr̄e cōio
nē hominū quā
nō hr̄et. ⁊ inter
homines eſſe grauis eſt pena. C. d̄ apoſta. l. q̄ ſanctā.
b ¶ Participātes. ſ. in locutione et ſimilibus.
c ¶ Cōſimili. ſ. maiori. (vt ſic ꝯtumacia creſcēte: creſcat
Additio ⁊ pena. xxxj. di. qm̄ in fi. vt li. nō ꝯte qm̄. §. vl. Jo. an.)
d ¶ Teneat: Nota caſum ī q̄ nō tenet ip̄o iure excom/
municatiōis ſentētia. ⁊ fuit h̄ ſtatutū ꝓpt̄ ep̄os q̄ ſtatī
excōicabāt cū p̄ncipib⁹. alios dicā. j. e. p̄nti. e ¶ Pe/
nā. ſ. e. ſacro. vbi puniūt̄ q̄ admonitiōe nō p̄miſſa excō
Additio municāt ſb̄ditos. (Hoſt. ⁊ poſt eū Jo. mo. ⁊ Arch. di/
cūt q̄ tenet̄ iniuriaꝝ. xj. q. iij. illḋ. ⁊ c. temerariū. Et de
ſacrilegio. xvij. q. iij. n̄ i ꝑpetuū. ⁊ carebit ad tp̄s arbi
trariū cōe hoīm: ⁊ īgreſſu eccl'ie. e. q. d̄ illicita. ⁊ ad has
penas ꝯ eū aget̄ corā ip̄i⁹ ſupiore. j. e. venerabilib⁹. §. ij
Diuiſio Q Uia. ¶ Tria fac̄. Prio p̄mittit ꝯſtōis (Joh.
cām. Scḋo ꝯſtitutiōnē ponit p̄uilegiantē ep̄os.
ibi: Nos. Tertio excipit. ibi: Nos. Et iſtud v̄bū quia
eſt redditiuū cauſe Jo. an. f ¶ Quia periculoſuꝫ. Et
iō vitandū. xlij. di. q̄ſcam⁹. ſ. e. li. de elec. vbi p̄iculum.
Additio ff. ad carbo. l. j. §. ij. (alias. iij. vi. de iura. calū. c. ij. ſuper
glo. j. Jo. an.) q: igit̄ officiū ep̄oꝝ ⁊ ſuperiorū cōmuni
us ⁊ generali⁹ eſt ⁊ plures grauarent̄ ſi illud impedi/
ri cōtingeret. iō papa nō tā ep̄is q̄ꝫ ſubditis p̄ hāc con
ſtitutionē voluit ꝓuidere. Cōſiſtit enim iſtoꝝ officium
in chriſmatis cōfectione: in frontis chriſmatione: ordi
num collatiōe: eccleſiaꝝ ⁊ altariū ꝯſecratiōe: ⁊ ſic mul/
tū periculū in ſuſpēſione ipſorum. g ¶ Superiorib⁹.

archiep̄is patriarchis ⁊ p̄matib⁹. h ¶ Officij. Per
hāc l̄ram nō credebā olim q̄ ꝯſtitutio iſta hr̄et locū in
penis ſuſpenſionū a bn̄ficio. licet Hoſt. ꝯ. ſ. de elec. cū
in cūctis. ⁊ Gar. e. ti. cupiētes. tū hodie non dubito q̄
etiā in ſuſpēſionib⁹ a bn̄ficio: nō ſolū ab officio ingreſ
ſu eccleſie vel ſi/
milib⁹ locū habꝫ
hec ꝯſtitutio. h̄
ꝓbat̄. ſ. eo. li. de
elec. ſi cōpromiſ/
ſari⁹. §. hm̄oi. et
que potuerit eſſe
rō ibi dixi.
i ¶ Suſpenſio
nis. Sec⁹ i excōi
catione: q: in il/
la p̄uilegiati nō
ſunt: ⁊ noluit pa
pa eos i tātū p̄ui
uilegiare. (idem Addi
Jnn. Hoſt. Jo.
mo. Arch. ⁊ frā.
q̄ toleret q̄ ad
eos canonē ſi q̄s
ſuadēte. ⁊ alios
ſiles: vt. ſ. e. lib.
de homi. pro hu
mani Jo. an.)
k ¶ Conſtituti/
onis. ſ. e. ſacro.
eo. li. ⁊. c. cuꝫ me/
dicinalis. de ſo/
lu. c. ij. de elec. cū
ſimilibus.
l ¶ Sententie. No
Aliud eſt ꝯſtitu
tio: aliud ſenten
tia: vt. j. pxi. c. §.
caueāt. ſi q̄ papa
vel legat⁹ vl' ali
ua ferat aliquaꝫ
ſnīam ſuſpēdendo ꝯ facientes. hec nō cōp̄hendet ep̄os.
m ¶ Mādati Vbi ſi mādat papa q̄ oēs p̄lati ⁊ cleri
ci ſoluāt tantā pecuniā ſuſpendendo nō ſoluētes infra
terminū aſſignatū. p̄ tales q̄ cōſtitutiones ſentētias ⁊
mādata ep̄i nō cōp̄hendunt̄. neglecta eni hm̄oi maio/
ra vident̄ que ſpecialiter nō deſignant̄. ff. de iniur. Jtē
apud labeonē. §. hoc edictum. (vi. de reſcrip. ſedes ſup Ad
ij. glo. Jo. an.) n ¶ Ipſis. Cōſtitutione: ſentētia vel
mandato. o ¶ De ipſis. Nota q̄ caute puto remotā
litteram que olim hic erat que ſic dicebat de ep̄is ⁊ co
rum ſuperiorib⁹ exp̄ſſa ⁊c. p̄ quā dicebat Hoſti. q̄ li/
cet in ſnīa diceret̄ de ep̄is: q̄ nō cōprehendebantur ar
chiep̄i. plus dicebat q̄ ſi dicebat de epiſcopis ⁊ ſupio/
ribus. noīe ſupiorꝫ intelligebant̄ archiep̄i: ſed nō pa
triarche. ad hoc de reſcrip. ſedes. ⁊ omnia iura que in
ducunt̄ ad penalia iura reſtringenda. ſed dic contra.
(Idem Jo. mo.) quia non eſt ſuperiorem ordinem epi
ſcopo reperire. ⁊ ob hanc cauſam papa ſe vocat ep̄m.
vnde eoipſo q̄ de epiſcopis exp̄mat̄ veniūt ſupiores:
q: nō inſpicim⁹ dignitatē ſ₃ officiū pōtificale vt in p̄n/
ci. c. p ¶ Habeat̄. Hic erat olim pl⁹ de textu: et erat
q̄dā declaratoria illi⁹ decre. ſolet q̄ nō habebat rōnem Ad
vnde fuit ſublata. (dicebat̄ ibi q̄ id qḋ dicit finis illi⁹
c. ſolet: non extenderet̄ ad ſnīas epiſcoporū vel archie/
R piſcopoꝝ: vt ibi etiam dixi in fi. Jo. an.
Omana. ¶ Partes patent per §. os Jo. an.

nis ſentẽtias latas ab officia
a libus archidiaconoꝝ ſeu qui
buſlibet aliis iuriſdictionem
hñtibus ſuffraganeoꝝ remẽ/
ſis eccl'ie ſubditis remeñ. ar/
chiepõs ⁊ ei⁹ officiales omiſſis
b ipſis excõicatoribus nõ rela/
c xent: ſalua ꝯria ſup hoc ꝯſue
tudine ſi quã hñt. ¶ Porro
d excõicationũ ſnĩe a remeñ. ar
chiepõ ſuiſq; officialibus ge/
e neralit̃ pmulgate: ſubiectos
eiuſdẽ iuriſdictiõi archiepĩ tã
f tũ ligãt. ¶ Sz nec in ſpẽ nec
g in genere p culpis ⁊ offenſis
pteritis vel pſentibus excõi/
h cationũ ſnĩas abſq; cõpetẽti
monitõe pmiſſa pmulgẽt: ⁊ ſi
i ꝯ pſumpſerint iniuſtas noue
rint eẽ illas. ¶ Caueãt etiã
ne tales ſnĩas ſiue ſpãliter ſi/
k ue generaliter ĩ aliq̃s p futu/
ris culpis: videlz ſi tale q̃d fe
cerint vel etiaz p iã cõmiſſis
l ſub hac forma ſi de illis infra
tale tpõs minime ſatiſfecerint
m pferre pſumant: niſi mora in
n exhibẽda ſatiſfactiõe vel cul
o pa ſeu offenſa pceſſerit: q̃bus
merito ad iniũgẽdã ſatiſfacti
onẽ huiuſmodi: et taliter p/
hibenda ſimilia inducantur:
aut alia rõnabilis cã in ipſis
p ſentẽtiis exprimãt cauſa ſub/
q ſit. ¶ In vniuerſitatẽ vel col
legium pferri excõicationis

a ¶ Archidiaconoꝝ. Vel ipĩs archidiaconis. ⁊ ſic no/ ta inferiores epõ iuriſdictionẽ habere. de hoc. xxv. diſt. plectis. ꝰ. de offi. or. cũ ab eccl'iarũ. (⁊ hic p Archi.) b ¶ Relaxent. Qd ſi fecerint nõ tenet relaxatio: cũ nec excõmunicantiũ nec excõmunicatorũ ſint iudices: vt. ĩ. eo. ti. venerabili/ bus. j. rñſo.

c ¶ Cõſuetudie ⁊ ſic ꝯſuetudo in talib⁹ iuriſdictio nẽ dat: ad idẽ. ꝰ. eo. lib. de offi. or/ di. romana. et de fo. cõpe. romana addicio. §. j. (Johã. mo. alle. de no. ope. nũ. ſignificãtib⁹ magis pprie fa. de pbẽ referẽte q̃ loquit̃ de remeñ. Jo. an.) idem in telligas ſi habe/ ret priuilegiũ ſup hoc a papa. iſta eni ſunt ad h pa ria priuilegiuz ⁊ cõſuetudo. ix. q. ij. ꝯqueſt⁹. ꝰ. de offi. or. duo ſimul cũ ſimilibus.

d ¶ Snie. Canõ quẽ facit archiepõs in cõcilio pruinciali: iſte ligat ſubdi/ tos toti⁹ pruincie. xviij. di. c. vl. ad h de pben. graue. de addicio accu. ſicut olim. (Idem Inno. Hoſti. Jo. mo. Arch. et fran. fa. viij. di. q̃ ꝯ. vbi vl. p eũ ꝙ h ponit circa h arch. ⁊ in Spe. de ꝯſti. ꝟ. et no. de hoc. et hoc eo. ti. a nobis. j. Jo. an.) Snĩa aũt lata ab archiepõ: puta quicũq; fur/ tũ fecerit ſit excõicatus: iſta nõ cõprehendit ſubditos: totius pruincie: ſed ſolius dioc. ſue: ⁊ de hac loquit̃ hic: nec etiã ipſi ſubditi pbabiliter ignorantes ligant̃: vt. ꝰ. eo. li. de cõſti. c. ij. intelligo tñ delinquẽtes in dioc. ipſius archiepĩ ſcienter illa ſnĩa ligari: q2 iam p delictũ effecti ſũt ſubditi: de fo. cõpe. c. vl. de rap. c. j. ratio aũt hui⁹ di cti eſt: q2 ſicut in ſpẽ nõ põt ligare ſubditũ ſuffraganei ſui: ſic nec in genere: imo multominus. ar. de reſcrip. pa ſtoralis. e ¶ Subiectos. Et de hoc demũ cum in ſua dioc. delinquũt: vt. ꝰ. de ꝯſti. c. ij. ij. rñ. f ¶ Specie. Ex addicio cõico. P. q2 furtũ fecit: vel ſacrilegiuz cõmiſit. (vel dicit excõico. P. q2 edificat: vel edificauit in cimiterio eccl'ie. ſm Inno. qui idez reperit de generali de qua in ſe. glo. Jo. an.) g ¶ Genere. Excõico oẽs qui ſacrilegiũ cõmi addicio ſerunt. h ¶ Cõpetẽti. ꝰ. eo. ſacro. ⁊. c. ſtatuimus. (et. ĩ. c. ꝯſtitutione: ⁊ ibi dicam ꝙ hic no. Hoſ. de nõ ferenda ſnĩa quã iudex credit nõ pficere Joh.) i ¶ Iniuſtas. Nõ dicit nullas: ligat ẽ excõicatio lata nõ premiſſa mo nitione. fallit in caſu. ꝰ. c. ſtatuimus. incurrit ẽ excõica tor penã ꝯſtitutionis. ꝰ. eo. ſacro. ſaluo eo qd habuiſti. ꝰ. c. pxi. k ¶ Futuris. Quia tractus futuri tpis nõ ſpe ctat ad iudicẽ. ff. d vſu. j. j. ꝯ. ff. ſi ſerui. ven. l. egi. cũ ſi. ff. de libe. agno. l. ſi quis. §. alimẽta. Dic ꝙ tractus futuri tpis nõ ſpectat ad iudicẽ: ita ꝙ ſtatim deb̃ exactio: Vel dic ꝙ lex loquit̃ in vſuris que ſunt odioſe: ſcz ꝙ nõ con/ demnabit ad futuras vſuras que cõmittunt̃ ex mora: alĩs bene puidet iudex in futurũ. ff. de iudi. l. in bone fi/ dei. ſicut in alimentis: vt in pdicto. §. alimenta: Vel lo/ quit̃ lex cũ nõ eſt obligat⁹: ſi vo eſt obligat⁹ incõtinẽti: tunc iudex puidet in futurũ: vnde ⁊ propter preſentem coutumaciã cõdemnat ad futuras expenſas: vt. ꝰ. de p cu. audiris (vbi de hoc. et. ꝰ. de ſepul. in nr̃a. et. ꝰ. eo. li. de homi. c. ij. Joh. an.) ſed q̃tum ad caſum noſtrum ex pſſe ꝯtradicit. de ſentẽ. excõ. a nobis. j. vbi fertur ſenten tia excõmunicationis p futuro delicto. ⁊. ꝰ. eo. li. de cõ/ ſti. c. ij. Sol. dic ꝙ aliud eſt ſtatu tũ ⁊ aliud ſentẽ/ tia: ſtatutum eni bene põt fieri p futuris delictis hoc modo: ſtatui mus vt nullus h faciat ⁊ qui fece/ rit ſit excõicatus ipſo facto: aliud eſt ſnĩa que ſic p fert̃: Excõmuni/ co Tan. ſi furtuz fecerit: ⁊ hoc hic phibet̃: aliud er go eſt ſtatutuz ⁊ aliud ſnĩa: vt p/ bat̃. ꝰ. c. px. ⁊ di/ xi. ꝰ. e. c. §. porro. l ¶ Infra tale tpõs. Eſt ẽ ne cor recta decre. ꝰ. de ap. pterea. ij. nõ. ſed declaratũ eſt quo caſu poſſit hoc modo pferri ſnĩa. m ¶ Mora. Condemnatus in actione pſonali: ſi nõ ſoluit. ĩ. q̃tuor menſes vt debuit poſtea poterit iudex pcipere vt ſoluat infra certũ tpus alĩs ſit excõicat⁹: hic eni mora pceſſit. (Inno. et Hoſti. idẽ ponunt cũ primus termin⁹ fuit hõis vt q2 pceperat iudex ꝙ infra. xx. dies ſolueret. Johã. an. (¶ Culpa. Quia negligẽtes fuerũt clerici in diuinis officiis dicen dis poterit iudex dicere: excõico oẽs qui nõ interfuerũt horis canonicis: hic eni culpa pceſſit caſũ. o ¶ Offen ſa. Vt in cõiugato qui tenuit cõcubinam ſeparetur ab ea: excõmunicetur ſi vlteri⁹ redeat ad ipam. ꝰ. eo. ſi con cubine. Sed dices: quãdo erit reperire caſum in quo nõ intercedat mora culpa vel offenſa. Solu. ſi ſtatim poſt cõdemnationem factã (de nõ moroſo: puta pmiſi reſti/ tuere centum qñ creditor peteret q̃ prius in iudicio pe/ tijt ⁊ ꝯfeſſus fui. Jo. an.) in perſonali iudex precipit ꝙ ſoluit. ĩ. certũ tempus ferendo ſententiã excõmunicatio nis: hic non pceſſit mora: vadit ad eccl'iam inuenit cleri cos ſollicitos circa horas: hic nõ interceſſit culpa vel in uenit clericos bene cõtinentes excommunicat eos: quia non ſeruant continentiã hic nõ pceſſit offenſa. p ¶ Cauſa. Pone exemplũ. ꝰ. de teſti. cõſtitutis: ſed ibi pceſſerat offenſa p pte: ſed poteſt poni in executoribus qui excõicant conferentes bñficia: q2 preiudicari poſſet ei qui debet acceptare ſm formam decre. de conceſ. pre/ ben. q2 cũctis. (vel pone p decre. vt nr̃am. ij. de iureiur. ⁊ p decre. j. ⁊ vlti. de eo qui fur. Inno. dicit ⁊ Hoſtiẽ. ꝙ iuſta cauſa eſſet ſi excõicaret cruce ſignatos non portã/ tes publice crucem. non eni debet ſubtrahere bonum ex emplum ſupple: nec ſe celare. vel ſm eos excõmunicat to lerantes hereticos vel conſimiles. ꝰ. de here. excommu/ nicamus. §. credentes ⁊c̃. Jo. an.) q ¶ Collegiũ. An vniuerſitas vel collegium poſſint accuſari de crimine no. xij. q. ij. epiſcopus qui mancipiũ. ⁊. ꝰ. de ſimo. c. dile/ ctus. ij. (ibi dedi alias remiſſiones vbi etiam ſcripſi an poſſit vniuerſitas de publico crimĩe p ſyndicũ accuſare.

Differt ſtatutũ ⁊ ſnĩa

addicio

addicio

Nota

a ſniam penitus ꝓhibem⁹ vo/
lentes aīaꝝ periculis vitare:
quod exinde ſequi poſſet: cū
nōnunq̄ ꝯtingeret innoxios
b hmōi ſentētia irretiri: ſed in il
los duntaxat de collegio vel
c vniuerſitate quos culpabi/
les eſſe conſtiterit ꝓmulget.

Idē in eodē. Prelatus cō/tra potētiā tpālem etiā ſpiri/tuali gladio ſcʒ eccleſiaſtica cenſura ſe tueri poteſt. hoc di/cit. Jo. an. ca. VI

b Dilecto filio decano au
relianenſi: et. j. Preterea cuʒ
e oēs leges omniaq̄ iura vim
vi repellere cunctiſq̄ ſeſe de/
fenſare ꝑmittant: licuit vtiq̄
f ipſi decano ſi ꝑdictus baliu⁹
g eū bonis ſuis mūdanis iniu/
rioſe ſpoliare: vel ea violen/
h ter occupare preſumpſerit: vt
i ſuperi⁹ eſt expſſum cōtra illi⁹
violentam iniuriam ſe tueri.
k Et qm̄ aduerſus ei⁹ nimiā
potentiā ſufficiens tpalis de
fenſio ſibi forte non aderat:
potuit ſe etiā ſpiritualiter gla
l dio videlʒ vtendo eccl'iaſtico
m defenſare: ac recurrere ꝓpter
hoc ad arma ſpūalia q̄ ſūt ec/
n cleſie ꝓpria: ⁊ ꝓ ſuo munimi/
ne illis vti ꝑſertim cū dictus
baliuus poſt latas in eum ex
alijs cauſis excommunicatio
nis ſententias: ſicut idē deca
nus aſſeruit ipm tā̄ exinde
o ꝓuocat⁹: ſentētijs ipſis ꝯten
p tis bonis ſpoliaſſet eiſdē: ⁊ ꝓ
pter hoc poſtmodū ipe deca/
nus ſniam tulerit interdicti
tā̄ ſpūali ſe mucrone defen
dens ꝯ illius iniuriā ⁊ violē/
tiā ſibi ab eodē occaſione pre
dictarū ſniarū ⁊ in ipſaꝝ ꝯtē
ptū illatā. Et qdē cū lice/
q at cuilibet ſuo vicino vel ꝓxi
mo ꝓ repellēda ipius iniuria
ſuū impartiri auxiliuʒ: imo ſi
pōt ⁊ negligit: videat iniuriā
tem fouere ac eſſe particeps
eius culpe: licuit ꝑfecto ipſi
r decano ꝓprio ſibimet ſubue/
nire ſubſidio: ⁊ ſuammet tpa
lem iniuriā ſua ꝓpria ſpūali
s defenſione tueri: ſicq̄ vtrūq̄

⁊ vi. ꝙ dixi. ſ. ti. ij. c. vlti. ſup glo. pe. de ſingulari. an puniri poſſit vniuerſitate punita. Jo. an.)
a Penit⁹. Per hāc lrām dicūt quidā (Hoſti. idem
Additio Jo. mo. ⁊ Arch. ⁊ Fran.) ꝙ nō tenet ſnia: ⁊ pōt eſſe ra/
tio: quia vniuerſitas vel collegiū non eſt materia capax
ad recipiendum
talē ſniam. Ber.
contra dicens ꝙ
ſi ſententia fuit
lata bene tenet:
⁊ hoc eſt tutius.
b Irretiri. In
telligas quo ad
eccl'iam: ſec⁹ quo
ad deū cuiuſ opi
nio nec fallit nec
fallit de ſen. ex.
a nobis. ij.
c Culpabiles.
Sicut ꝑlatus vl'
conſules ⁊ hmōi
maiores: vt. ſ. ꝯ
ſimo. dilectus.
Dilecto fi.
Diuiſio Primo
ponit allegatio/
nem ⁊ concluſio/
nem generalem.
ex qua ſecūdo in
fert ſpecialē ibi:
⁊ quoniā. quā in
tertia fortificat
ꝑ argumentuʒ a
minori ibi: Et q
Additio dē (et dixit Ho/
ſtiē. ꝙ hec decre.
dirigebat cuidā
fratri minori et
penitentiario pa
pe q legat⁹ erat i
illis ꝑtibus ⁊ vo
cabat frater Jo.
lemonicen. q ſu
per hoc papā cōſuluerat an decano licuerit vtroq̄ gla/
dio ſe tueri. Cō queſt⁹ eni fuerat ſm Hoſti. ⁊ Bo. Ba/
liuus coram eo. ꝙ ipe decanus. oia ceſar erat: qr vt pre/
ſbyter ⁊ vt miles nunc cenſura. ⁊ nunc armis ꝓcedebat
contra ipm ⁊ eius terrā. Jo. an.) d Decano. Deca/
Decanuſ ex ꝯſue. ꝓuile/gio pōt hr̄e ptātem ful/minādi cen/ſuram nus iſte de conſuetudine vel priuilegio habebat ordina
riam vel ſaltem poteſtatem fulminandi cenſuram: et cō
cor. ſ. de appel. dilectus. de offi. ordi. irrefragabili. §. ex
ceſſus. ſ. de ver. ſigni. ex pte. j. alias ſecus de his q̄ fi. a
maiori par. ca. queſiuit. de hoc. ſ. de offi. ordi. cum ab ec
cleſiarum. e Vim vi. ſ. de homi. ſignificaſti. ij. vbi
ſunt hec verba. et ibi de hoc in glo. magna q̄ poſſet hic
Additio reperi. (ꝙ fa. Hoſtien. ⁊ ſi quid addit vi. vbi. ſ. remiſi.
Jo. an.) et vniuerſalis ꝓpoſitio omnes leges reſtringit
ad particulares: ac ſi diceret: quedā leges ⁊ quedam iu
ra. ſ. de hac materia loquentia. Ber. f Predictus.
An liceat ꝓ bonis defendēdis occidere In parte deciſa ſub illo infra. g Bonis. Ergo licʒ
defendere non ſolū perſonam ſed bona: tamē pro defen
ſione bonoꝝ non licet ſic ſeuire ſicut ꝓ defenſione perſo
ne. ſ. de homi. c. ij. ibi: Te tuaq̄. eo. ti. ſuſcepimus. ⁊ dic
vt eo. ti. ſignificaſti. ij. et. xxiij. q. j. §. j. et. q. iij. in princi.
h Occupare. Ut non ſit geminatio verborū: ſpolia/
re referat ad mobilia: occupare ad immobilia.
i Superius. In pte deciſa. k Nimiā. Reſpectu
temporalis potentie ipſius decani: nam potentioribus
pares eſſe nō poſſumus. ff. de alie. mu. iu. cā. fac. l. iij.
l Eccleſiaſtico. Dicit Ambro. ⁊ ex nimia humilitate Ambro
loquitur ꝙ arma ſua ſunt lachryme. xxiij. q. vlti. conue/ nior. gladius autē hic continet quod cenſura. ſ. de ver.
ſigni. querenti.
m Propter hoc
Scʒ quia tempo
ralis defenſio ſi/
bi nō aderat.
n Munimi/
ne. No. ꝙ non lo Nota
quitur hic de pre
lato qui vlciſcit
qd̄ vtrunq̄ face/
re poſſit. no. ſ. de
maledi. c. j. ij. q.
vij. ſi quis erga.
ſed ſoluʒ de eo q
ſe defendit.
o Prouoca/
t⁹: Id eſt turba/
tus vl' cōmotus.
ad idē. ſ. de offi.
dele. ſuſpitionis.
aliter ſumitur. ſ
de ap. cum ſit ro
mana. (ſcʒ ꝓuo/ Addi
catione ad cām.
Alibi ponit pro
imitatione boni
exēpli: vnde can/
tat eccleſia in fe/
ſto martyrū mar
celli ⁊ petri: Quo
rum gaudemus:
ꝓuocemur exem
plis. Joh. mo. et
Archidi.)
p Eiſdē. Con Nota
tra tales prodi/
ta eſt pena ꝑ cō/
ſtitutionem. j. eo.
quicunq̄: quia excommunicati ſunt ipſo iure: niſi infra
octo dies reſtituant: vt ibi. q Vicino. Ergo quili
bet tenetur vicinum ſuū ⁊ amicū ſuū defendere: vt. xxiij
q. iij. non inferenda. ⁊. c. fortitudo. lxxxiij. di. error. et. ſ.
eo. quante. vbi de hoc (⁊. C. de cōmer. ⁊ mer. l. ij. vbi plu Addi
res. cōcor. de hoc Joh. an.) multo ergo fortius ſeipſum
vt ſequitur. r Sibimet. Quia ordinata charitas a
ſe incipit. xxiij. q. v. ſi non licet (Hoſtien. inducit illud Addi
Miſerere anime tue placens deo. et. lxxxvj. di. non ſa/
tis. C. de ſerui. l. preſes. ff. de his qui ſibi mor. con. l. j.
Johan. an.) ſed videtur ꝙ hoc non licuerit iſti decano:
exceſſit enim moderamen inculpate tutele quod facere
non debuit. ſ. de reſtit. ſpolia. olim. j. ſ. eo. ſi vero. et de
homi. ſignificaſti. ij. ad fi. maior enim eſt pena ſpiritua
lis que ligat animam q̄ temporalis que ligat corpus:
ſicut anima ꝑcioſior eſt corpore. xij. q. j. precipimus. ad
idem. xj. q. iij. nemo. xxiij. q. iij. corripiantur. ⁊ hec forte
fuit dubitatio decre. ſed papa hic approbat hanc defen
ſionem et ita quocunq̄ modo licitū eſt ſe defendere dū
modo corporalis leſio non inferatur: maxime quia hu/
iuſmodi ſententie ſunt medicinalis. ſ. eo. c. j. ij. q. j. mul
ti. et. xxiij. q. iij. notandum in fi. s Utrunq̄. Er/ Nota
go duplici defenſione poteſt quis vti. j. de re. iu. nullus
pluribus. cum ſuis concor. (dicit Johan. mo. ꝙ iſta nō addit

quodā̄modo gladiū ⁊ temporalem et eccleſiaſticū alterum videlicꝫ altero adiuuare:maxime quia hi duo gladij ꝯſueuerunt exigente neceſſitate ſi a bi adinuicem ſuffragari:et iuuamen alterius ſubuentione mutua frequentius exerceri.

Idē. Excōicatos a ſubditis ſuffraganeorū archiep̄i non poſſunt abſoluere:ſed excōicatos a ſuffraganeis vel officialibus bene. ſi ad eos appellatum fuerit. hoc dicit Johan. an. ca. VII

Venerabilibus:⁊.j. Ceterū rothomagenſi archiep̄o vel eius officiali nō licꝫ excōicatis ab archidiaconis vel b aliis ſubditis ſuffraganeorū ipſius archiep̄i:cū nec excōicantiū nec excōicatorū ſint iudices:abſolutionis beneficiū c impartiri. excōicatos autē ab ipſis ſuffraganeis vel eorum officialibus p̄nt obſoluere:ſi ab ip̄is litigātibus ad eos fu d erit prouocatum. Neutra vō partiū appellante ſi qua ipſarum per archiep̄m vel eius officialem ab excōicatione contra eam lata ꝓ reliqua poſtulet ſe abſolui:vel alias coram e eis de p̄te aduerſa q̄rimoniā f ſine appellationis interpoſitione deponat. nō eſt in hoc ab g ip̄is cū ſui nō ſint iudices audiēda. Sed ſi excōicatꝰ deponat apd̄ eos de ſuffraganeo: h vt imponat̄ ei pena ꝓ ſuo intereſſe ſup̄ iniuſta excōicatione i querelam audire vtiqꝫ debent eū:ſecus aūt ſi cōquerat̄ de ipſo vt relaxetur hmōi ſen k tentia contra ſe ab eo ꝓ alio ꝓmulgata:quoniā tueri hāc cām non ad ip̄m ſuffraganeū ſed ad eū ꝓ q̄ eſt ſnīa lata ſpectat. Attamē ſi ſuffraganeus l vel extra iudiciū ꝓ ſuorū defenſione iuriū vel etiā in iudicio ex ſuo ꝓcedens officio inquirendo videlꝫ vel ſil'e quid agēdo aliquē excōicet:in hoc caſu ꝯueniēdus eſt ip̄e ſuffraganeꝰ corā archiep̄o vel eius officiali:q2 ipſius intereſt de m n fendere cām ſuā. ¶ Porro archiep̄us vel eius officiales excōicatos a ſuffraganeis ſp̄ anteq̄ audire cām incipiāt in caſibꝰ in q̄bꝰ eiꝰ iuriſdictio cō

n eccle/ poſſit vtro/ gladio ſunt aduerſaria ſed ſibi mutuū ſubſidiū p̄ſtantia vt hic Jo.an.). a ¶ Suffragari.xxiij.q.v.ꝓdeſt.ē.de offi. ordi.c.j.tamen videtur ꝙ temporali gladio vel non potuerit:quia poſt aduentum chriſti fuerunt gladij et poteſtates diuiſe.x.diſt.quoniam.xcvj.diſt. cum ad verū. dic illud verum de executiōe gladij temporalis in modum iuſticie: ſed hic loquimur de executiōe ſpiritualis gladij:non in modum iuſticie: ſed defenſionis: quo gladio cuilibet priuato licet vti:primo nō ni/ ſi iudici : et ſic non ob.

Venerabili. Additio (Alias incipit Ceterum . et ſic alle. Joh.mo. de cre.habet multa dicta ⁊ primo vſqꝫ ad .§. porro: oſtendit quando habeat vel nō habeat archi . epi/ ſcopus iuriſdictione abſoluēdi excommunicatos a ſubditis ſuffraganeorum vel ab ip̄is ſuffraganeis Sc'o vſqꝫ ad .§. ſed ſi. oſtendit eo caſu q̄ iudex eſt abſolutionē ante oia fiendā niſi in caſibus . Tertio ibi.ſed ſi.⁊ .§.pe. ⁊ vlti. tractat de abſolutione ad cautelā dāda.qn̄ de nullitate ſnīe dubitatur. Quarto in .§.ſane. quid quādo non de nullitate ſed de iniuſticia q̄rit. Quinto inde in .§. deniqꝫ. quādā ꝯſuetudinem approbat. Sūmabitur autē ſm has p̄tes. Dicunt Jo. mo.⁊ Arch.ꝙ inter archiep̄m Rothomagen̄.⁊ eius ſuffraganeos grādis fuit queſtio corā Inno. quarto ⁊ vt dicūt ex regiſtro patere. Primo ꝓponebāt ſuffraganei contra archiep̄m querelā ſup̄ multis articulis. Secūdo pars archiepiſcopi reſpondebat ad illa . et he due partes ſunt deciſe. Tertio per ipſum Innocen. fuit ſententiatum ⁊ conſtitutū vt hic ⁊ q̄ plura etiā de hac parte tertia ſunt deciſa . Et de eadem materia abſolutionis. ⁊ de eorum Rothomagen̄.et ſuffraganeis. loquitur de cre.ad reprimendā de offi. ordi. Dicit autem Archi.ſe de libro domini Inno.quaſdaꝫ glo.habuiſſe que hic ponentur ad lr̄am.per hoc patet ꝙ Guil.in Spe. de compe.iudi.ad .§.ſequitur in fi.male dicebat hāc decre.fuiſſe Alexan.quarti. Suſpicor aūt ꝙ hic in principio decſum continebat id ꝙ ibi habetur ante fi.℣.item no. ⁊ ꝓpter id allegabatur pro R̄ica de foro compe. Et prima pars hoc intendit : archiepiſcopus non eſt competens iudex cum excommunicatus ad petitionem partis ſine appellatione petit abſolui. vel al's de parte cōqueritur: Cum non ſuffraganeus ſed is pro quo lata eſt ſentētia illam defendere debeat. Si vero petat ſuffraganeum ꝓ iniuſta excommunicatione puniri.tunc eſt iudex idoneus. Idem ſi petat abſolui a ſententia lata p̄ ſuffragāū procedentē ex officio. Johā. an.) Rothomagenſi:idē in aliis Archiepiſcopis. ē.co.li. de penis romana. de offi. or.romana in fi.

b ¶ Subditis. Ergo inferiores epiſcopis hn̄ poſſunt excōmunicare:quod dic vt.ij q.j. nemo. ē. de offi.ordi.cum ab eccleſiarum.

c ¶ Impartiri. Niſi hoc habeat de conſuetudine.ē.co.romana j. reſponſo in fi.

d ¶ Prouocatum. Seruato tamen eo quod habes infra .§. ſed ſi ex cauſa . et .§. ſequenti.

e ¶ De parte aduerſa. Non dicit de iudice : quia tūc ſecus vt p3 per ſequentia.

f ¶ Appellationis. Si enim appellaſſet archiepiſcopus tunc eſſet competens iudex : eſt enim vnus de caſibus in quo iuriſdictionem habet in ſubditos ſuffraganeorū: no.ē.de offi.ordi.paſtoralis.

g ¶ Ipſis. Archiepiſcopo vel officiali eius.

h ¶ Pena.ē.co.li.ſacro.⁊.c.cū medicinalis.(vi.ꝙ di/ xi.ē.co.ſtatuimus.ſuper vlti.glo. Jo.an.) Additio

i ¶ Debent eum. Quia tunc archiepiſcopus eſt competens iudex ſcꝫ rei : et ſic vna via permittitur quod alia prohibetur:quod dic vt.j.de re.iu.cum quid.

k ¶ Pro alio. Secus eni ſi ex officio:vt p3 in ꝓxi.§.

l ¶ Defenſione. Vt.ē.c.proximo. et eſt ſimilis diſtinctio.ē.de appel.cum ſpeciali (vi.ꝙ ibi nota. in glo.ſed qualiter.⁊.ē.co.ſacro.℣.cunqꝫ.eo.in.j.glo. Jo.an.) Additio

m ¶ Cauſam ſuam. Et ante omnia ille abſoluetur infra .§.ij.niſi in caſu ibi poſito.

n Porro. Archiep̄s in caſibus in q̄bus iuriſdictionem habet ante cognitionem cauſe abſoluit excommunicatum ad petitionem partis vel ex officio niſi dicatur excommunicatus pro manifeſta offenſa vel contumacia:et contumacie preſumpte ⁊ manifeſte ponit exempla. hoc dicit vſqꝫ ad .§. Sed ſi. Jo.an.

a petit iuxta ecclie formam de/
bent absoluere:vtpote si post
diffinitiuaʒ fuerit excōicatio
nis snīa ꝓmulgata:ꝛ ad eos
b c fuerit appellatū exceptis casi
bus in qb⁹ iura ꝓhibēt post
snīam appellare.Similiter si suf
fraganeꝰ ex iudiciū excōicet
aliquē ꝓ eiꝰ offensa vel ꝓ sui
defensione iuris: ꝛ sup hac q̄
rimoniā ille ꝓponat: est ille
primitꝰ iuxta formā ecclie ab
soluēdus nisi suffraganeꝰ ꝓ/
baturū se offerat: ꝙ ꝓ mani/
festa offensa excōicationis eū
d e vinculo inodauit. ¶ Idē est
etiā si quēq̄ ꝓ p̄sumpta cōtu
macia videlʒ:qꝛ citatus p̄fixo
sibi termino non cōparuit ex
cōicatione cōstringat:qꝛ si sic
ligatus ꝓposita q̄rimonia pe
tit ab archiepō se absolui: si/
ue qñ suffraganeꝰ ex suo ꝓces
sit officio: siue quando est ad
ipm archiepm añ diffinitiuā
snīam appellatū: ꝛ ab aduer
sario ꝓponatur ꝙ absoluen/
dus nō sit:nec pandi ei debe/
at iudici aditꝰ nisi p̄us expen
sas restituat ꝛ iudicio sibi ex/
hibeat cautionem: ipseq̄ re/
spondeat ꝙ recte cōtumax re
putari nō debet ꝓ eo ꝙ in iti/
f g nere captꝰ vel etiā alio impe/
dimento detētus in termino
cōparere nequiuit:tunc proti
nus sibi iuxta formā ecclesie
beneficiū debet absolutionis
ipendi. ¶ Secus aūt si se cō
tumacē ꝯfiteat:vel als de cō
tumacia sua ꝯstet:qꝛ forte pre
h dixerat in iudicio ꝙ minime
cōpareret.tunc enī cū manife
sta sit ꝯtumacia et manifesta
i reputet offensa:non est ei nisi
pmo expensarū satisfactione
ac de stādo iudicio cautione
p̄stita absolutio impēdenda.
¶ Et h ipm est ī silib⁹ obser
uandū sicut si aliq̄s ad certū
locū citet:ꝛ ille ꝓponat ipm
k nō esse sibi tutū ꝛ iudex post/
ea in eū qꝛ nō ꝓbauit hoc:nec
cōparauit snīam excōicatio/
nis ꝓmulget:nā tūc si excōi/
catus ipe ad supiorē appellet
et añ oīa se ab eo petat absol/
ui:cum ꝓbare coram eo velit
ipm locū nō existere sibi tutū
in hoc est ꝓculdubio audien
dus cū p̄sumpta solūmō eius
ꝯtumacia videat:sed si iudex
ꝓnunciasset locū illū esse ido
neū ꝛ securū:ꝛ ille nō compa
ruisset ac ideo excōicasset eū/
dēīpe postmodū sup hoc nisi
post latā interlocutoriā infra
l decendiū ꝓuocasset nullate/
nus audiri deberet. ¶ Sʒ si
ex causa legitima seu probabi
li quis appellet:puta qꝛ locꝰ
non est tutus:ꝛ post appella/
tiōeʒ huiusmodi excōmunica
tione ligetur: ac deinde con/
stet superiori ꝙ ad ipm ex ta/
li causa extitit ꝓuocatū: non
m tamen ilico pronunciare de/
bet excōmunicationis snīam

a ¶ Formā.s.eo. cum desideres. b ¶ Appellatum. additio post diffinitiuam sententiā ꝛ post excōicationē (qꝛ per appellationē nō suspendit excōicatio.s.de offi.or.ad reprimendam Inno.) ꝛ hic terminari puto dubitabilem questionē:qua querit ex decre.nō solum (s.e.li.de ap.) an appellatio interposita post diffinitiuā infra decem dies reuocet ꝑ modū attētati excōicationē medio tpe īter snīaʒ ꝛ appellationem latam:sicut reuocat alia attētata et ꝑ istā lrām est dicendū ꝙ non: imo ē necessaria absolutio.(Idē Guil. in spe. de ap.§.de officio ꝛ ꝟ.si vo post Io.an.) de tali enim snīa loquit iste.§.ꝛ ꝙ ita sit vez ptʒ:qꝛ excōicatio aut statim valet aut statim nō valet sʒ pone ꝙ post latā diffinitiuam snīam infra decē dies iudex excōicat partē non parentē:postea illa pars nō appellat non est dubiū ꝙ bene ligat snīa: speciale ḡ sit in illa ꝙ ꝑ appellationē sequentē nō annullet lʒ male fecerit iudex exequendo infra decem dies:ꝛ excōicando cum tolleret ibi beneficiū iuris scʒ appellādi: qd esse nō debet.ī. de reg.iur. indultum: alij di- additio cunt(Io.mo.hic et.ī.eo. ti. is cui.§.fi.)hoc esse immutatū ꝑ decre. nō solum:que est posterior qd non credo rōne p̄dicta. c ¶ Casib⁹. Quos vide.s. eo.li.de appel.romana.§.si aūt(glo. Inno). d ¶ Innodauit. s.eo.solet.ꝛ dabitur terminus octo dierum ad hoc probandū vt ibi. e ¶ Idē est.s.ꝙ primitus debet absolui vt dicit in fi. f ¶ Captus. Sic.s.de pigno.c.significāte.ꝛ ꝙ dicit captꝰ intelligere possum⁹ etiā a p̄uato: qꝛ ex quo venire non potuit nō fuit contumax ergo nec excōicandus.xj.q.iij.nemo epoꝝ: sed quo ad restitutionem expensarū bene distinguit: an a iudice an a priuato captus fuerit:vt in primo casu non condemnet ad expensas.secūdo sic:qꝛ habet regressum contra illum priuatum capientē.ff.si quis cau.l.ij.in fi.et.l.iij.et intelligas captus non sui ꝓcuratione et dolo: vt in dicta.l.ij. ad fi.(ꝛ ꝓbat ꝑ Clem.de pe.multoꝝ.ꝟ.illis.Io.an.) additio g ¶ Impedimento. Puta valitudine: tēpestate:vi fluminū(sicut fuit quarta die ianuarij ꝛ pluribus se.in flu additio mine rheni currētib⁹ annis dñi M.ccc.xxxv. ꝙ ita creuit ꝙ pluribus diebus trāsiri nō potuit Io.an.) multa impedimenta videre potes. ff. si quis cau.l.ij. et.iiij.et qd dicit de impedimento: idē dic si alia rōnabilis causa p̄ter impedimētū subesset. puta qꝛ ꝓbabiliter credebat terminū ꝓrogatum s.de in ite. resti. ex litteris. h ¶ In iudicio Quasi si ex iudiciū h dixerit sec⁹. sicut nec nocet cōfessio ex iudiciuʒ facta: qd dic vt s.de ꝯfes.c.vl.vñ ꝑ hoc videt ꝙ si nūcio citāti dixerit se nolle venire ꝛ nūcius sic retulerit:nō ꝓpterea dicat ꝟa contumacia: et facit qd dixi.s.de confessi.c.ij. i ¶ Offensa.s. de ꝟb.sig.ex ꝑte. ꝛ.c.cū olim. k ¶ Turū. Iusta erat expectatio si vera fuisset.s. de appel. ex ꝑte. s.eo.li. de priui. cū ꝑsone.cum si.(s.eo.lib.de offi.dele.statuim⁹.ij. Ioh.) l ¶ Decendiū. Sic.s.de elec.cū dilecti.ad fi.trāsit igit interlocutoria in rem iudicatā si infra decē dies nō fuerit appellatū q̄ ad ꝑtē sed nō q̄ ad iudicē.qd dic vt. s. de ap. cū cessante. Ioh. Sed si. Iste.§.cum penul.et vl.h.d. excōicatio lata post appellationē interpositam ex causa ꝓbabili nō statim ꝓnunciat nulla: sed fieri pōt laxatio ad cautelā etiā añq̄ incipiat de veritate cognoscere cause. Idē si dicat lata ꝑ intolerabilē errorē et incōtrariū error ille ꝓbabiliter defendatur. Io.an. m ¶ Ilico. Ante eni q̄ʒ de nullitate ꝓnunciet:oportet ꝙ doceatur de veritate cause appellationis. nec sufficit ad hoc ꝓnunciandum ꝙ ostendat se ex causa legitima

fore nullā: ſed pōt eā ad cautelam iuxta formā eccl'ie relaxare. ¶ Sane ſi certū eſt excōmunicationis ſniam eſſe iuſtam: velut cū ꝓpter manifeſtum exceſſum eſt in aliquem ꝓmulgata: ſupior iudex niſi periculū ſit in mora excōmunicatū ad excōmunicatorem
a prorſus remittere debet: nec debet eū abſoluere niſi excōmunicator reqſitus maliciose illi abſolutionis bñficium
b deneget exhibere. ¶ Si vo conſtet huiuſmodi ſententiā eſſe iniuſtā: nequaꝗ̄ remittēdus eſt ad ſuum excōmunicatorem excōmunicatus: ſed debet ſine difficultate aliq̄ mox abſolui. ¶ Qđ ſi dubitetur vtrum iuſta vel iniuſta: ſuperior niſi excōmunicatori deferat relaxare iuxta formam eccleſie pōt illā: ꝗ̄ꝗ̄ honeſtius ꝛ ꝯuenientius agat ſi ei deferat in hoc caſu. ¶ Ubi autē
c ſuperiori competit de excommunicatione cognoſcere: abſolutio ſeu relaxatio quā ip̄e fecerit tenet: licet forſan ſit iniuſta quoniā ꝛ ſi cōtra ius li-
d tigatoris: nō tñ cōtra ius cōſtitutiōis abſoluit. ¶ Deniꝗ̄ a ſubditis ſuffraganei emēdas pecuniarias poteſt archiepiſcopus ſm̄ conſuetudinē regionis exigere in caſib⁹ in quibus ei licꝫ eos excōmuni-
e cationis vinculo innodare. ¶ Poteſt qꝫ archiepiſcop⁹ beneficium abſolutionis iuxta formā eccleſie nonnunꝗ̄ impēdere ad cautelam: vtpote ſi aſſerit̄ in excōmunicatio-
f nis ſnīa intolerabilem errorē fuiſſe patenter exp̄ſſum: id eſt aliquid ſub vi precepti vel mādati apte in ea contineri: qđ cōmuniter vel in ſuo genere eſt peccatum: veluti ſi dicat forte aliquis ſe a ſuffraganeo excōicatum fuiſſe ꝓ eo ꝙ elemoſynā paupi tribuebat vel qꝛ faciebat aliq̄d aliud qđ in ſe bonū eſt: aut qꝛ nō opabatur id qđ ſuo actu illicitū eſt ꝛ prauū: ꝛ ſuffragane⁹ ip̄e aſſerat ꝙ ꝓ digna et rōnabili cā vel ꝓ ꝯſeruāda vel exequen-
g da iuſticia hoc illi ꝓhibuiſſet vel etiā iniunxiſſet: nā tūc ar-
h chiep̄s ad cautelā abſoluere
i poteſt eū. ¶ Similiter ſi aliq̄s ꝓponat ſe añ diffinitiuā ſententiā in iudicio vel extra poſt appellationē ex cauſa legitima interpoſitā vinculo excōmunicationis aſtrictū: pōt
k archiep̄us poſtꝗ̄ ſibi de hoc
l conſtiterit: etiam priuſꝗ̄ incipiat de veritate cauſe appellationis cognoſcere: abſolutionis illi beneficium ad cautelam iuxta formā eccleſie impartiri. Alexan. quartus.

Iudex eccl'iaſticus compellit laicum repellere excōicatus ab actib⁹ iudiciarijs eis ꝓhibitis. h. d. Joh. an. ca. VIII

Decernimus vt

appellaſſe: ad idē. ſ. de appel. interpoſita in p̄n. Sane. Si eni excōicationem eſſe iuſtam fit remiſſio ſi certū eſt cā iniuſtā nō fiet: ſi eſt dubiū fieri pōt relaxatio: ſed honeſtius eſt remittere. tenet tñ relaxatio vbi archiep̄s eſt iudex lꝫ nō fiat remiſſio. h. d. Jo. an.

a ¶ Nec debet. Cū ſi abſoluerit tenet abſolutio: vt. j. § vbi aūt.
b ¶ Exhibere. ſ. eo. ꝑ tuas. ſ. đ offi. dele. cum cōtingat. et. c. prudentiam.
c ¶ Cōpetit. Si igit̄ ei nō cōpeteret: non tenet abſolutio ꝑpt̄ defectū iuriſdictōis: vbi competit tenet: licꝫ iniuſta ſicut et iniuſta excōicatio. xj. q. iij. c. j. par enim ius dñs eſſe voluit ligandi ꝛ abſoluēdi: de peni. diſ. j. xbū.
d ¶ Cōſtitutionis. Ad idē ij. q. vj. § diffinitiuā. et. ſ. de re iudi. cum inter. addicio (Jo. mo. alle. ff. q̄ ſen. ſine appel. re. l. j. § itē cū. et ff. de tu. et cur. da. ab his. l. ſcire. Jo. an.)

Deniꝗ̄. Archiep̄us in caſibus in qb⁹ excōicare pōt ſi cōſuetudo hꝫ emēdas pecuniarias exigere pōt. h. d. Jo. an.
e ¶ Innodare. excōicatio eni nō eſt pena: ſed medicina q̄dā. ſ. e. c. j. ante ſ ꝗ̄ excōicet pro ſatiſfactiōe delicti ꝛ in abſolutione vel addicio poſt (h̄ eſt honeſtius ꝗ̄ id facere in abſolutiōe. ne obſtet decre. ad aures de ſi. ꝛ vi. ꝙ ibi dixi ſup. *. cōtrariū. vbi etiā allego. xlix. ꝯſtitutionem concilij generalis cuius mentē poſui de accu. ſicut olim. Jo. an.) penā pecuniariam imponere poterit: ꝛ facit ad ea que no. ſ. de penis. lꝫ. Jo. an.
f ¶ Intolerabilem. xj. q. iij. ſi is qui p̄eſt. et quō hoc intelligat̄. vide. ſ. eo. per tuas.
g ¶ Juſticia. Sicut ſi p̄cepiſſet vt hominē percuteret: ꝛ dicit ſe hoc feciſſe pro exequenda iuſticia vel ꝑpter delictum ſuum prohibuerat cum dare elemoſynam: ſicut etiā interdū ob hoc quis prohibetur ab oblationibus. xvij. q. iiij. ca. miror. vel ꝓpter delictum illius qui elemoſynam tribuere volebat: qꝛ vtili⁹ panis eſurienti tollitur ꝗ̄ ꝛc. v. q. v. non omnis.
h ¶ Abſoluere. alias vbi ita replicaretur: denunciaret ſniam nullā. ſ. e. ꝑ tuas.
i ¶ Similiter. Quod hic dicit dixerat ſ. eo. § ſed ſi ex cauſa. (ſcilꝫ duo addicio addit que dixi in tex. in vlti. glo. Johan. an.)
k ¶ Poſtꝗ̄. De hoc no. ꝙ neceſſe eſt prius cōſtare appellatuꝫ qñ fieri habet relaxatio ad cautelā de excōmunicatione que dicit̄ lata poſt: et ꝑ hoc iaꝫ obtinui in cā qua petebat̄ abſolutio ad cautelam excōmunicationis: que dicebat̄ lata poſt ap. legitimam. et eodem die lata fuerat excōmunicatio et interpoſita appellatio: nec apparebat q̄ primo: dicebam eni ꝙ petens hoc neceſſe habeat probare. ſcꝫ ꝙ prius appellatum fuerat: lꝫ nō habeat neceſſe ꝓbare veritatem cauſe: qꝛ illa ꝓbata nō abſolueret̄ ad cautelā: immo ꝓnunciaret̄ nulla ſententia. ſ. eo. per tuas. đ offi. dele. cum contingat: et ita eſt verum ꝑ hanc litterem: tunc ergo iudex appellatiōis abſoluit ad cautelā quando ꝯſtat ꝙ poſt appellationem lata eſt ſentētia excōicatōis nec adhuc cōſtat de veritate cauſe (de hoc per Inno. ꝛ Hoſti. eo. ti. per tuas. Joh. an.)
l ¶ Priuſꝗ̄ incipiat. Plus ergo poteſtatis habēt in hac abſolutiōe ad cautelā ꝗ̄ in inhibitione quam facere non poſſunt: niſi prius incipiāt cognoſcere de veritate cauſe ap. interpoſite añ diffinitiuā. qđ dic vt. ſ. e. li. de ap. romana. § ꝙ ſi.

Decernimus. ¶ Cōmode non diuidit̄ ſm̄ Johā. an. decernit tñ qui ſunt cogēdi qua pena per quē qua forma. ꝛ ad quid ꝛ hoc trimembre eſt. (Et de hac addicio decre. eam tñ non allegando fecerat mentionē Abb. de

iudices seculares p̄ censuram
ecclesiasticaȝ ab ecclesiasticis
a iudicib⁹ canonica monitione
premiſſa repellere excōicatos
b ab agendo patrocinando et
c
d teſtificando in ſuis curijs et
iudicijs cōpellant̄. G rego.
x. in cōcilio generali lugdun̄.
Non valet excōicatio lata in
p̄ticipātes: niſi fuerint moni/
ti nominatim: ⁊ canonica mo
nitio dicit̄ que habet dierum
interualla. niſi neceſſitas fa/
ctū aliud ſuadeat. hoc dicit
Johan. an. ca. IX

C Onſtitutionem felicis
e recordationis Innocentij pa
pe. iiij. predeceſſoris noſtri:
que ꝓhibet participantes ex
f cōmunicatis ea participatio
g ne: que ſolam minorem excō/
municationem inducit moni/
tione canonica non premiſſa
maiori excommunicatione li/
gari: decernens ꝓmulgatam
aliter excōmunicationis ſen/
h tentiā non tenere: ad tollen/
i dum oēm ambiguitatis ſcru/
pulū declarantes decernim⁹
ita demum eſſe monitionem
k canonicā in hoc caſu: ſi alijs
l rite fuatis eos q̄ monent̄ ex/

excep. pia. dicēs ꝙ Alexā. ꝗrtus ſtatuerat etiā in ſecula
ri foro tales repellēdos. ⁊ hec decre. fuit ps illius. quia
nōnulli. s̄. de imu. eccle. eo. li. vt ibi dixi in ꝓn. Jo. an.)
Ptās ſecu/laris m ¶ Decernim⁹. Seculares: certū eſt ꝙ poteſtas ſecl'a/
ris minor eſt eccl'iaſtica. s̄. de ma. ⁊ obe. ſolite. ⁊ ei ſubeſt
vt ibi: ⁊. xcvj. di.
Additio duo ſūt (⁊ Clem.
de iureiur. roma
ni. de re iudi. pa/
ſtoralis ad fi. ꝟ.
nos tā. Jo. an.)
⁊ ideo cenſura ec
cleſiaſtica coerce
ri pōt: vt ſequit̄.
Et quid cōtinet̄
noīe cēſure: habe
tur. s̄. de. ꝟ. ſig. q̄
renti. ⁊ cō cor. ad
hanc decre. s̄. eo.
li. de fo. cōpe. c. ij
⁊ de iureiu. lȝ. s̄.
de excep. c. ij.
a ¶ Canonica.
xxiij. q. iij. de il/
licita. xij. q. ij. c. in
digne. s̄. de ſen.
excō. ſacro. ⁊ illa
recte dicet̄ cano/
nica: de q̄ cauet̄. j. c. ꝓxi. ij. rn̄. b ¶ Agendo. Et recōue
niēdo: q: ſic̄ nec agere ſic nec recōuenire pt. s̄. de excep.
cū iter ꝑorē. a defedēdo aūt nō repellit̄: vt. s̄. ꝺ iudi. irel
lexim⁹. rō ibi pꝫ ⁊ quid de ipetrādo: vidiſti. s̄. eo. li. de
reſcꝑtis. c. j. c ¶ Patrocinādo. Eccl'ia ꝗ ꝑuat aliquē
interdū ꝑpetuo: iterdū ad tp̄s officio poſtulādi. ⁊ ꝯcor.
s̄. de here. ſi aduerſus ⁊. c. excōicamus. §. credētes. s̄. e.
li. de penis. felicis. §. qḋ ſi quis ad finē. et procedit hoc
etiā interdū ex alieno delicto vt ibi: et ſunt iſti partim
de primo ordine non poſtulantiū: quia etiā ꝓ ſe poſtu/
lare nō poſſunt in agēdo: de quo dic vt. iij. q. vij. §. tria.
Poſtulare Eſt autem poſtulare deſideriū ſuū vel amici ſui in iure
apud eum qui iuriſdictioni preeſt exponere: vel alteri/
us deſiderio contradicere vt ibi. et. ff. de poſtu. l. j. et in/
tellige hoc nō ſolū in aduocato ſed etiam in procurato
re. s̄. de ꝓba. poſt ceſſionem. ſi enim non auditur pro ſe:
multominus ꝓ alio. iiij. q. vj. oibus. ad hoc. s̄. e. dilecto.
An excōicatus poſſit teſtificari d ¶ Teſtificando. Excōmunicatus ergo maior intelli
gas teſtificari (an poſt abſolutionem hoc poſſit ꝓlixe
tractat hic Archidi. de quo ſatis. iiij. q. j. in ſum. et dixi
plene poſt Inno. s̄. de teſti. teſtimoniū cuius Innocē.
opi. hic placet Archi. ibi vl. ꝙ hic dixit Jo. an.) nō pōt
Additio (etiā cōtra excōmunicatū: de hoc in Specu. de teſte. §.
j. ꝟ. ſed nūquid excōmunicatus. ⁊. ꝟ. ſe. Jo. an.) s̄. de te
ſti. veniens. ij. in fi. vnde ſi dicat̄ excōmunicationis ſen/
tentia nulla: in defectum ꝓbationum cōſueuerūt abſol/
ui ad cautelā: vt ibi vides ꝙ non poteſt teſtificari: ſed
nunquid excōmunicatus poterit teſtari: de hoc per In/
no. de do. ⁊ contu. veritatis. per Hoſtien. ⁊ Arcħ. de ex
ce. pia. per Bar. ⁊ Joħ. mo. de vſur. ꝗꝗ. p̄ Guil. in ſpe
de inſtru. edi. §. cōpendioſe. circa princi. ⁊ videt̄ ꝙ licet
iſta iudicialia ꝓhibeantur: extraiudicialia non. ſicut. s̄.
eo. ſolet. ad fi. ſm̄ Hoſtien. ⁊ Bar. teſtificari non poteſt
quia ſeparatus eſt a cōmunione eccl'ie: ⁊ ſeparato a cō/
munione eccleſie: omne beneficiū ex legibus deſcēdens
denegatur: (⁊ Guil. ſequens Inno. et Pe. de ſamp. te/
net. s̄. de excep. pia. ꝙ poteſt teſtari. et Pe. de vndaila
tenuit opi. Hoſti. ⁊ Bar. ⁊ hoc ꝓpter periculū cōmuni/
onis cum excōmunicato: cui cōmunicandū non eſt: ⁊ de

negat̄) in aut. de priuile. do. here. mu. nō preſtan. §. an
tepenul. ⁊ actus legitimi eis interdicunt̄ vt hic: ⁊ eſt ſi
milis ſm̄ eos deportato: qui eſt inteſtabilis. ff. de teſta.
ei⁹ cui. §. j. Arg. ꝓ ⁊ ꝯ. s̄. de here. excōicam⁹. §. credētes. Que/
Quid dices de tabellionatu: nūqd inſtrumētū ꝯfectū p̄
excōicatū valet:
videt̄ valere. ar.
ꝑdi. §. credētes.
vbi dicitur de ex
cōicato: ꝙ ſi ſatiſ
facere cōtempſe/
rit infra annum:
extunc inſtrumē
ta per ipm̄ confe
cta non valent:
ergo a contrario
prius. i. ante an/
num cōfecta va/
lebant: lȝ eſſet ex
cōmunicat⁹. aliȷ̄
contra ꝓ quibus
optime. iij. q. iiij.
nullus: ibi nullus
anathematizato
rū ſuſcipiat̄: nec
a quoꝗ credant̄
que ab eis dicun
tur vel ꝯſcribun
tur. s̄. eo. nouerit. alij vt Hoſtien. et Guil. dicunt ꝙ ꝗ̄/
diu eius excōmunicatio eſt occulta: valet inſtrumentū
ab eo confectum. vel ſi ſit manifeſta: nec poteſt probari.
argu. ff. de offi. preſi. barbarius. iij. q. vij. §. tria. C. de te
ſta. l. j. s̄. de re iudi. ad ꝓbandum. de excep. pia. §. ſi ꝟo.
ſecus ſi ſit notorie: de excep. exceptionem. de coha. cle. et
mu. vr̄a. ſicut eni ibi notorius ꝯcubinatius ſuſpēſus eſt
quo ad ſe ⁊ quo ad alios: ita notorie excōmunicatus ta
bellio et pretor publice nunciatus repellitur etiam ab
extraiudicialibus. j. eo. licet. Jo. an.

C Onſtitutionē. ¶ Sunt due ꝑtes. Prima decla/ Diuiſi
rat ꝯſtitutionē Inno. Scḋa ibi: Statuimus. dat
formā monitionū ⁊ vnū caſuȝ excipit ibi: Niſi. Jo. an.
e ¶ Innocētij. s̄. e. ſtatuimus. f ¶ Participatione.
Denotat ꝙ eſt quedā p̄ticipatio q̄ inducit maiorem. ſ. q̄ Nota
in crimine fit. s̄. e. ꝯcubine. ⁊. c. nup. Eſt alia q̄ inducit
minorē: vt cū ꝗs participat ſciēter excōicato maiori in
locutione: oſculo mēſa ⁊ ſimilib⁹. ⁊ ab hac excipiunt̄ cer
te ꝑſone. vxor. fili⁹. ſeru⁹ ⁊ alij. de ꝗbus. xj. q. iij. qm̄ mul
tos. s̄. eodē ꝙ in dubijs: ⁊. c. ſequēti. ⁊ ſm̄ Guil. et Bar.
(⁊ Jo. mo. ⁊ idē Hug. in preal. c. qm̄ multos. Joħ.) in Addi
currit quis minorē excōicationē mittēdo nunciū vel lit/
terā excōicato ac ſi illi ꝑſonaliter loqueretur. ad hoc. s̄.
eo. li. de elec. vbi periculū. §. nulli (iſte. §. loquit̄ de excō/ Addi
municatione maiori. ſed ſic inducit̄ equiparant̄ loq̄ nū/
ciū mittere vel lr̄am Jo. an.) Ip̄e eni loqui videt̄ nun/ Addi
ciū mittēdo vel lr̄as. ff. de ꝯſti. pecu. l. et licet. (fac. viij.
q. ij. lex. diuine in ꝑn. palea eſt. Jo. an. g ¶ Minorē.
De ipi⁹ effectu habet̄. iij. q. iiij. engeltrudā. ⁊. s̄. de exce/
ptio. a nobis. Jo. an. h ¶ Nō tenere. Idē in ſuſpēſiōe
⁊ interdicto. j. eo. ſtatutū i ¶ Scrupulū. Hoc dicit: ꝗa
añ iſtā cōſtitutionē ſi iudex monebat in genere ꝙ null⁹
cōmunicaret: dicebāt quidē talē monitōeȝ canonicā: alij
ꝯtra qḋ dubiū hec ꝯſtitutio declarat. k ¶ In ħ caſu
ſcȝ qñ ꝓpter p̄ticipationē vult participantes excōicare
maiori (q̄ſi diceret ꝙ al's bñ pt fieri monitio generalis. Addi
s̄. de of. or. ſi ſacerdos. j. de iude. ⁊ ſi iudeos in fi. ꝺ vſu.
poſt miſerabilē. vi. ꝯcor. s̄. c. romana. §. caueāt. ſup glo.
pone exemplū. Joħ. an.) l ¶ Seruatis. ſ. ꝙ inſeratur

cauſa ſuꝑ qua fit monitio: ⁊ ꝙ ſint preſentes per quos
poſſit probari: et ꝙ ſint ibi interualla. ā. eo. ſacro.et.ī.
eo.c. a ¶Nominatim.ſ.proprijs nomibus expreſſis
vel alijs indubitabilibus circumſtantijs que habeant
vicem ꝓprij nominis.ff.ſi cer.peta.l.certum.ā.de teſti.
licʒ.ij.ā.eo.li.eo.
ti.c.ij.Item ſi di
cat monitio filium
P. cum ille vni
cum filium habe
at.ff.de li. ⁊ poſt
hu.l.ij.et inſtitu.
de exhere. libero
rum.§. nomina
tim. ſec⁹ ſi duos
haberet: q2 tunc
neuter eoꝝ moni
tus videt̄: vt ibi
Dicūt tamē qui
Additio dam (ſcʒ Hoſti.
ā.co.ſtatuimus.

g primat nominatim. ¶Statuimus quoqꝫ vt inter monitiones quas vt canonice promulgetur excommunicationis ſentētia ſtatuunt iura premitti: c iudices ſiue monitionibus tribus vtantur: ſiue vna pro omnibus obſeruent ali d quorum dierum competen e tia interualla. Niſi facti ne

quē excuſo: quia non vidit hanc decre. Sed Gar.etiam ſuꝑ hoc.c.dicit hanc opi.iur.ꝯſonā licet contraria ſit ſecurior. Jo.an.) ꝙ hec decre. locū habet quādo ſingulares ⁊ nominatē pſone excōmunicant̄: quia tūc requirit monitio ſpecialis: ſi autē generaliter ferretur ſententia tunc dicunt ſufficere generalē: et ſic adhuc remaneant antiqua iura: ſed tutius eſt dicere ꝙ hodie in genere excōmunicatio in participantes ferri non poſſit: et ſic ſit ſublatū quod dicit̄.ā.e.qd in dubijs in fine. Sed valebit ne monitio: ſi iudex generaliter monet oēs de collegio vel vniuerſitate et videtur ꝙ ſic: q2 tm̄ valet generalis monitio quo ad omīa: q̄tum ſpecialis quo ad quedam.ff.de admi.tuto.ſi duo in fi. ⁊ quia ſemper generalibus ſpecialia inſunt: vt.ff.de reg.iu. ſemper in generalibus. ſed contrariū verum eſt ſm Guil.hic ꝑ hanc cōſtitutionem ⁊ ſm eum ſi ignorat nomina illorū de conuentu: cogat rectorē ꝯuentus vel vniuerſitatis ad indicandū ſibi illa nomina.ff. de condi.ob turpē. cau.l.iiij.
Additio .§.fi. (ſimile ꝙ no.ā.eo.li. de ꝯceſ.ꝑben.ſi capi̇o in ꝑn. vi.glo. Jo.an.) b ¶Statuim⁹. Sic ꝯſtrue: ſtatuim⁹ quoqꝫ vt iudices ſiue monitionibus tribus vtātur: ſiue vna ꝓ omnibus: obſeruent aliquorum dierum competentia interualla inter monitiones quas iura premitti faciunt: vt ſententia excommunicationis canonice promulgetur. c ¶Vna ꝓ omnibus. Dicit ergo iudex interdum: monemus te ꝓ prima: qua finita monet ꝓ ſecūda: qua finita monet ꝓ tertia ⁊c̄. Interdū vna monitione facit tres: ſic monemus te ꝙ vſqꝫ ad diem talem pro primo: talem ꝓ ſecūdo talem ꝓ tertio ⁊c̄. Interdū vnā tm̄ dat dilationē: vt monemus te ꝙ vſqꝫ ad talem diem ꝓ primo ſecūdo ⁊ tertio ꝑemptorio a cōmunione talis ⁊c̄. ⁊ hoc vltimo caſu eſt interuallum inter monitionē
Additio ⁊ ſententiam (ſm Guil. ⁊ Gar. ⁊ Arch. Sed Joh.mo. dicit ꝙ hoc nō conſonat lr̄e. Jo.an.). d ¶Competentia. Hoc iudex moderabitur pro perſonarum et negocij qualitate.ā.de app. cum ſit romana.de offi.dele. de cauſis. e ¶Neceſſitas. Vt quia partes ſūt ad rixam vel arma parate: nec curant monitiones epiſcopi.ff.de vſufru.l.equiſſimum. interdum enim nec locus nec tempus patitur plenius deliberare conſilium.ff.de exerci. li.j.reſponſo (⁊ quandoqꝫ res celeritatem deſiderat.ff.
Additio de i̇.dam.infec.l.j. Johan.an.

P Reſenti. ¶Breue eſt nec eget diuiſione. vel ſumā. licet multum egerit notione rationis vt in glo. Et eſt ſciendum ꝙ Guil.hic quaſi viderit integrā ⁊ Arch. poſt eum dicunt ꝙ quidam aſſeruit ſe poſt appellatio-

nem excōmunicatum ⁊ interdictum in vxorem familiam et terram ſuam prolatū: petijt ad cautelam abſolui ab excōmunicatione ⁊ predictum interdictum relaxari. Rn̄det ꝙ generale interdictum in loca vel terram non relaxatur ad cautelam. Et ex hoc no. Guil.ſpeciale in vxorem.et familiam relaxari poſſe vt in glo. penul. Joh.an.) ¶Preſenti. Declaram⁹. No. ꝙ quidam olim contrarium dicebant: et pro eis faciebat: quia excōmunicatio ⁊ interdictum paribus paſſib⁹ ambulare videbantur: ad hoc.ā. de appella. ad hoc
Nota

ceſſitas aliter ea ſuaſerit moderanda. Idem in eodem.

Relaxatio ad cautelam in generali interdicto non habet locum.h.d. Do. ca. X

f P Reſenti generali declaram⁹ edicto bn̄ficiū relaxatio g nis ad cautelam q̄ ad interdicti ſnīas in ciuitates caſtra vl' q̄libet alia loca ſiue terras ali

quoniam.ā.eo.cum medicinalis.ā.eo.romana in prin. ⁊.c.venerabilibus in princi.ī.eo. ſtatutum.et.ca.is cui cum ſi.vnde ſicut excommunicatio poteſt tolli ad cautelam: vt.ā.eo.ſolet.et.ca. venerabilibus.§.ſed ſi.et.§. penul. ⁊ vl.ſic de interdicto videbatur: imo multo magis: quia per interdictum plurimum puniuntur nō obnoxij: ſed per excommunicationem non ſic: vt.ā.e.romana in fi.vnde potius videbatur in eo q̄ʒ in excommunicatione ſubueniendum: quia etiam plures ligat: et plura bona tollit: ⁊ quia al's ſunt paria.ī.eo.is cui.ā.eo.c.j. Que ergo fuit huius iuris ratio? reprobatis aliorum ſolutionibus: quorum quidaʒ dixerunt ſic placuit Greg. que reprobatur per hoc verbum declaramus: Alij dixerunt hoc factum vt magis timeret̄ cenſura eccl'iaſtica: Tertij ne finis vnius negocij alterius ſit exordiuʒ. C. de fruc. ⁊ lit.expen.terminata. (vi.de do. ⁊ contuma.finē. Additio
in fi.glo.ſed nunq̄ʒ.) cum hec ratione non roborent̄. dic ꝙ hoc ſtatutū eſt ꝓpter cōmunionis periculum. in excōmunicato ergo ad aliorum cautelam fit hec abſolutio: ſed in participatione interdictorum non eſt ſtatutū periculum et ideo ſecus. vnde etiam interdicti tempore quedam ſacramenta miniſtrantur et interdum celebrātur.ā.de ſponſa.non eſt nobis: de peni. et remiſſi.ꝙ in te.ā.eo.rn̄. ⁊.c.permittimus.ī.eo.quoniam. ⁊.c.vlti. Sed contra.ā. de appel.ad preſentiā. vbi ad cautelam excommunicati datur abſolutio: vnde dic ꝙ ideo aliud in excommunicatione q̄ʒ in interdicto: quia excommunicatio eſt mortis eterne damnatio: ⁊ ideo feſtinare debemus: vt mortuus ⁊ a chriſto ſeparatus per excōmunicationem reintegretur chriſto per abſolutionem. maioribus eniʒ malis debet ſincera charitas ſubuenire.l. di.vt ꝯſtitueret̄. In interdicto aūt nō tradit̄ q̄s ſathane nec eſt ibi tm̄ ꝑiculū. ⁊ ideo nec tm̄ feſtinādū: ea etiā rōne: q2 in interdicto volūt iura vnū pari ꝓ reliquo: in excōicatiōe ſec⁹: vt.ā.dixi. Preterea excōicatio nō pōt ſuſpēdi niſi i totū relaxaret̄: ⁊ iō i ea locū hʒ abſolutio ad cautelā: interdictū pōt ſuſpēdi: et iō nō eſt neceſſaria relaxatio ad cautelā.ā.de ap.ad h̄ qm̄. g ¶Cautelā. Qn̄ fit in excōicatiōis ſnīa: tūc qn̄ dicit̄ nulla: vt ſi poſt appellatōeʒ legitimā. ſcd̄o ſi ꝯtinet intolerabilē errorē: vt.ā.e.venerabilib⁹.cū ſi. tertio in caſu.ā.e.ſtatuimus. quarto ſi dicat̄ ꝙ iudex nō erat is q̄ tulit ſnīam: de conſue.c.iij.de ꝑui.cū olim.q̄nto ſi a iudice ſuo lata eſt: ſed excōicato.xxiiij.q.j.audiuimus. ⁊.ca.a pre. ſexto cū q̄s excōmunicat̄ a delegato: ꝯtra delegātis intētionē.ā.de ꝑben.c.vl. (⁊.ā.de priuile.auctoritate.eo.li.) ſeptimo ſi Additio

a q̄s generaliter promulgatas
b locū aliquatenus nō habere

Idem in eodē. Primo excō
municat cum certis limitatio
nib⁹ dātes licentiā offenden
di in pſonis. vel reb⁹ ſuis vl'
ſuorū exercentes cōtra aliq̄s
eccleſiaſticā cenſuram: vel ex
erceri faciētes vel illā ſeruan
tes. Scđo ibi eandē penaz p
rogat ad vtentē vel motu p/
prio id agentem. Tertio ibi
qui autem. penam aggrauat

h.d. Io.an. ca. XI

g Quicunq; pro eo q in re
ges principes barones nobi/
e les baliuos vel q̄ſlibet mini/
ſtros eorū aut q̄ſcunq; alios
excōicationis ſuſpēſionis ſeu
interdicti ſnīa fuerit pmulga
ta: licentiā alicui dederint oc
cidēdi capiēdi ſeu al's in pſo/
f nis ſeu bonis ſuis vel ſuorū
g grauādi eos q̄ tales ſnīas p
h tulerūt: ſiue q̄z ſūt occaſione
plate vel eaſdē ſnīas obſer/
uantes: ſeu taliter excōicatis
cōicare nolentes niſi licentiā
i ipām re ītegra reuocauerint:
vel ſi ad bonorū captionē oc/
caſione ipi⁹ licētie ſit pceſſuz
niſi bona ipſa fuerint infra
k octo dierum ſpaciū reſtituta
l aut ſatiſfactio p ipſis impen/
ſa. eoipſo ſentētiā excōicatio/
m n nis incurrant. Eadē q̄q;
ſnīa ſint innodati oēs q̄ auſi
fuerint predicta licentia data
o vti vel aliq̄d pmiſſorū: ad q̄
cōmittēda dari licētiam phi/
p buim⁹: al's cōmittere ſuo mo/
tu. Qui aūt in eadem ſen
tentia pmanſerint duoꝝ men
ſium ſpacio: extūc ab ea non
poſſit niſi p ſe. apo. abſoluti/
q onis beneficium obtinere.

Bonifa. viij. Si malefactor
captus a iudice laico: dicit ſe
clericū huiuſ rei cognitio ad
iudicē eccleſiaſticuz ſpectat.
& ſi notorie vel publica fama
vel cōi eſtimatione habet p

ab intruſo vel a iuriſdictione ſuſpenſo. xij. q. ij. c. aliena
Additio tiones: Octauo (iſtos octo notauerat Hoſt. ſ. eo. ſolet.
duas ſequētes poſuerāt hic Gar. & Io. mo. et Fran. ad
debat caſus. ſ. eo. li. de offi. ord. romana in fi. ſed dic vt
ibi no. Io. an.) ſi ferat a violāte interdictū homīs. ſ. de
excel. pla. tanta.
Nono vbicūq; p
latus ſubditū ex
cōicat ꝯ priuile/
gij ſui tenorē. ſ.
de pui. cū appel.
et. c. quāto. Deci
mo ſm q̄ſdaz q̄s
ſequor in caſu. ſ
de excel. pla. cum
ad q̄rundā. Plu
res ex his caſib⁹
cōphendunt ſub
q̄rto. Vndecimo
ſi ferat a delega/
to imperrato ab
excōicato in caſu
nō pmiſſo. ſ. eo.
li. de reſcrip. c. j.
& adde caſum no
uū. ſ. de offi. or.
quia pleriq;.
a Generaliter
Quid ſit gnāle:
habes. ſ. de ver.
ſig. cū in ptibus.
Quid ſi ferat nō
generalit in loca
ſed ſpāliter in p/
Additio ſona. (Idē ſi ge
neraliter puta in
vniuerſitatē vel
collegiū ſm Frā
ciſ.) dic q bene
poterit fieri rela
xatio ad cautelā
Diuiſio (Idē Guil. Gar. Cle. py. Boa. Iohā. mo. et Arch. Ad
hoc. ſ. e. venerabili. pquā decre. hoc tenuit Inno. ſ. de
ap. ad hec qm̄. in. j. glo. ſcz q fiebat abſolutio ad caute/
lam in interdicto ſicut in excōmunicatione: qđ intellige
de interdicto pſone non loci. p hanc decre. Iohan. an.)
argu. a ꝯtrario iſtius littere: quia ſpecialiter interdicto
omnia ſacramenta negantur ante abſolutionē: et ſic idē
quod in excommunicato. b Nō habere. Vnde ſi id
fiat non valebit relaxatio per hanc litteram: et eſt ſi. ſ.
de his que vi metuſue cauſa fi. c. vno. e. li. Idē Gar. Io.
Quicunq;. Iſta decre. vt di/ (mo. et Archi.
cit Iohan. an. habuit breuiloquiū dictatorem ita
q multa ipius membra vix poteſt breuius ſummari p
pter qđ glo. nō ſummauit. tamē ipām diuidendo poteſt
Additio dicit vt in rubro. (Et dixit Fran. q q: multi prelati ti/
mebāt quādoq; exercere cenſurā ppter grauamina que
eis vel ſuis inferebant ideo edita fuit hec conſtitutio.
Io. an.) c Quicunq;. Ortri potuit ex facto decre. ſ.
eo. dilecto. & dic. quicūq; etiā epī: nec ob. ſ. eo. q: piculo
Additio ſuz: q: nō loquit in ſentētijs excōicatōis (dicebat Guil.
q vniuerſale q̄cūq; ſingulos cōprehēdit. ff. de inſti. l. B
articulo. ff. de pig. acti. ſi neceſſarias. §. ſi annua. de offi.
pre. l. iij. ſ. de ma. & obe. ſolite. ad fi. per qđ ptz etiā impe
ratorem includi vt dicit hic Arch. tamē vt dicit Guil.
ſignum vniuerſale q̄nq; ponit pro particulari. j. q. vij. ſi
quis omnē. xv. q. j. mulier. Ioh. an.) d Reges. Eſt

autem ordinarius regis is epus in cuius dioceſi delin/
quit vel domiciliū habet. xcvj. di. ſi imperator. & c. duo
ſunt. vbi de hoc. (& ſ. de ma. & obe. oēs.) e Mini/ Additio
ſtros. Ad clericos pōt referri. & ſic pprie ſequit verbū ſu
ſpenſionis. f Suoꝝ. Cōſanguineorū vel familiariū
& ſic no. caſuz in
quo percutiens &
mandans pcuti
laicum excōmu/
nicat⁹ eſt: ad idē
ſ. eo. lib. de elec.
ſciant cūcti. et de
immu. eccle. qm̄.
g Grauandi.
Puta ne quis
emat ab eis vel
eis vēdat vel his
ſimilia. cōcor. ſ.
de puile. quāto.
de immu. eccle. c.
vlti. eo. li.
h Occaſione.
Quorū intereſt
pncipaliter defē/
dere ſententias
ipſas in iudicijs
ſ. eo. venerabili/
bus. §. ij. in fi.
i Reintegra.
Lra ſequens cō
tradicit iſti: vbi
dicitur q licz res
non ſit integra
infra octo dies
pōt fieri emenda
tio: poteſt dici q
hoc locum habet
in iniuria perſo/
nali. illud in rea/
li: vt in pma ſta/
tim ſit excōmuni
catus: in ſecunda tunc quādo infra octo dies non reſti/
tuerit. (Idem Archi. & hoc videt voluiſſe Guil. qui di Additio
cit rem integrā hic dici priuſq; ad grauandum pſonas
pceſſit ſic. Sed Gar. & Io. mo. exponūt re ītegra: id eſt
iniuria nōdū illata: in pſona vel rebus. Io. an.) vel dic
q ſi tpe ꝯſtitutiōis iſti⁹ id qđ ſeqt reſpicit tpa iſti⁹ ꝯſti
tutōis vt ſit ptextu illi⁹ licētie aliqua erāt occupata: ni
ſi infra octo dies reddant habeat locum pena. & eſt ſi. ſ
de re. eccle. non alie. hoc conſultiſſimo. §. laici. vbi in cō
pulſionibus iam factis datur tempus ad reuocandum
in faciendis ipſo facto imponitur pena: primū verius.
k Octo dierum. Similis dilatio tēporis. ſ. de excep.
pla. & ſ. eo. ſolet. l Impenſa. Scz cum res non ex/
tat vel placet leſo. ſi. ſ. eo. li. de vſu. q̄q;. ff. commo. l. iij.
§. j. m Incurrant. Et ſi prius excōmunicati erāt:
modo duplici funiculo ſunt ligati qđ eſſe poteſt: vt no.
iij. q. iiij. engeltrudam. ſ. de iude. ita quorundā.
n Eadē. ſ. maioris excōmunicationis. o Vti. Et
ſic mandans & mandatarius eadē pena puniunt. ſic. ff.
de vi & vi. ar. l. j. §. q̄tiēs. nec excuſat hic iuſſus maioris
qđ dic vt dixi. j. de reg. iur. q q̄s. ff. ad. l. acquilam. liber
homo. ij. p Al's. i. pter aliquā licētiā: ſz nūq̄d ille tūc
ratū hn̄s excōicat⁹ erit: diſtingue vt. j. eo. cū quis.
q Obtinere. Si in incēdiarijs eccliaꝝ: q̄ ex q̄ denūci
ati fuerūt non pn̄t abſolui ab alio q̄ a papa. ſ. eo. tua.
& ſi papa hoc non expreſſiſſet: ppetuo potuiſſet ordina/

clerico ſtatim fit remiſſio.idẽ
ſi prius ſe gerebat ꝑ clerico
⁊ modo dephẽſus fuit in ha
bitu clericali.ſi autẽ prius ſe
gerebat ꝑ laico:licet modo
in clericali habitu deprehen
ſus fuerit: non fiet remiſſio
donec fuerit de clericatu pro
batũ.ſed interim contra eum
iudex in nullo procedet.h.d.

S I iudex laic⁹ ca.XII

a S I iudex laic⁹ malefactorẽ captũ deti
neat:⁊ is ſe clericũ dicẽs ad
curiam eccleſiaſticaꝫ petat re
mitti:vel curia ipa eum tãq̃
b c ſuum clericuꝫ repetat:iudice
illũ inficiãte clericuꝫ:ac ob h̃
minime remittendũ:dubita/
tionis hmõi:an ſcꝫ ſit q̃ repe/
d tit̃ clericus ad iudicẽ eccl'iaſti
e cũ:qꝛ de re eccl'iaſtica ⁊ ſpũa/
li:vocato tñ iudice ſecl'ari vl'
f alio cuius intereſt cognitio p
g tinebit.❡ Et ſi notorium fu
erit ꝙ idem malefactor ſit cle
ricus q̃ hmõi priuilegio gau/
h dere debeat:ſtatiꝫ abſq; alia
i cognitione vel fama publica
k de hoc extiterit:aut ipſe pro
l clerico cõiter habebat̃:in cõ/
m tinenti etiã ante cognitioneꝫ
de clericatu eccleſiaſtice curie
debet reddi.Idem eſſe cenſe/
mus ſi reus ipe ante dephen
ſionem ꝑ laico publice ſe nõ
gerẽs deprehenſus fuit in ha
bitu clericali:tonſuram vide/
n licet ⁊ veſtes deferẽs clerica/
les:nã talem debemus cleri/
o cũ donec conſiſtat de ꝯrio re
putare:ſicut de illo q̃ in poſ/
ſeſſione ingenuitatis exiſtit:
p ſi dicat̃ ab alio libertinus le/
galis ſanxit auctoritas:vt ꝑ
bandi neceſſitate non ipſe ſed
aduerſarius aſtrĩgat̃.Iuſtuꝫ
eſt enĩ vt ipe talis quẽ geſtat
ex habitu:quouſq; appareat
aliud p̃ſumat̃:qualis is eſſe
q cuius fert habituꝫ cõprobat̃.
r Ex ſtigmate nãq; cõſuetudo
fabricẽſib⁹ impmi latitãs fa/
s bricenſis agnoſcit̃:et cuſto/
des aquaꝝ q̃s hydrophila/
tos nominant que eis inſigi
t ſolet annotatiõe ſtigmati:ma
nifeſti ſunt oĩbus:⁊ ãgariaꝝ
noĩe nõ tenent̃.Iſq; ſtat⁹ ali/
cui⁹ eſſe videt̃ in quo ipe de/
p̃hendit̃ donec cõtrariũ do/

S rius ipſum abſoluere:vt.s.eo.nuper. Io.an.
I iudex. ❡ Hic incipiunt conſtitutiones Boni/
facij.⁊ iſta prima eſt expediens ⁊ vtilis valde ⁊ ſepiſſi/
Diuiſio me practicatur.Et diuiditur in duas partes.Pria di/
cit ꝙ ad iudicem eccleſiaſticum pertinet cognoſcere tñ
pte vocata de cle
ricatu quem alle
gat captus ꝑ iu/
dicem laicum.et
cauſam reddit.
Scda pars ibi:
Et ſi notoriũ.h̃
diuidit̃ in tres.
Pria ponit tres
caſus q̃bus ante
cognitionẽ fit re
miſſio.Scdo ibi
Idẽ. Addit q̃r/
tũ quẽ pbat tri/
plici argumẽto le
gali. Tertio ibi:
Nõ ſic.ponit q̃n
tũ quo nõ fit re/
miſſio añ cogni/
tionem:iudex tñ
laicus interĩ non
pcedit.Ioh.an.
a ❡ Iudex. Et
declarat dec.iſta
ca q̃ no.Inno.et
Hoſtien.s.c. vt
fame.Io.an.
b ❡ Repetat.
Sic ⁊ ciuitas re
petit ſuũ ciuẽ.ff.
de rei ven.l.j.§.
j.ff.ad munici.l.
de iure. ſic et pe/
tit ſuo ciui iuſti/
ciã fieri:⁊ violen
ter ablata reſti/
tui.xxiij.q.ij.do/
minus.ſic et pat̃
repetit filiuꝫ: qđ
dic vt.s. de con/
uer.infi.c.vlti. ſic ⁊ miles armate militie ꝑ magiſtrum
militũ in ciuilibus ⁊ crimĩalibus iudicat̃.C.de iuriſdic.
om.iudi.l.magiſterie.ſic ⁊ clerici corã ſuo iudice.s.đ iu
di.at ſi clerici.Io.an. c ❡ Iudice.Seculari q̃ malefa/
ctorẽ detinet.Io.an. d ❡ Eccl'iaſticũ. Vide qđ eſt.j.
cognitio ꝑtinebit.Io.an. e ❡ Spũali.De q̃ nec pnci/
palit̃ nec incidẽter hꝫ ſecularis iudex ſe intromittere.s.
de ordi.co.tuã.q̃ fil.ſint le.ꝑ venerabilẽ.⁊.c.lator.cũ ſi.
f ❡ Inteſt. Puta aduerſario q̃ illũ fecit detineri:et ꝑ
maleficio fecit puniri.⁊ ſic hi ſunt vocãdi quoꝝ inteſt:
ſic.s.de ma.⁊ obe.inter quattuor.C.de euic.emptor fun
Additio di.(⁊.ff.de re iudi.de vnoquoq;.⁊.s.de emp.⁊ vendi.c.
fi.Io.mo.)Si aũt nõ ẽ aduerſari⁹:puta qꝛ iudex ꝓce/
dit ex officio citabit̃ iudex:vt.s.dicit ⁊ concor.s.eo.ve/
nerabilibus.§.ij. g ❡ Notoriũ. Facti.ſ.qđ nulla poſ/
ſit tergiuerſatione celari.s.de coha.cle.⁊ mu.veſtra.qꝛ
notorie cognoſcit̃ ꝑ clerico:vt archidiaconus vel archi/
p̃ſbyter vel p̃ſbyter Boñ.vel his ſiles:vel ſi eſt notoriũ
iuris:ad idẽ.s.de ꝟ.ſig.cũ olim.Io.an. h ❡ Debeat.
Hoc ideo dĩ:qꝛ ſi eẽt clericus bufo vl' goliardus:⁊ ge/
ſtaſſet artẽ illã ꝑ annũ vl' tertio monitus non deſtitiſſet.
vel eſſet clericus vxoratus non incedens in habitu vel

bigamus.(ſaluo ꝙ no.s.eo.li.de biga.c.vno.in glo.ve/ Additio
re.Io.an.)vel degradatus talis non remitteret̃:quia p̃
uilegio non gaudet:vt.s.eo.li.de vita ⁊ hone.cle.c.vno
(adde ꝙ habes in Cle.j.eo.ti.Io.an.)de cleri.coniuga.
ca.j.de biga.c.vno.de penis.c.ij.in fi.(idem Archidi.h̃ Additio
vide ꝙ ſcripſi.s.
eo.ti.ꝑpẽdimus.
⁊.c. contingit.ij.
ſuper glo. ⁊ per
hoc ſine diſtincti
onum prolixita/
te videre poteſt
caſus quibus cle
ricus perdit pri/
uilegium clerica
le.Ioh.an.)
❡ Vl'.repete ſi.
k ❡ Aut. Repe
te ſi.Io.an.
l ❡ Habebat̃.
ſic.ff.ad mace.l.
iij.ff.đ offi. p̃to.
barbarius.s. de
iurepa.ꝯſultatio
nibus. m ❡ Co/
gnitioneꝫ.ſ. cum
eſt fama vel cõis
eſtimatio:qꝛ ſi ẽ
notoriuꝫ:ibi non
eſt neceſſaria co/
gnitio.(vnde.s. Additio
dixit abſq; alia
cognitione:hic di
cit ante cognitio
nem.Io.an.)
n ❡ Clericalis.s.
de vita ⁊ ho.cle.
vt clericorũ.⁊.c.
clerici.Io.an.
o ❡ Reputare.
Vt in quo ſtatu
reperit̃ in eo iu/
dicet̃ ꝑ pñti licꝫ
poſſet inquiri de
alio ſtatu.ff.đ in
iur.cum apud.§.ſi q̃s.⁊.j.in fi.c.(Archidia.alleg.xxv. Additio
di.q̃lis.xxiiij.q.ij.nec quiſq;. ⁊.s.eo.in pñtia. Io.an.)
p ❡ Legalis.C.de li.cau.ea q̃.ff.de libe.cau.liberis.§.
fi.⁊.l.cũ neceſſitas.ff.de ꝓba.l.circa.Io.an. q ❡ Cõ/
probat̃.Hoc vult dicere:hi q̃ portãt talẽ habitũ ſolent
clerici eſſe.vñ iſte putet̃ clericus:ſicut habitus demon/
ſtrat:vt qui ſimilẽ cũ alijs vitam ſuſcipiũt ⁊c̃.s.de ſta.
mo.recolẽtes. r ❡ Stigmate.Idẽ verbũ habes.xxxiij
q.ij.hoc ipm. s ❡ Agnoſcitur.Hoc habes.C.đ fabri.
l.ſtigmata.li.xi.⁊ dicit̃ fabricẽſis q̃ publica arma fac: Fabricẽſis
⁊ in publicis fabricis ⁊ nõ alibi.⁊ dat p̃micerio q̃ repo/
nat in publicis armamentis. Et eſt ſtigma (coctura Additio
igneoꝝ vulneꝝ.Archidia.dicũt deriuatores ꝙ ẽ ſignũ Stigma
character.cicatrix coctura. Inuſtio que fit calido fer/
ro:Ad gal'.vj.đ.Stigmata dñi mei Ieſu i corꝑe meo.
porto.Io.an.)inſtr̃m quo coꝝ brachia figurabant̃ cui
erat impſſum nomẽ imꝑatoris:facies ꝟo nõ figurabat̃
C.de penis.ſi q̃s.⁊ eſt ſile huic.s.de cri.fal.ad audien/
tiam. t ❡ Signari.C.de aqueduc.l.decernimus ad fi.
⁊ annotatio eſt:quia ſingulis manibus eorum impri/
mit̃ nomen imꝑatoris.hydrophilati autem dicunt̃ ab Hydrophi
hydra qđ eſt vas vbi aqua defert̃.vel hydra aqua phi/ lati

Gazo/phylatio lare.i.cuſtodire.inde hydrophilati.i. cuſtodes aquarũ: ⁊ eſt ſile qḋ de gazophylatio dicit.ſ.de ꝓba.c.j.Io.an. a Clericali.Dicto ꝙ fortius ſit etiã dephẽſus in habitu laicali: ⁊ h denotat ꝙ dicit: Cuius ⁊c. ⁊ lʒ dicamus ꝙ vltia mora nocet.ff.de peri.⁊ cõmo.rei vendi.l.illud.

tionem. g Innocentiane.ſ.eo.ſtatuimus.Ioh.an. h Inducit. Dic vt dixi.ſ.eo.ↄſtitutionem.Ioh.an. i Canonica.Quod dic vt.ſ.eo.ↄſtitutionẽ.Ioh.an. k Aliter. Scilicet non ꝑmiſſa canonica monitione ⁊ nominatim:parificata igitur ſunt in hoc excommunicatio: ſuſpenſio: et interdictum: ad idem.j.eo.is cui. in fine.⁊ concor.ſ.eo.ti.c.j.§.hec eadem.Ioh.an.

Additio hec vltima poſſeſſio nõ releuat in hoc ꝙ fiat remiſſio.(dicit Io.mona.ꝙ eſt ratio digna nota.quia h plura faciebant contra ipſum ꝙꝫ ꝓ ipſo: vt ptʒ in tex.⁊ ideo a pluribus denoiabit etiã ſm illõ iudicabit: vt no.j.ti.px.c.vi.Io.an.) b Fecerit.Coram iudice eccleſiaſtico.idem Io.mo. ⁊ Archidia. vt.ſ.j.rñ.⁊ ſic cõtinẽtia cauſe diuidet ↄ id.ſ.de ſequeſtra.c.j. ⁊ ẽ ideo: quia natura cauſe requirit aliũ iudicẽ:de ordi.cog.tuã.ꝗ filij ſint legi.laror.cũ ſi. Sʒ detentus in ſeculari curia quõ litigabit coraʒ eccleſiaſtico? Dic ꝙ forte relaxabit datis fideiuſſoribus:ſʒ non ꝓpẽ hoc remittetur.j.eo.ſi clericos in fi. Vl' litigabit ꝑ ꝓcuratorẽ.natura enĩ facti hoc hʒ ꝙ interdũ ꝑ aliũ ꝗs ꝓſequat cãʒ.ſ. de iudi.mulieres.de ſta.regu.c.vno.ff.de cuſto.reo.l.diuus.hãc aũt fidẽ faciet ꝑ publicũ inſtrumentũ ordinationis ſue.ij.q.j.legũ.ꝑ teſtes poterit etiã hoc ꝓbare.ſ

ceatur. Nõ ſic autẽ voluimus obſeruari ſi ante dephẽſionẽ ꝓ laico publice ſe gerebat:ac ꝓ tali cõiter habebatur:ꝗcũꝗs dephenſionis tẽpe a reptus fuerit in habitu clericali.tũc enĩ reſtituendus non b eſt quouſꝗ fidẽ de titulo fecerit clericali:cuiꝰ eidẽ ꝓbati c onis onus incũbat ꝓpter ꝑſumptionẽ ꝗ aduerſus ipſum orta eſt ex delatione laicalis d habitus ꝑcedẽti:ↄ eũ tñ inte e rim quiuis proceſſus iudicis penitus conquieſcat. Idẽ.

Nõ tenet ſuſpenſio vel interdictũ lata in ꝑticipãtes:non premiſſa monitiõe canonica. hoc dicit. Io.an. ca.XIII

f Statutũ Greg.pape.x. factũ ad declarationeʒ g ↄſtitutionis innocentiane:ꝗ ꝓhibet ꝑticipãtes excõicatis ea ꝑticipatione que ſolũ mi h norẽ inducit maiori excõica i tione ligari monitione canonica non ꝑmiſſa:in ſuſpenſionis ⁊ interdicti ſentẽtijs ꝗ ꝓ hmõi participatione plerũꝗ ab ordinarijs vel delegatꝭ iudicibus ꝓmulgantur:precipimus ĩuiolabiliter obſeruari.Decernentes eaſdeʒ ſñias k nõ tenere aliter ꝓmulgatas.

Idẽ. Per negligẽtiã nõ ꝓſequẽtis debito tpe appellationẽ:excõicatio poſt eã lata non cõualeſcit ſed poterit tũc denunciari:⁊ debebit vitari donec de ſentẽtie nullitate docuerit.h.d.Io.an. ca.XIIII

l Licet excommunicationis ſententia poſt ap m pellationẽ legitimam ꝓmulgata ꝑ negligentiã appellantis appellationem ſuam minime ꝓſequentis non ratificet n nec etiã ↄualeſcat. Excõicatus tñ noĩatim vel ſpãliter o ⁊ expreſſe qui poſt appellationem legitimaʒ excõicationis ſententiam aſſerit in ſe lataʒ:

L Icet excõ. Primo obiectioni rñdet. Scđo queſtionẽ ſoluit ibi: Excõicatus. Emanauit ad declarationẽ eoꝝ que no. Ioh.Lã.Ber.⁊ moderni. (dicit Ioh.mo. ꝙ Inno.ibi vacillabat Io.an.) ſ.de appella.ſepe. l Excõicationis. Licet de excõicatõe exꝑmat idem puto(idem Archid.)ꝺ ſentẽtia ſuſpenſionis ⁊ interdicti:cum eadem ſit ratio: ad hoc.ſ.c.px.⁊ ſ.eo.c.j.⁊.j.eo.is cui in fine.⁊.ſ.ꝺ ap. ad hoc quoniã.⁊ idẽ in qualibet ſententia ꝗ nulla eſt ipſo iure

Diuiſio

Additio

Additio de cle.ꝑegri.tue.(idẽ Archidi.vide ꝙ dixi in regula nõ licet.j.de reg.iur.Io.an.) c Preſumptionẽ.No.ꝗñ ꝑſumptio eſt nõ ſufficit poſſeſſio:niſi fiat fides de titulo:⁊ ↄcor.ſ.eo.li.de ꝑſcrip.c.vno. d Interim.i.pendente ꝓbatione de titulo clericali. Eſt enĩ hoc ꝑiudiciale de quo primitus debet cognoſci:vt ſciat an vt clericus ab eccleſiaſtico:vel vt laicus a laico puniri debeat. ⁊ ẽ ſi.C.de ordi.cog.l.vi.iij.q.xj.in fi. e Proceſſus. Ergo nõ ſolũ iudicare ꝓhibet:ſed etiã ꝓcedere:ad idẽ ſ.eo.li.de here.c. vt inquiſitionis.§.penulti. Ioh.an.

Diuiſio Additio S Tatutum. Duo facit. Primo ↄſtitutionẽ ꝓrogãtẽ cui ſcđo decretũ adijcit ibi: Decernẽtes(Et vide ꝙꝫ difficile ẽ ꝓuidere malicijs:qr faciles erãt iudices excõicare cũ ꝑticipibus. Emanauit decr.ſtatuimus ꝗ vetuit ꝑticipãtes excõicari maiori:niſi monitione premiſſa:faciebãt iudices fraudẽ faciẽdo monitionẽ generalẽ:⁊ ↄ hos ꝓuidit Greg.in.c.ↄſtitutionem. Sed demũ iudices ꝗ excõicare nõ poterãt ꝑticipãtes niſi nominatim monitos ſine monitione dicebant excõico talem. ⁊ ſuſpendo a diuinis omnes ſibi ꝑticipãtes.vl' faciebãt generalẽ monitionẽ de nõ ꝑticipãdo ſub pena ſuſpenſionis vel interdicti. Ioh.an.) f Grego.ſ.eo.ↄſtitu/

ita ꝙ non eſſet neceſſe appellare.ſ.eo.li.de re iudi.c.vltimo.quia tũc ſi ↄdẽnatus appellaret:⁊ non ꝓſequeretur nõ ꝓpter hoc ↄualeſceret ſñia eadẽ rõne:quod dico verum niſi talis eſſet caſus quo ratificaret ꝑ appellatiõeʒ ſñia nulla:vt lata cũ falſo ꝓcuratore.ff.rem ra.ha.l.iij. §.falſus.de ꝗ vide.ſ.de re iudi.c.j. m Legitimã. Si cauſa fuit vera ex ꝗ fuit legitima ſñia eſt nulla.ſ. eo.ꝑ tuas.ſed niſi prius appareat de eius veritate non poterit denunciari nulla:licet tunc poſſet fieri abſolutio ad cautelam.ſ.eo.venerabilibus.§. ſʒ ſi ex cauſa.⁊ §.vlti.ſi ergo fuit nulla:ſolo tractu tempis nõ potuit ↄualeſcere.ſ.eo.li.de deſpon.impu.c.vno.⁊.j.de reg.iu. nõ firmat.cũ ſuis ↄcor. n Conualeſcat.Contra.ff.de his qui no.infa.l.furti.vbi retro notatur infamia condemnatus de furto qui appellationẽ nõ ꝓſequit:ſic videtur retro deberi cenſeri excommunicatus ex quo appellatio nõ ꝓſequit.ſed non obſtat:quia lex illa loquit de appellatione emiſſa poſt ſñiam ab ipa ſñia:h de appellatione emiſſa ante ſñiaʒ:vnde ibi appellatio ſuſpendit effectum ſententie iam late.ſ.de iureiurã.veniẽtes. hic ante ſententiam iuriſdictionem ſuſpendit:vnde ſententia poſtea lata non tenet propter iuriſdictionis defectum.(idem Archidia.qui allegat.ſ.de conſue.ad noſtram.⁊.C.ſi a non competenti.per totum.Ioh.an.) Additio o Expreſſe. Interdum enim fertur ſententia excommunicationis in perſonam incertam.v.q.j. quidam.ſ. de offi.ordi.ſi ſacerdos.Ioh.an.

a ¶ Ab hoīe. De quo dic vt no. ſ. de ap. cū ſit romana. Jo. an. b ¶ Nūciari. No. nō ſequit̄ iſte denūciatus eſt excōicatus: ꝗ excōicatus eſt: h̄ em̄ denunciat̄ ꝗ forte excōicatus nō eſt: ⁊ facit ad queſtionem de qua dixi. ſ. co. li. de excep. pia. Sed nunquid ad repellendū actoreꝫ ſufficiat probari denunciationem excōicatiōis? vi- det̄ em̄ ꝙ non ꝑ hūc textū: ⁊ ꝑ rōnē dictā ſupius: cū illa decret. pia dicat id ꝓbari debere apertiſſimis documētis. No- ſtien. tn̄ no. ꝯtriū. ⁊ ibi Archidi. vt ibi dixi: ⁊ ꝓ parte illa fac̄ hec de- cre. nam hic ꝑ talem denunciatio- nē vitat̄ a iudi- cialibus ⁊ extraiu- dicialibus ⁊ legi- timis actibus vt ſequit̄: lꝫ forte ex- cōicatus non ſit: vt ꝑdixi: ſic dicā ꝙ ex ꝗ denuncia- tione non dubi- tat̄: vitiat̄ et re- pellat̄ ab agēdo: donec oſtēdat ſe abſolutū vel ſniaꝫ nullā. Sed ſi volumus tenere ꝓmum huic reſpondet̄ ꝙ hic nō ſolū de denunciatione: ſꝫ etiaꝫ de ſentētia excōicationis ꝯſtabat. c ¶ Legitimā: Jd eſt ex legitima ⁊ vera cauſa interpoſitā: vt ſupius dixi.
Additio Jo. an. (hec gloſella procedit in appellatione interpoſi- ta ante ſniaꝫ. Jo. an.) d ¶ Alias. Tolle exempla que dixi. ſ. co. pñti. Jo. an. e ¶ Docuerit. Poteſt exponi:
Additio id eſt docere cepit (ad hoc ꝗ ma. accu. poſ. inſup. ⁊ ꝙ ibi no. in. j. glo. Jo. an.) quia pendente ꝓbationis articulo ab extraiudicialibus ⁊ legitimis actibus nō repellit̄: ⁊ ſic ceſſabit ꝯtriū decre. ſ. co. ſolet in fi. Vel dic illud ha- bere locū in eo qui debito tempe appellationē ꝓſequit̄: iſtud in eo qui ꝓſequi neglexit: vnde in penam euitabit̄ ab extraiudicialibus donec docuerit ⁊c. ⁊ ſic ſtabit ꝓ-
Additio pter hoc verbum. (idem Archidia. qui etiā dicebat ꝙ ꝓ denunciatione iudicis ꝓma facie preſumitur: de renun. in pñtia. de elec. bone. ii. ⁊ ꝓ his. licet ꝑ illam amplius non liget̄: de ap. paſtoralis in fi. Jo. an.)
Diuiſio S J clericos. ¶ Sūt due ptes. Scđa ibi: Eoſdeꝫ. Prima fac̄ tria: ſoluit dubiū qđ dupliciṫ fortificat ibi: Etiam ꝑ. ⁊ ibi licet cāꝫ reddit ibi: Cū in his. Secunda
Additio dat regulam a qua duos caſus excipit ibi: Niſi. (⁊ no. ꝙ dicit clericos in genere non diſtinguendo an ſint vel nō ſint in ſacris. in mō tn̄ capiendi ⁊ detinendi debet in his haberi diſtinctio. xlv. diſ. cum beatus. Joh̄. an.) f ¶ Clericos. Et corrigit̄ ꝓma ps ꝗ no. Ber. ſ. co. vni- uerſitatis in vlti. glo. ⁊. c. vt fame. ⁊ declarat quod ibi no. moderni. Jo. an. g ¶ Tue iuriſdictōi ſbiectos. Cui loquat̄ nō apparet: ⁊ ideo dico idē Archiđ. decre. locuꝫ
Additio habere in quolibet iuriſdictionē (puniēdi crimina: vt. ſ. iij. glo. ⁊ in remiſſiōe quā dat fi. glo. ⁊ fac̄ Cle. j. de cele. miſ. ad fi. Jo. an.) habēte: ſiue de cōmuni iure: ſiue ꝓui- legio vel ꝯſuetudine: ad idem. C. de ſportul̄. l. vlti. ⁊ fa- cit quod dixi. ſ. co. li. de penis. ꝗꝗuis. Jo. an.

ſi appellationē eandem infra tp̄s ad ip̄am ꝓſequendā ab a homine vel a iure ſtatutū nō fuerit vt debuit proſecutus: lapſo eodē tp̄e excōicatus pu- b blice nūciari ⁊ nedū ī iudicia- libus ſed etiā in extraiudicia- libus euitari: ac a legitimis actibus remoueri debebit ꝗ- uſqꝫ ꝙ poſt appellationem le- c gitimā excōicatus fuerit: vel d e alias de ip̄ius ſnīe docuerit nullitate. Idem. Prelatus capi faciens ⁊ includens eti- am ꝑ laicos clericum nondū incorrigibilē excōicatus non eſt: nec etiam ipſi capientes. Secundo dicitur talis ſi dat fideiuſſores de parendo iuri detineri non debet: niſi iuſta cauſa id ſuadeat. hoc dicit. Johan. andree. ca. XV

f S J clericos tue iuriſdi- g ctioni ſubiectos ꝓpter cōmiſſos exceſſus etiam per laicos capi facias: et eos ne h fugiant in carcere pena debi- i ta poſtea caſtigandos inclu- das te vel capientes eoſdem licet nondum appareat in- corrigibiles illos eſſe nul- la credimus excommunica- k tione nodari. Cum in his ni- l ſi alias ex propoſito exceda- m tur in ipſis temeritas vel in- iuria nequeat deprehendi.
n ¶ Eoſdem quoqꝫ clericos ſi o de parendo iuri tibi fideiuſ- ſoriam dederint cautionem: detinere non debes. Niſi ex-

h ¶ Pena. q: carcer nō eſt pena: qđ tn̄ dic vt. ſ. eo. li. ſ. Carcer penis. ꝗꝗuis. i ¶ Poſtea. Jllos eſſe huius ꝯtrium no. Ber. in ꝑdictis glo. dicēs ꝙ ſi apparebat clericū incor- rigibilē. capi poterat ꝑ laicos ſine pena: alias nō. ⁊ ſic etiā ſoluebat ꝯtrium decre. vniuerſitatis ad decre. vt fa- me. ſ. eo. tu dic vt in ſequē. glo. k ¶ Nodari. cō- tra. ſ. eo. vt fame ⁊. ſ. eo. vniuerſi- tatis. vbi excōi- cationē incurrūt abbas ⁊ laici ꝗ de ip̄ius manda- to monachū ver- berabāt. Berū. ⁊ Hoſti. ſoluebāt: vt dixi in gl. ꝓx. qđ eſt falſum: vt h̄ vides. Alij di- cunt (Jo. mo. oli Additio hoc tenuit: ſꝫ po- ſtea addidit vt ſe quit̄ in glo. Jo.) ꝙ decre. vt fame loquit̄ in ep̄o. de cre. vniuerſitatis in abbate. ſed h̄ patet falſum per iſtam decret̄. que loquit̄ in quoli- bet iuriſdictionē ꝓ hñte: vt dixi. ſ. glo. ij. Dic ꝗ ꝙ decr. vt fame. ⁊ iſta loquunt̄ in captione ⁊ incluſione que de mādato ꝑlati cuiuſcūqꝫ qui crimia punire poſſit pōt fieri etiā ꝑ laicos: lꝫ ille nondū incor- rigibilis appareat. decre. vniuerſitatis: de verberib' lo- quit̄. que ſi ꝑlatus clerico vel monacho ꝑ laicum infer- ri iubeat ſꝫ iniurioſe nō eſt dubiū ſi in modum iuſticie.
Additio (vel diſcipline: de regu. c. vlt. h̄ tn̄ ꝑ laicū facere nō de- buit: ſed ꝑ clericos vel ꝑ ſemetip̄m: ſi erat minor ep̄o: ⁊ ideo mādās ⁊ mādatarius excōicati ſūt: vt ibi. Jo. an.) l ¶ Excedat̄. Ad idē. ſ. de reſti. ſp. oli. j. in fi. ⁊ h̄ vult dicere ſi clericus captus ꝗere ſe duci ꝑmittit. ⁊ ducētes eū nō reſiſtentē calce pugno vel alio modo ꝑcutiūt: vt iam vidi de facto: iſti bene ſunt excōicati: hoc ſonat lr̄a.
Additio (Jmponēda eſt em̄ ſeuientibus freni temperies. C. de cuſto. reo. l. ij. in fi. Joh̄. an.) m ¶ Jniuria. xvij. q. iiij. ſi quis ſuadente. ⁊. ſ. de ſen. excōmu. contingit. ⁊ facit hec littera ad queſtionem dominicalem de illo qui fugi- ens inimicos obuiauit clerico equitanti a quo equum Capiēs clerico equum vt fugere poſſet. petijt vt fugere poſſit: quem cum ille negaſſet: ſibi per vim abſtulit: ⁊ poſtea remiſit an talis ſit excōmunica- tus? Bar. brix. in queſtione dominicali. lxxxij. quidam cum fugeret: opiniones poſuit: quarum vna fuit: talem excōmunicatum non eſſe: quia id non fecerat diabolo ſuadente: ad cautelam tamen ab epiſcopo abſolui pote- rat. Alia fuit: talem excōmunicatum: ſed mitius punien- dum. l. di. ꝑſbyteros. ſ. quod me. cau. ſacris. Tertia fu- it Tan. quam ibi ſequitur Bar. talem excōmunicatū: ſed propter id nulla pena puniendum. n ¶ Clericos. Jdem in laicis ⁊ bene: etiam eodem mo- do dixit lex. ff. de cuſto. reo. l. diuus. Jo. an. o ¶ Fide- iuſſoriā. Ergo nō nudā tm̄: idē ⁊ multofortius ſi pigno- ra darēt: idē Archidia. cū ſit melius pignori incūbere
Additio ꝗꝫ in ꝑſonā agere. (inſti. de obli. ex delic. §. furti. ⁊. ff. de regu. iur. plus cautionis. Joh̄. an.) ⁊ qui ſe promiſit ſa-

tiſdatuꝝ ſatiſdat ſi pignora vel fideiuſſores det.ff.de cõſti.pe.l.ꝓmiſſor in fi.Jo.an. a ❡ Cauſa rõnabilis.Cũ plures forte fuerint malefactores vult vnũ retinere:vt
Additio ꝑ eum veritatẽ manifeſtantẽ alios capere poſſit.(facit xxiij.q.vlt.c.vlt.ſ.de ꝯfeſ.c.j.ſ.eo.lib.de here.in fidei.⁊.c.accuſatus.§.licet.Jo.an.)

diceri audire nõ pñt diuina.j.§.pxi. f ❡ Extra ipſam. Ciuitatẽ:intelligas ⁊ extra ꝯtinentiam.j.c.pxi.Jo.an. g ❡ Careat.Et ſic violaret neruus eccliaſtice diſcipli/ne:qđ eſſe nõ dꝫ.ſ.de ꝯſue.cũ inter vos.⁊ ſic no.intelli/gendũ vt res potius valeat ꝙ pereat.ſ.de ver.ſig.ab/bate.ff.de rebus dubijs.l.q̃tiens.

Diuiſio **S**J ſentẽtia ❡ Sunt tres ꝑteſ q̃ patẽt Prima ſoluit dubiũ ⁊ excipit ibi: Niſi.⁊ ſolutiões declarat ibi:Vñ Scđa ibi:Ceteꝝ Soluit ſcđm dubiũ duas limita/tiões inſerẽs ibi Qui culpabiles.⁊ ibi: Dũmodo. Tertia ibi:Cũ vero.ſoluit tertiaꝫ rõnẽ interſerens ibi:Ne ſnia. Et approbat ꝑmum dictum quod no. Hoſti.ſ. de ꝑui/leg.ex ꝑte.ſuꝑ ꝟ. pplm. Scđm et tertiũ declarant no.ꝑ Berñ.Jn/no.⁊ Hoſti.ſ.de ꝑuileg.ꝙ nõnull. b ❡ Jn clerum. Jnterdicto clero alicuius eccleſie non propter hoc intelligit eccl'ia interdicta: vñ alij clerici licite cele/brarent in illa:ad h.ſ.c.li.de ꝑuile.ꝑ exemptionem.
Additio in fi.(ſed ꝑ eandẽ decre.videt ꝙ interdicta eccl'ia interdicti ſint ei⁹

a ceſſus enormitas vel alia cauſa rationabilis eos ſuaſerit detinendos. **I**dem. Jnterdicto clero non eſt interdict⁹ populus: nec econuerſo: interdicta ciuitate propter delictum domini:ciues non interdicti extra ipſam audiunt diuĩa:interdicto populo ſingulares de populo intelligũtur interdicti:hoc dicit. Jo.an.ca.XVI

SJ ſententia interdicti proferat b in clerum non intelligit.Ni/ſi aliud ſit expreſſuꝫ in ea:inter c dictus populus:nec etiã ecõ/uerſo. Unde vno interdicto ipſorum alius licite admitti/tur ad diuina. ❡ Ceteꝝ cum d ꝓpter delictum domini vel rectoris eſt ciuitas ĩterdicta:ci/ues eiuſdem qui culpabiles non exiſtunt:dummodo ſi ip/ſi ꝓpter dñm vel rectorẽ pu/e niendũ in eis non fuerint in/f terdicti:poſſunt extra ipſam licite intereſſe diuis. ❡ Cuꝫ vero alicuius terre ꝑpl's int/dicto nodatur:ſingulares ex eo perſone quas interdictas g eſſe cõſtat. Ne ſnĩa effectu careat:cum diuinoꝝ auditio et

ſacramentoꝝ ꝑceptio popu/h lo vt vniuerſis non competãt i non debent alicubi caſibus k expreſſis a iure dumtaxat ex/ceptis audire diuina:vel ec/cleſiaſtica recipere ſacramen/ta. **I**dem. Jnterdicta ciui/tate ſuburbia et continentis edificia dicuntur interdicta: ⁊ interdicta eccleſia capella contigua ⁊ cimiterium contiguum dicitur interdictũ:hoc dicit Joh.an. ca. XVII

SJ ciuitas caſtꝝ aut villa ſubijciãt eccl'iaſtico l interdicto:illorũ ſuburbia ⁊ ꝯtinentia edificia eoipſo in/telligi volumus interdicta. m Nã licet ꝑdicta videant ali/as murorũ ambitu termina/n ri:hoc tñ caſu ne vilipẽdi va/leat ſnĩa interdicti: qđ fieret ſi poſſet in ipoꝝ ſburbijs vel o ꝯtinẽtib⁹ edificijs licite cele/p brari vt ꝑus expedit ĩterꝑta/tionẽ fieri latiorẽ. ❡ Ratiõe quoqꝫ ſimili ſi ſit eccl'ia ſnter/dicto ſuppoſita vel ſubiecta: nec in capella eius celebrari: nec in cimiterio ipi⁹ eidẽ ec/q cleſie contiguis poterit ſepe/r liri.Secus ſi ei contigua non

h ❡ Non cõpe/tãt.Quia vniuerſitas res eſt ina/nimata in quam non cadũt talia.ſ.eo.romana.in fi.(nam vt ibi ſa Additio tis ſcripſi iſta ca/dũt in aiãꝫ rõnalem ⁊ ꝑſonã ve/rã nõ repñtatam Jo.an.)vbi autẽ tractamus đ his que vniuerſitati cõpetũt:ita dicit illud eſſe penes vniuerſitateꝫ:qđ non penes ſingulos. ff. de in ius vocã.l.ſed ſi hac.§.q̃ mãumitti canonizata.xij.q.ij.qui manumit/tit.ppl'us aũt eſt idez hodie q̃ fuit ante centũ ãnos vñ tunc interdi/cto ppl'o ⁊ nõdũ relaxato:q̃ nunc eſt dicit interdi/ctus. vij.q.j. de/niqꝫ.xvj.diſ. ha/beo.ff. de iudi.ꝓponebat. Jo.an. i ❡ Alicubi.etiã in loco nõ iterdi/cto. k ❡ Expſ/ſis a iure.j. eo.c.vlt.quo ad diui/na:quo ad ſacra/menta habes.ſ.de pe.⁊ remiſ.ꝙ in te.⁊.j.eo.quoniam.

clerici ſicut exempti ſunt exempta eccl'ia.ſed ꝯtriũ ſumi/tur.j.§.pxi.quo ad non culpabiles.⁊ ad decre.ꝑ exemptionẽ reſponde ꝑ regulã in penis.j.de reg.iur. ⁊ ꝑ de/cre.ſtatutum.ſ.de elec.eo.li.Jo.an.) c ❡ Ecõuerſo. Hoc idẽ ꝓbabat olim ꝑ decret.ꝑdictã ex ꝑte. vbi lata fuit ſnĩa interdicti in clerũ ⁊ pplm:ſed ibi vnũ eſſet ſuꝑfluũ:ſi interdicto vno intelligeret alteꝝ interdictum.⁊ ad idem.ſ.de ꝑbẽ.c.j.lxiij.di.noſſe.cũ ſi.videt tñ arg. ꝯ inſti.de iure natu.§.plebiſcitum.vbi appellatiõe po/puli vniuerſi ciues intelliguntur:etiam connumeratis patricijs ⁊ ſenatoribus:ſꝫ illi eiuſdem ꝓfeſſionis ſunt: iſti vero alterius.ad idẽ.xij.q.j.duo ſunt.ſicut ⁊ expſſo laico in reſcripto ꝑ generalẽ clauſulã nõ cõuenit cleri/cus:vt no.ſ.eo.đ reſcꝑ.ſedes. ❡ Dñi.No.quia ſecus ſi ꝓpter delictũ ciuiũ:⁊ h etiã patet.j.dum dicit:q̃ cul/pabiles nõ exiſtũt. e ❡ Jnterdicti. Aliud ꝗ eſt inter/
Additio dicere ſolũ ciuitatẽ:aliud ciuitatẽ ⁊ ciues.(ſupple ali/ud interdicere ciues tm̃.Jo.an.)⁊ no. ꝙ pena ſpiritua/li.ſ.interdicti bene punit vnus ꝓ delicto alterius:de h j.q.iiij.in ſumma.xxiiij.q.iij.in ſũma.ſi igit ſunt inter/

SJ ciuitas. ❡ Sunt due ꝑtes.Scđa ibi:Ratiõe Diuiſio Prima ſoluit dubiũ ⁊ obiectiõi rñdet ibi:Nã lꝫ. Scđa ꝑs diſtinguit ſcđm membrũ ibi:Secus.Jo.an. l ❡ Suburbia.Ad idẽ.ff.de ꝟ.ſig.l.ij.⁊.l.edificia.⁊.l. alphenus.⁊.l.in ꝯtinẽtibus. m ❡ Predicta.Scꝫ ciuitas caſtrũ vel villa. n ❡ Vilipendi. Ad idẽ.ſ.c.pxi.in fi.(ibi tñ eneruabat vel effectu carebat.h aliqualem Additio effectũ habebat ſed vilipendebat:⁊ ꝯcor.ſ. de ꝑuileg. vt ꝑuilegia in fi.Joh.an.)⁊.ſ.de ꝯſue.cum inter vos. o ❡ Continẽtibus. Satis videt iudici arbitrio relin/quendũ que dicant ꝯtinentia edificia:⁊ non dicit contiguis:vt.j.pxi.rñſo.Jo.an. p ❡ Vt ꝑus. Hoc dicit q: celebrari poteſt:licet non vt prius.j.c.vlti. Joh.an. q ❡ Contiguis.Contigua ſunt quorum extrema ſe in/uicem contingunt.(vide ꝙ dixi eo.li.de conſe.eccle.vel alta.c.vno.ſuper glo.contigua.Jo.an.) r ❡ Sepeliri.Eſt ſi.j.eo.is cui.ij.rñ.ſi em̃ alicui iterdicit igreſſus eccl'ie ⁊ ſepultura cimiterij:vt ibi.Sꝫ pone tũc tꝑis aliquẽ ibi ſepultũ: ⁊ p⁹ ea relaxatũ ẽ intdictũ

An ſepelt i loco int dicto deb at exhũari ceſſante interdicto

nũqd talis exhumabit̃: nõ ſi penitẽs deceſſerit ſm̃ In/ no. q̃ h̃ no. ꝫ. de exceſ. ꝑla. c. vlt. q2 res deuenit ad eũ ca/
Additio ſum ⁊c̃. Hoſti. no. ꝫ. ꝫ. de ꝯſe. eccľ. vel alta. ꝯſuluiſti. (fa cit ꝙ no. co. ti. a nobis. ij. in fi. pe. glo. ⁊ vide ꝙ no. ĩ Cle. de ſepul. eos q̃. in glo. ſ3 q̃. Io. an.) a ¶Exiſtãt. Idez

m ¶Baptiſmo. Poſt baptiſmum eñi ſacerdos vngit chꝛiſmate in vertice non in fronte: quod eſt ſolius epi. ꝫ. de conſue. q̃ꝫto. pꝛimum patet de conſe. di. iiij. poſt q̃ꝫ. ⁊ duobus capľis ſequẽ. ⁊. c. ꝑſbyteris. ⁊. c. nullus mini/ ſtroꝝ. Io. an. n ¶Que. Sc3 baptiſmus ⁊ ꝯfirmatio. An in baptiſmo fiat chꝛiſmatio

habuimus in pol lutiõe. ꝫ. eo. ti. de ꝯſe. ec. vel alta. c. vno. Eſt aũt ſe/ cus ecõtrario: vt ibi. ſ. q2 cimiterio interdicto nõ di/ cit̃ inẽdicta eccle ſia etiã ꝯtigua: ⁊ ibi patet ratio.

Diuiſio IS qui in ec. ¶Due ſũt ptes. Scđa ibi: Is ꝟo. Pꝛia ſol uit duo dubia. Scđm ibi: Vľ q̃ Et rõnẽ interſe/ rit ibi: Cum id. Scđa ponit pe/ nã violantis in/ terdictũ. declarã do quis violet et quid ipoꝛtet pe/ na. Io. an.

b ¶Qui. Decla/ rat ⁊ appꝛobat q̃ no. Ber. ꝫ. de pꝛi uileg. tuarum in ij. glo. Innocẽ. ⁊ Hoſti. de exceſ. ꝑ
Additio la. tãta. (⁊ Ho/ ſti. ꝫ. de ꝯſe. ec. c. fi. ꝑ Abb. de pꝛe bẽ. in Lateran̄. Guil. i ſpe. tit. ij. § iux. ꝟ. illð q̃3. vbi etiã dic̃ idem de celebrãte in ec

a exiſtant. Idem. Celebrans ſcienter in eccleſia polluta vľ pſente excõicato maioꝛi irre/ gularitatẽ non cõtrahit: hoc pꝛimo. Scienter celebrans in loco interdicto in caſib⁹ non pmiſſis irregularis ⁊ inelegi bilis ẽ: hoc ſecũdo. Secũda ibi: Is vero. Ho. ca. XVIII

b c IS qui in eccľia ſangui nis aut ſeminis effuſi/ one polluta. Uel qui pñtib⁹ d maioꝛi excõicatione nodatis ſcienter celebꝛare pſumit: lic3 in h̃ temerarie agat irregula/ e ritatis tñ. Cũ id non ſit exp̃ſ/ f ſum in iure laqueũ nõ incur/ g rit. ¶Is vero qui ſciẽter in loco celebꝛat ſuppoſito inter/ dicto: niſi ſup h̃ puilegiatus h exiſtat: aut a iure ſit ꝯceſſum eidẽ: irregularitate3 incurrit a qua nequit ꝑ aliũ q̃ꝫ ꝑ ro/ i manum põtificem liberari et k adeo efficitur ineligibilis: ꝙ l nec ad eligendum cum alijs debebit admitti. Idem. Tempoꝛe interdicti chꝛiſma

die cene dñi confici poteſt. m QUoniã in ba/ ptiſmo ⁊ ꝯfirmatione ca. XIX n o que nedũ pueris ſed etiã ad/ ultis pꝛopter moꝛe periculu3 p exhiberi poſſunt licite tꝑe in/ terdicti: chꝛiſmat̃ vtimur vn ctione poſſe: licet terra inter/ dicta exiſtat: chꝛiſma die cene q dñi confici dubium non exi/ ſtit. Idem. Suſpẽſus ab in greſſu eccľie in ea diuina cele bꝛãs ẽ irregularis: ⁊ moꝛiẽs ipenitẽs ſuſpẽſiõe illa duran te caret eccľiaſtica ſepultura ⁊ ſuſpẽſio ab ingreſſu eccľie vel officio ꝑ appellationẽ ſe/ quẽtẽ nõ ſuſpendit̃. h. d. Do.

r IS cui eſt eccľie ca. XX inẽdictus ingreſſus: cũ ſibi ꝑ ꝯſequẽs cenſeat̃ in ip̃a diuinoꝝ celebꝛatio interdi/ cta irregularis efficit̃: ſi con/ tra interdictu3 hmõi diuinis s in ea ſe ingerat: in ſuo agens officio ſicut pus̃. ¶Talis q̃3 ſi hec interdicto durãte dece t dat: nõ d3 in eccľia vľ in cimi

o ¶Adult̃. idẽ hodie in peniten tia: quod dic vt ꝫ. eo. c. vlti.
p ¶Interdicti. vt. ꝫ. eo. ſecundo rñſo. ⁊. ꝫ. ð ſpon. nõ ẽ nob. (⁊ vi/ de ꝙ de m̃rimõio ⁊ oꝛdine ibi dixi poſt Inno. Tñ ẽ aduertendum ꝙ illa iura loq̃ban/ tur de baptiſmo paruuloꝛum tm̃ hic expꝛimitur ð adultis. qð pla/ cuerat Vincẽ. in decre. rñſo. Ioh̃. an.) Additio
q ¶Dubi um non exiſtit. q. d. conceſſo bap/ tiſmo ⁊ ꝯfirma/ tione tempoꝛe in terdicti ſatis eſt conceſſum confi/ ci chꝛiſma. ⁊ ẽ rõ q2 vet⁹ chꝛiſma nõ debet eẽ viui nec de illo veteri chꝛiſmate debet quis chꝛiſmari: ⁊ deponitur ſa/ cerdos q̃ de illo veteri chꝛiſmate vngit baptizatũ: niſi in moꝛtis ar ticulo: de conſe. di. iiij. ſi quis de alio. vnde omni anno in die cene debet chꝛiſma ꝯfici: ⁊ vetus cremari: de ꝯſe. diſ. iij. lr̃is. vere ꝙ̃ inſurgit huius decre. dictum: q2 ſi tꝑe interdicti per mittunt̃ ſacramenta quibus vtimur chꝛiſmate: ⁊ vetus chꝛiſma nõ debet eſſe viui. ꝙ̃ reſtat ꝙ pmiſſum intelligi tur: eo tꝑe die cene chꝛiſma ꝯficere: q2 ꝯceſſo pꝛincipali ⁊ acceſſoꝛium. de reg. iur. acceſſoꝛium cum ſuis concoꝛ.
Additio (Io. mona. alle. ꝫ. de offi. deleg. ꝑterea. ff. de ꝓcura. ad rem mobilem. ⁊. l. ad legatum. Io. an.)

cleſia cuius hoſtia clauſit ep̃s ⁊ reliquias ſuſtulit ꝓpt̃ diſcoꝛdiam patronoꝝ: de iurepatro. c. j. ⁊. ij. Ioh̃. an.)
c ¶Sanguinis. Intelligas hũani ⁊ iniurioſi: de ſemi ne etiã intelligas humano etiã vxoꝛio: ⁊ de h̃ vide ple/ nius. ꝫ. eo. li. de ꝯſe. ecc. vel alta. c. vno. d ¶Nodatis. Iſti interdictus eſt ingreſſus eccľie. ꝫ. eo. li. de priuile.
Additio epoꝝ. (vide ꝙ ibi dixi ſup glo. pe. Io. an.) vnde caue/ at: q2 pꝛimus eſt irregularitati. ꝫ. eo. titu. is cui. j. rñſo. Io. an. e ¶Tamen. alias inde. alias tamen. Io. an.
f ¶Iure. Suſpenſi ꝙ̃ a ꝯfeſſoꝛibus ſuis ab officio ad certũ tꝑs eadẽ rõne ſi celebꝛãt non incurrunt irregula/ ritatẽ. (idẽ Hoſti. de cle. ex. mi. c. fi. ⁊ Guil. in ꝑlleg. § iuxta. ꝟ. in ſuſpenſis. Io. an.) g ¶Sciẽter. Secus ꝙ̃ ſi ignoꝛãter: niſi tales eſſe ignoꝛantia que excuſare non deberet. ꝫ. de cle. ex. mi. apoſtolice. ꝫ. de poſtu. c. j. Ioh̃.
h ¶A iure. ꝫ. eo. c. vlti. i ¶Liberari. Ad idem. ꝫ. de cle. excõi. mi. apoſtolice. ꝫ. eo. de re iudi. c. j. ⁊. ꝫ. eo. c. j.
k ¶Ineligibilis. Et etiã impoſtulabilis. ꝫ. de poſtuľ. c. j. q2 violãs interdictũ etiam poſtulari nõ põt: vt ibi.
l ¶Cum alijs. Amittit ergo ptãtẽ eligẽdi actiuã ⁊ paſ ſiuã. ⁊ de h̃ ſolet recitari. ꝫ. de elec. ne ꝓ defectu. Io. an.
Diuiſio QUoniam. ¶Ponit dictũ cuius rõnẽ vrgentẽ ꝑ/ mittit. Io. an. declarat no. ꝑ Hoſti. ꝫ. eo. ꝑmitti/ mus. ꝑ quam olim ꝓbabatur quod hic dicit̃. Ioh̃. an.

Diuiſio IS cui. ¶Diuiſio pt3: q2 ſunt tria dicta. Ioh̃. an.
Additio Approbat̃ quod no. Inno. ⁊ Hoſti. ꝫ. eo. ſacro. (quia Inno. videbat̃ ꝯtrium dicere in decre. cũ medicinalis. ꝫ. eo. ideo vide ꝙ ibi ſcripſi ſup glo. de hac Io. an.
r ¶Interdictus. Ab hoie vel a iure. ꝫ. eo. ſacro. ꝫ. eo. ca. j. § ſi quis. ⁊. ꝫ. eo. li. de priuileg. epoꝝ. cũ ſi. Io. an.
s ¶In ea. Ergo ſecus ſi extra eã. ⁊ hoc no. etiam. ꝫ. vbi dexit in ip̃a. Si igit̃ ſub aere vel ſub tentoꝛio vel in domo priuata celebꝛet vel concelebꝛet foꝛte celebꝛan tibus cum altari viatico: vt. ꝫ. de priuileg. de his. ⁊. ꝫ. eo. ti. eo. li. c. vlti. irregularis nõ erit. (idem Innocen. ⁊ Hoſti. in decre. ſacro. ⁊ Guil. in ſpe. de lega. § iuxta. ꝟ. quid ſi quis ſuſpenditur. ⁊ Archið. hic. ⁊. ꝫ. de offi. dele ga. c. ij. Ioh̃. an. t ¶Cimiterio. Sicut ergo interdi/ cta eccleſia interdictum eſt cimiterium. ꝫ. eo. ſi ciuitas.
Quid ſi ex eccľia3 cele/ brat
Additio

terio eccleſiaſtico niſi penituerit ſepeliri. ❡ Sane ſicut excōmunicatio ſic ab officio vel ab ingreſſu eccl'ie lata ſuſpenſio aut ipius effectus p appel a lationē ſequentē minime ſuſpendunt. Idē. Religioſuz clericū verberātem abſoluit ep̄us eo caſu quo abſolueret clericū: hoc p̄mo. Verberās nouitium religionis excōicationē incurrit. hoc dicit ſecūdo. Dom. ca. XXI

R Eligioſo q̄ manꝰ violētas in clericum ſecularē iniecit: ne ſb p̄textu habeat materiā euagandi: poterit ab ep̄o b eo caſu abſolutionis benefici d um exhiberi quo ſeculari clerico poſſet ſi alium clericum pcuſſiſſet. ❡ Quāuis autem is qui religionem ingreditur religioſus cenſeri cum effectu e non poſſit: donec ſit tacite vl' expreſſe profeſſus: ſi quis ta f men violentas manus in euz iniiciat: excommunicationis g late a canone vinculum non euadit. Idem. Abſolutus propter mortis periculum vel aliud impedimentuz ab eo a quo alias non poterat: ſi ceſſante impedimento ſe non p̄ſentat: cum cōmode poteſt ei a quo alias abſolui debebat recidit in eandē ſententiam idez in abſoluto qui ſe debet alicuius conſpectui preſentare ſi hoc non faciat. Joh. andree. ca. XXII

h E Os qui a ſententia canonis vel hominis: cū ad illum a quo alias de iure fuerant abſoluendi: nequeunt ꝑpter imminentis mortis articulū aut aliud impe-

in fi. ita interdicto mihi ingreſſu eccleſie ⁊ cimiterij vt hic. nec hic diſtinguendum credo an cimiterium ſit contiguum vel non vt ibi diſtinguitur: quia illa diſtinctio habet locum vt vbi res interdicitur: ſcilicet eccl'ia: quia res eccleſiaſtica contigua ipſi eccleſie interdicere eſt interdicta: vt ibi: ſed vbi refert inter/dictum ad hominem vt hic: quid ad eum an cimiteriū nō ſit contiguum vel ſit: ⁊ p hoc illuderent ceſure ſi poſſet in iſto: licet nō in illo cimiterio ſepeliri. (⁊ talis illuſio reprobat. ſ. eo. ſi ſnia. §. vl. ⁊ ca. ſe. j. rñ. cū con tor. ⁊ ↄ. eo. cos q̄. Joh. an.) — Additio

a ❡ Sequentē. Iſta ergo ſūt paria quo ad hoc ſicut quo ad id. ſ. eo. c. j. ⁊ ſ. eo. ſtatutum cum ſi. et cōcor. ad hoc. ſ. de appell'. ad hec qm̄. Et intelligas ꝓp̄e de ſuſpenſione ab ingreſſu eccleſie vel diuinorum: vt ſonat lr̄a: q2 in ſuſpenſione a tempalibus: puta ingreſſu poſſeſſionis vel pomerij: vel interdicto aque ⁊ igni (. ff. de ſer. expor. cui pctō. ff. de inter. ⁊ releg. p torū. Jo.) nō haberet hoc locum. ff. de ap. l. non tm̄. taliū em̄ ſuſpenſionum vel interdictoꝝ effectus bn̄ ſuſpēdit p appellationē ſequentē niſi eſſet caſus in quo dānatū publice intereſſet ſtatim puniri. ff. eo. ↄſtitutū. Quid in ſuſpenſione a bn̄ficio: de ſb p Inno. ⁊ Hoſti. in p̄dicta decre. ad hoc qm̄. ⁊ placuit Inno. (lz Archidia. ↄrīa opi. ſibi attribuat. Jo. an.) q in omni ſuſpenſione eccleſiaſtica non ſuſpendat appellatio. Hoſti. diſtinguit: aut ſuſpendit a bn̄ficio: ⁊ tūc cū ip̄m beneficium ſpūale ſit: vera eſt hec opinio: aut ſuſpendit a pceptione beneficij de qua conſtat q eſt temporalis. ⁊ tunc bn̄ ſuſpendet appellatio eius effectum: idē ſecundū eum ſi dicat ſuſpendo te a p̄benda: ſecus ſi dicat ſuſpendo te a canonia: quia illa ſpūalis eſt: ſatis videret. (idē hic Archidia. eadē rōne. Joh. an.) p hanc decre. q ſuſpenſio a beneficio bene releuet p appellationē ſequentē: cū hic dicat ab officio ⁊ ab ingreſſu eccleſie ⁊c. ſi idem eſſet in ſuſpenſione beneficij hoc expreſſiſſet puto igitur ſolum in his mere ſpiritualibus per que ligatur anima. decre. hanc locum habere. Joh. an. — Additio

Diuiſio — R Eligioſo. ❡ Diuiſio patet. Scd̄a ibi. Quis. Et ſatis ſe ſummat. Jo. an. Prima ps declarat decre. ſ. e. cum illoꝝ. ꝟ. q ſi clericum. Secunda reprobat qd̄ no. Inno. ⁊ Abb. ſ. de regul'. ſtatuimus. ⁊ approbatur qd̄ ibi no. Hoſti. ⁊. ſ. eo. c. ij. b ❡ Eo caſu. Puta q2 leuiter. (non ergo reſtringo ad leuiſſimam. ſup quo vide q ibi ſatis no. ſup fine. j. glo. Jo. an.) pcuſſit. ſ. e. peruenit. Vl'e debilis vel delicatus. ſ. e. mulieres. ⁊. c. ca noſcit. Vel eſt eger vl' in mortꝭ articulo. ſ. eo. q de his. Vl' ha- — Additio

bet inimicitias capitales. ſ. eo. decetero. idem in ſimilibus. Jo. an. c ❡ Exhiberi. Cōtrariū videbat p decre. p̄dictā cum illoꝝ. vbi dicit q ſi clericum pcuſſerit ſecularem non niſi p ſedem apoſtolicam: vt ſcandalum euitetur abſolutionis beneficium poterit ꝓmereri: vnde videbatur q indiſtincte mōachus percutiens clericum abſoluēdus eſſet a ſolo papa propter ſcandalum quod eſt cū monachus clericum percutit: cū dignior ſit cetus clericoꝛuz. xvj. q. j. legi. ſed textus ille ſane debet intelligi ſm determinationē huiuſ decreta. nec enim ꝓ eo q monachi ſunt debet eoꝛuz conditio eſſe deterior. xvj. q. j. ſunt nonnulli in fine. Et puto (etiam rōne premiſſa ne ꝑpter religionez ſit deterior ipſoꝝ conditio. Jo.) q ſi monachus nō habet vnde vadat: ⁊ monaſterium etiā pauperrimū ſibi ꝓuidere non poteſt: abſoluet illum ep̄us eo iure quo abſoluit inopes. ſ. eo. c. q de his. d ❡ Clerico. Supple vel laico. e ❡ Nō poſſit. Et ob hāc cāz dicebāt Inno. ⁊ Abbas contrariū in p̄dicta decre. ſtatuimus. ⁊ ꝓ eis facit lex. ff. de ſtatu libe. l. ſtatu liber. vbi ſtatu liber que facit medio tempe facit vt ſeruus non vt liber. ſed contrariū eſt verum vt hic. nec obſtat q eras poterat laicari: quia idez in clerico ſeculari vl' in minoribus ordinibus: ⁊ pterea tunc eſt eccleſiaſtica perſona. xvij. q. iiij. quiſquis. f ❡ Violentas. Idem puto ſi volentes: in caſu. ſ. e. cōtingit. j. Jo. an. g ❡ Canone. xvij. q. iiij. ſiquis ſuadente. quo priuilegio etiam interdum gaudet clericus coniugatus. ſ. eo. li. de cleri. coniuga. c. vno. Joh. an. — Additio

E Os qui. ❡ Sunt due ptes que patēt. Secunda ibi: Ad idē. Corrigit no. p Ber. ⁊ alios. ſ. eo. de cetero. — Diuiſio

h ❡ Canonis. Multi ſunt caſus. (xxx. caſus iuris veteris collegit Hoſtieñ. in ſum. co. ti. §. iij. in p̄n. Joh. an.) in quibus eſt quis excōicatus a canone: ⁊ q̄dā. ſ. xxxij. includunt p ↄſtitutiōes huius ſexti. (de inſertꝭ loquit glo. ſb dico: quia vna reſeruata addit aliuz caſum. ſ. ↄ. ti. xxi. exiij in fi. duos etiā induxit Bonifacius poſt cōpilationē huius libri p extuagātes deteſtāte: ⁊. c. ſtatuimꝰ Joh. an.) libri quos hic omnes ordinatim enumerabo. Primus. ſ. eo. li. de elec. vbi periculū. §. nulli. Scd̄s. e. ca. §. q ſi p̄miſſa. Tertius. e. ti. ſciāt cūcti. Quartus. e. ti. generali. Quintus. e. ti. fundamēta. §. q ſi ſecus. Sextꝰ eo. ti. indēnitatibus. §. poſtremo. Septimus de offi. deleg. c. vlti. §. ps ꝟo. Octauus. ſ. de his q̄ vi metuſue cā fi. c. vl. Nonus de iudi. mulieres. Decimus ð re iudi. ad aplice in fine. Vndecimus. ſ. de rebus eccle. non alie. ſb conſultiſſimo. §. laici. Duodecimus. eo. ca. in fine. Ter- — Additio

tiuſdecimus de religio. domi.c.vno. Quartuſdecimus de cenſi.q̄ȝ.§.qui vero. Quintuſdecimus de immuni. eccle.clericis.§.nos igitur in fi. Sextuſdecimus.ca.de/ cre.℣.prelatis in fi.iſti duo hodie ſunt ſublati p̲ Clem̄. de immu.eccle.qm̄. Septimuſdecimus.co.ti.quoniam. Octauuſdecim⁹.

ri:⁊ poſtea ante manuum iniectionem reuocauit man/ datum:demum mandatarius percuſſit anteq̄ȝ reuoca/ tio perueniret ad eum: In hac queſtione videtur tene/ re Bern̄.ſ̄.co.mulieres.talem eſſe excōmunicatum:ad quod benefaciunt iura ibi per eum allegata:⁊ idem per

co.ti.c.vlti. No/ nuſdecimus.ſ̄.ne cler. vel mo.c.ij. in p̄nc. Viceſim⁹ eo.c.in fine. Vice ſimuſprimus: de heret.c.ij.§.rn̄ſo. Viceſimuſſecun dus.eo.c.ij.rn̄ſo. ſed potius credo illum canonē ſe rende ſentētie: vt ibi dixi. Viceſi/ muſtertius.e.ti. vt inquiſitionis. in fi. Viceſimuſ/ q̄rtus de ſciſma. c.vno.℣.oēȝ. Vi ceſimuſquintus. eo.ti.℣.⁊ nihilo/ minus. Viceſi/ muſſextus de ho mic.p hūani.ad fi. Viceſimuſſep/ timus de iniur. ⁊ dāno dato.c.v/ no. Viceſimuſ/ octauus de pen̄. felic.§.preſenti. Viceſimuſnon⁹. e.c.ad fi. Triceſi/ mus.ſ̄.e.q̄cūq̄ȝ. Duo aūt inducū tur p̲ hāc decre.

a dimentū legitimū ꝓ abſolu/ tiōis bn̄ficio habere recurſuȝ ab alio abſoluunt̄ ſi ceſſante poſtea periculo vel impedi/ mento hm̄ōi ſe illi a quo his ceſſantibus abſolui debebāt q̄ȝcito cōmode poterūt ꝯtem pſerint p̄ſentare:mandatum ip̄ius ſup̲ illis ꝓ q̇bus excōi cati fuerāt hūiliter recepturi ⁊ ſatiſfacturi ꝓut iuſticia ſua/ b debit decernimus:ne ſic cen/ ſure illudāt eccl'iaſtice in ean dem ſn̄iam recidere ip̄o iure. c Idē ſtatuimus de his q̇bus cū a ſe.apo.vel a legatis ip̄i/ us abſolutionis beneficium a quibuſuis ſententijs conſe quunt̄ iniungit̄:vt ordinari/ oꝝ ſuoꝝ vel alioꝝ quorumli/ bet ſuſcepturi penitentiā ab eiſdē ſe cōſpectui rep̄ſentent ⁊ paſſis iniuriā ſeu his q̇bus ꝓpter hoc obligati exiſtunt ſatiſfactionē exhibeāt compe d tentē:ſi hec cum primū cōmo

de poterunt non curauerint adimplere. **Idem.** Si pcuſ/ ſionē in clericū ſine meo man dato tamen nomine meo fa/ ctā ratā habeam excōicatus ſum:ſecus ſi meo nomine nō ſit facta. Joh.an. ca.XXIII

e Cum q̇s abſq̄ȝ tuo man f dato man⁹ inijcit in cle g ricū tuo noīe violentas:ſi h̄ ratū habueris:excōicationeȝ latā a canone incūctanter in/ h curris cum ratihabitio retro i trahat̄:⁊ mādato debeat cō/ parari. ¶ Si vo iniectio ea k dē tuo noīe non ſit facta:tūc licet pecces ratā habēdo ean dē:nō tn̄ ꝓpter h̄ excōicatio nis vllius vinculo innodar̄. cū q̇s ratum habere nequeat l quod eius nomīe non eſt ge/ ſtum. **Idem.** Corrigit hec decre.in quibuſdam ius ve/ tus: vt infra patebit:et dicit hoc tempore indicti etiam ſa ni ad penitentiaȝ admittunt̄

eadem iura ibi te net Hoſti.eſt tn̄ argu.ꝯ.ff.de acq̄ ren. here.ſi quis mihi bona ad fi/ nem. ⁊.ſ̄.co.lib. de ꝓcura.c.vi.in fi. Inno.ibi dixit talē excōicatū nō eſſe.(Hoſti.h̄ po Additio ſuit dictū Inno. ſȝ ip̄e Inno.vi/ det̄ hic tenere qn̄ tam tarde peni/ tuit ꝙ nō potu/ it reuocare alias ſecus.hec diſtin/ ctio colligitur ex p̄nci.⁊ fi.ſue glo. Jo.an.) tenetur tn̄ de culpa de q̄ alias puniri poſ/ ſit.canon eīm do lum req̇rit Bar. brix.in fine que/ ſtionum ſuarum venerialiū:in q̄/ ſtione que inci/ pit:Aliquis mā/ dauit.(⁊ eſt.lxx/ Additio xix.) dixit ꝙ ta/ lis quo ad deum non tenet̄:tamen quo ad eccleſiam excōmunicatus ē

qui de iure veteri non erant: vt no.ſ̄.eo.decetero.caſus quē habuimus.ſ̄.eo.c.pxi. ⁊ quē habebimus.ī.ca.pxi. ſunt declaratorij veteris iuris ⁊ nō nouo iure ꝓmulga/ ti:⁊ ideo int̄ eos nō cōputant̄. Quinq̄gīnta tales caſus exp̄ſſos ⁊ duos tacitos inductos p̲ Cle.no.in Cle.ī.e.ti. Additio in glo.eſt ſciendū.(q̄ fuit additio ex illis caſibus ibi no. xvj.ſūt papales.i.reſeruati pape q̇s ibi ſignāter exp̄ſſi. in ſupraſcp̄tis vo pauci ſunt papales.ſ. q̄rtus.xxiij.et xxviij. Itē.xxx. poſt pſeuerantiā duoꝝ menſiū ſed non p̄us decre.clericos.de immu.ec.obmitto.q2 eſt renoua/ ta. Ex his etiā caſibus q̄ttuor req̇runt ſatiſfactionē an̄ abſolutionē quos vide.ſ̄.eo.ſolet in glo.j.notoria. Jo. an.) a ¶ Legitimuȝ. Aliqua exempla poſui.ſ̄.c.pxi. b ¶ Decernimus. Nō dicē declaram⁹:⁊ ſic ſuo tp̄e vera Additio fuit.(idem Jo.mo.h̄ in p̄n. Jo.an.)opinio Gof. Ber.⁊ Hoſti.qui dicebant eū nō recidere:dicebat tn̄ Hoſti.h̄ p̄textu multi illudunt cenſure:vnde ꝓuidendum eſſet: modo igit̄ eſt ꝓuiſum. c ¶ Idem. Scȝ ꝙ in ſententiā recidant ip̄o iure. d ¶ Hec. Scilȝ duo ſupius dicta.ſ. p̄ntare penitētiarijs:⁊ ſatiſfacere iniuriā paſſis. Joh. Diuiſio Cum q̇s. ¶ Sunt duo dicta. Scōm ibi: Si vero ⁊ verūq̄ȝ ſubdit rationē ſui ibi: Cū rati. Secundū ibi: Cū q̇s. Do. Declarat ⁊ app'obat notata p̲ Jo.xvij. q.iiij.omnes eccleſie.p̲ Bern̄.⁊ modernos.ſ̄.eo.mulie/ res. Et per hanc decre.exemplificamus regulas.ī.de re gu.iur.ratum quis.⁊ regulam ratihabitionem. Jo.an. Queſtio e ¶ Mādato. Quid ſi quis mādauit clericū verbera/

quod verum videtur.(quoſdam caſus quibus peniten Additio tia liberat a pena poſui de iure patro.cū laici.ſup̲.j.gl. Jo.an.) f ¶ Clericū. Large ſumit̄ vt.xij.q.j.duo ſut. Jo.an. g ¶ Tuo noīe. Puta tui ꝯtēplatione ſeruitor vel amicus tuus clericū q̄ tibi iniuriā realem vel verba lem intulerat pcuſſit:quem tu poſtea ratum habēdo re cepraſti ⁊ magis amicū habuiſti. Sed quid dices retē Queſtio to.h̄ themate:ſi ille amicum vel ſeruitorē talem nō rece prauit:vel illū expulit:nec p̲ aliq̄ exteriora pōt appare/ re ꝙ ratū habuerit:ſȝ tn̄ in veritate ratū habuit in cor de: dixit Hoſti.ſ̄.eo.mulieres.talē q̄ ad deū eſſe ligatū nō tn̄ quo ad eccl'iaȝ militantē que nō iudicat de occul/ tis:de ſimo.ſicut nobis.⁊.ſ̄.eo.a nobis.ij. Joh.an. h ¶ Incurr̄. Ex ratihabitiōe p̄dicta:dico ꝗ eū excōi/ catū ex nūc.ſ.ex q̄ ratū habuit:nō extūc q̄ fuit facta in iectio:lȝ.ī.dicat̄ ratihabitionē retrotrahi:q2 fat̄ trahit̄ ad tp̄s anterius:cū ex facto anteriori ligat:licet ex nūc. nec eīm ſn̄ia excōicationis trahit̄ retro:ſicut alie ſnīe.ſ̄. eo.licet.q̄ ſtatim ligat:aut nō ligat nec ſuſpēdit effectū ſuum.ſ̄.de ap.paſtoralis.⁊ facit qd̄ dixi.ſ̄.eo. venera/ bilibus in glo.poſt diffinitiuā. Jo.an. l ¶ Compari. vt.ī.de regu.iur.ratihabitionem.⁊ dic vt ibi no. Jo.an. k ¶ Nō ſit facta. Puta inimicus inimicū ſibi clericuȝ pcuſſit:ego gaudeo ⁊ forte illū poſtea recepto ⁊ illi cōi/ co.(tūc tn̄ incurro minorē:⁊ ſm̄ h̄ exēplū dicit tex.vlti⁹ Additio intelligendū eſſet de maiori. Joh.an.) l ¶ Geſtum.ī. de regu.iur.ratum quis.⁊ dic vt ibi. Joh.an.

niſi ſint excõicati: qui nõ niſi in mortis articulo admittentur: vł cauſam dederũt interdicto qui non admittentur: niſi ſatiſfaciãt vel caueãt ꝓut poſſunt. Item illo tempore miſſe ⁊ alia diuiã officia ſub pena diſtributionũ ſicut prius in eccleſijs celebrantur ianuis clauſis plane ſine excõmunicatis interdictis et ſonitu campanaꝝ: ⁊ quater in anno alte cũ cãpanis et ianuis apertis celebrare poſſunt: et excluſis excõmunicatis interdictos admittere: ita tamẽ ꝙ hi ꝓpter quorũ exceſſum latũ eſt nõ appropinquãt altari: in ceteris ſeruanduʒ eſt interdictũ: et reuocata ſunt priuilegia vltra id quibuſcunqꝫ conceſſa. hoc dicit. Joh.an.

Alma ma⸗ ca. XXIIII

Alma mater eccleſia plerũqꝫ nõ nulla rationabiliter ordinat ⁊ ꝯſulte: que ſuadente ſubiectoꝝ vtilitate poſtmodum cõſulti⁹ ac rõnabili⁹ reuocat: in ᵃ meliuſue cõmutat. ¶ Sane a nr̃is dudum fuit p̃deceſſori bus cõſtitutũ vt in terris ſeu locis eccleſiaſtico ſuppoſitis interdicto: nulla certis caſi ᵇ bus et ſacramentis exceptis diuina celebrẽtur officia vel miniſtrenꝫ eccleſiaſtica ſacramenta. ¶ Quia vero ex diſtrictione hmõi ſtatutorũ excreſcit indeuotio populi: pullulant hereſes: et infinita pe ᶜ ricula animaruʒ inſurgunt: ᵈ ac eccleſijs ſine culpa earum debita obſequia ſubtrahunꝫ cum fratribus noſtris deliberatione habita ſuper his diligenti cõcedimus: ꝙ tempore interdicti ab homine vł ᵉ iure prolati non tantummodo morientes: ſed etiã viuen ᶠ tes tam ſani etiaʒ q̃ʒ infirmi ad peniẽtiã que ꝓpter proni ᵍ tatẽ ⁊ facilitatẽ hoĩm ad peccanduʒ ſumme neceſſaria eſt ʰ licite admittanꝫ: dum tñ excõicati non fuerint q̊s admit ⁱ ti preterq̃ʒ in mortis articulo nolumus ad eandem. ¶ Illis etiam ꝓpter quoꝝ culpaʒ dolũ vel fraudẽ lata eſt ſentẽtia interdicti: vel qui ad ꝑpe

Diuiſio — Alma mater. ¶ Poteſt diuidi in quattuor partes. In p̃ma p̃mittit ꝓemium vſqꝫ ibi: Sane. In ſc̃da in qua tractat de ſacramento pn̄ie: quõ ⁊ q̃bus ſit exhibẽdũ tp̄e interdicti: vſqꝫ ad .§. adijcimus. Ibi tertia: vbi tractat quomodo diuina officia ſint illo tp̄e celebranda vſqꝫ ad .§. ceteris. Ibi quarta et vltima in qua quo ad cetera ſeruari precipit interdictuʒ ⁊ priuilegia contra reuocat. Jo.an. Sed Jo.mo.diuidit in ſeptẽ ꝑtes: facꝫ eñ ꝺ ſc̃da tres: ⁊ de tertia duas. (Et circa hãc dictionem alma: vide ꝙ dixi de offi.cuſ.c.ij.ſuꝑ co. ✠. ⁊ habeꝫ idẽ ✠bũ.s̃. co.li. de relig.⁊ ve.c.j. poſt p̄n. Jo.an.) ᵃ ¶ Commutat. Quia ſm varietatẽ tẽpoꝝ ſtatuta expedit variari. s̃. de ꝯſang.et affi.non debet. ⁊ optime.lxiij. diſ. .§. verum. nã etiam priuilegium reuocaꝫ cũ tẽdit ad noxã. s̃. de deci.ſuggeſtuʒ. Et no. ꝙ raro inuenies ⁊ forte nunq̃ʒ: ſaluo eo quod dixi. s̃. de here. ꝯ chriſtianos. ꝙ cõſtitutio Bonifacij reuocet iuſ antiquũ: q̃n verba exp̄mat que hoc denotent: vt vides hic ⁊. s̃. de reſcrip. ſtatutũ. s̃. de ꝯceſ.p̄bẽ.c.ij. de cẽſi. felicis. licet hoc non ſit neceſſe: vt. s̃. co.li. de ꝯſti.c.j. eſt tñ vtile vnde nõ debemus eſſe faciles ad dicendũ ꝑ ſuas ꝯſtitutiones vetera iura eſſe correcta vbi id nõ exprimit: q2 ſi hoc intenderet in illis exp̄ſſiſſet: vt in iſtis: ad hoc. s̃. de celebra. miſ. cũ marthe. ✠. Jo. cum ſuis ꝯcor. ᵇ ¶ Sacramentis. Permittebaꝫ eñ baptiſma paruuloꝝ penitẽtia morientium ⁊ viaticum: ꝯfirmatio in fronte. s̃. de ſpon. nõ eſt. (ibi dixi de ſacr̃o ordinis poſt Inno. Jo.an.) de pe. ⁊ remiſ. ꝙ in te. s̃. co. rñſo. ꝑmittebaꝫ etiam confectio chriſmatis. s̃. co. qm̄. ⁊ celebratio miſſe ſemel in ſeptimana ꝓ conficiendo corpore chriſti ꝓ infirmis. s̃. co. ꝑmittimus. tenet etiam matrimonium ꝯtrũ tp̄e interdicti: cũ teneat etiã ꝯtrũ ab excõicato maiori. s̃. de eo qui duxit in ma. quã pol. ꝑ adul. ſignificaſti. lʒ eñ illud ſit ſacr̃m. nõ tñ ſic ꝯfereꝫ gratia ꝑ illud ſicut ꝑ alia. (fateꝫ ergo glo. ꝙ ꝯfereꝫ. ⁊ de hoc plene dixi de ſacra vnct.c.vno poſt p̄n. Jo.an.) de hoc.j.q.j. q̃cq̃d. ᶜ ¶ Inſurgũt Et oibus his fuit ꝓuidendum. s̃. de ꝯſti.c.ij. de ſepultu.c.j. Audiui de quodã loco in marchia ꝙ tanto tempore ſteterat interdictum ꝙ facta relaxatione homines illius loci. xxx. ⁊ .xl.an. q̃ nũq̃ʒ audiuerãt miſſaʒ deridebãt p̄ſbyteros celebrãtes. (ſiĉ ꝙ dicit Hiero. ad atheracbiã vbi loquiꝫ ꝺ nat̃ in obſidione q̃ nõ deſiderabãt quã nõ nouerãt libertatẽ. Jo.an.) ᵈ ¶ Sine culpa. Quod regulariter eſſe nõ debet. j. de reg.iur. ſine culpa. cum ſuis concor. ᵉ ¶ A iure. Pone exẽplũ. s̃. co.li. de elect. vbi periculũ .§. ciuitas. de cenſi. q̃q̃ʒ. de immu.eccle. clericis. de vſur.c.j. ꝺ penis.c. vlti. ᶠ ¶ Sani. Vide ꝙ verificatur hic falſa opinio quã poſuerat Hoſ. s̃. de ſpon. nõ ẽ nobis in fine. vbi dicit textus penitẽtias morientiuʒ. dicebat Hoſ. Lãcre. ⁊ Vinceñ. ⁊ etiam viuoꝝ qm̄ nulli deneganda eſt pn̄ia. alleg. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ q̃dam. de pe. di. vlti.c. vlt. ꝓpheta vlt. ⁊ ſuo tp̄e falſum dixit licet hodie ꝑ hanc decre. ſit veꝝ. Joh.an. ᵍ ¶ Ad peccandũ. Quia ꝓcliu⁹ eſt curſus ad voluptatem ⁊ natura imitatrix eſt vitioꝝ. xx. q.ij. procliuus. ⁊ omnis etas ab adoleſcẽtia prona eſt ad malum. xij. q. j. omnis etas. et natura humana facile labitur ad delicta: in auc̃. de monachis .§. ſi vero his. colla.j. vnde eſt penitentia ſecunda poſt naufragium tabula qua ſuſtinemur poſt caſum de peni. diſ.j. ſecunda naufragium ⁊ poſt baptiſmum qui lapſus fuerit in peccatum per eam reparatur. s̃. de ſumma trinita. firmiter. ad finem. Jo.an. ʰ ¶ Admittantur. Sed nunquid talibus ſanis poſt penitẽtiã dari poſſet euchariſtia? Et videtur ꝙ ſic: cum ipã per penitentiam intelligatur. s̃. de peni. ⁊ remiſ. ꝙ in te. Sed dic ꝯ (idem Archidia.) nam lʒ eo caſu per penitentiam intelligaꝫ viaticum vt ibi: non tamen ſimpliciter euchariſtia: nam iſta eſt regula a canone tradita ꝙ nulli penitẽti eſt denegãdũ in morte viaticũ. l. di. penitẽtes. in fi. lʒ igiꝫ euchariſtia vt viaticũ eo tp̄e ꝑmittaꝫ his q̃ ſunt in via huius ſeculi: nõ tñ ſanis reperio ꝑmiſſum: ⁊ ſic ãntiquitati ſtabo: ⁊ dicã ꝓhibitũ. C. de ap. ꝑcipimus. ad hoc. j. .§. pxi. in fi. vbi dicit ſolummodo. (ſic circa ſacramenta nihil ſit immutatũ niſi quo ad penitentiaʒ: ⁊ idẽ Archiꝺ. Jo.an.) ⁱ ¶ Articulo. Tunc eñ ipi penitẽtes abſolui poſſunt a ſacerdote. (. s̃. de ſepul.c.fi. Jo. an.) etiã ſi tale eſſet excõicationis genus: ꝙ nõ poſſent abſolui niſi a papa. xvij. q. iiij. ſi quis ſuadente. Jo.an.

Additio · Que ſacra erant permiſſa · Additio · Additio · Queſti · Additio · Additio

trãdũ delictum: cuius occa/
ſione ipſum interdictũ eſt la/
tum p̄buerũt auxiliũ cõſiliũ
vel fauorem: niſi de ipſo deli
cto ſi ſint tales ꝙ id facere
valeant prius ſatiſfecerint:
a vel de ſatiſfaciẽdo idoneam
dederint cautionẽ: aut ſi ſa/
tiſfacere nequeunt vel hmõi
b cautionẽ preſtare iurauerint
ꝙ cũ poterũt ſatiſfaciẽt: ⁊ ad
ſatiſfactionẽ hmõi p eũ vel
p eos q̃ facere ipſam debent
et poſſunt p̄ſtandã dabũt cõ
ſiliũ ⁊ auxiliũ: ac iuxta poſſe
ſuũ fideliter laborabũt: non
eſt penitentie bñficiũ aliqua
tenꝰ cõcedẽdũ. ¶ Nec tunc
etiã quo ad iſtos vel alios q̃
circa hoc minime delique/
rũt: vbi ciuitas vel locus ali
us ſeu vniuerſitas interdicti
c exiſtũt: faciẽda eſt relaxatio
interdicti: ſed eſt eis ſolũmo
do iniũgenda penitẽtia ſalu
taris. ¶ Adijcimꝰ p̄terea ꝙ
d ſingulis diebꝰ in eccleſijs et
e monaſterijs miſſe celebrent
et alia dicant diuina officia
f ſicut priꝰ: ſubmiſſa tamẽ vo/
ce ianuis clauſis excõicatis
g ac interdictis excluſis: ⁊ cã/
panis etiã non pulſatis. ⁊ tã
canonnici ꝗ̃ clerici eccleſiarum
in quibꝰ diſtributiões quoti
diane illis q̃ horis interſunt
h canonicis tribuunt: ſi ad of/
ficia nõ venerint ſupradicta:
diſtributiões eaſdẽ amittãt:
ſicut interdicto pderẽt nõ ex
tãte ſi diuinis officijs nõ ad
eſſent. ¶ In feſtiuitatibꝰ ve
ro natalis dñi paſche ac pẽ/
i tecoſtes ⁊ aſſumptionis vir/
ginis glorioſe cãpane pulſen
tur: ⁊ ianuis apertis alta voce
diuina officia ſolẽniter cele/
brent. excõicatis ꝓrſus exclu
ſis: ſed interdictis admiſſis:
q̃bus ob reuerẽtiã dictarum ſo
lẽnitatũ: ⁊ vt ipi ad humili/
tatis gratiã ⁊ recõciliatiõis
affectũ faciliꝰ inclinent: p̄fa/
tis diebꝰ participationẽ per/
mittimꝰ diuinorum: ſic tñ ꝙ illi
ꝓpter quorũ exceſſũ interdi
ctũ hmõi eſt ꝓlatũ altari nul
k latenꝰ appropinquẽt. ¶ Ce
teris q̃ circa obſeruationem
interdictorũ a noſtris ſunt p̄
deceſſoribꝰ inſtituta: in ſuo
robore duraturis: non obſtan
tibus q̃buſuis priuilegijs ec
cleſijs monaſterijs ordinibꝰ
religionibꝰ ſeu pſonis eccle/
ſiaſticis ſecularibꝰ vel regu/
laribus exemptis ⁊ nõ exem
ptis ſub quauis forma vel ex/
preſſione verborum ab ap. ſede
l conceſſis: que cõtra tenorem
p̄ſentis cõſtitutiõis nulli vo
lumus ſuffragari: cum q̃buſ/
libet tam ſecularibꝰ ꝗ̃ regu/
laribus ſufficere debeat: vt
tẽpore interdicti mõ p̄miſſo
diebus celebrẽt ſupradictis.

a ¶ Idoneã. ergo nõ nudã ſed pignora vel fideiuſſores. C. de ver. ſig. ſancimus. b ¶ Iurauerint. ad idẽ ſ. de do. inter vi. ⁊ vxo. per veſtras. C. de epiſ. ⁊ cleri. auc. generaliter. c ¶ Relaxatio. facit ad ea que no. de pe. ⁊ re. ꝙ in te. (⁊ vide ꝙ ibi poſt Inno. dixi ſuper fi. vl. glo. Ioh. an.) in fi. igit ſi is ꝓpter cuiꝰ culpã latũ eſt interdictũ ſatiſfacere vult tollet interdictum ſi non ꝓpter eius culpam ſed alterius ipſe punit: eiꝰ ſatiſfactio nõ requiritur. ſ. e. ſi ſententia. §. j. ſi autem culpabilis fuit: puta cõſiliarius vel auxiliarius: licet tollat cautio ⁊ iniũgat penitentia non relaxabit interdictũ. d ¶ Eccleſijs. nõ itelligas de eccleſijs interdictis: ſed ſitis in loco interdicto: qḋ patet. ſ. §. j. ibi terris ſeu locis: ad idem. ſ. de ver. ſig. cũ in partibꝰ: ſic etiam loquit. ſ. de pe. et re. ꝙ in te. de priuile. ꝙ nõnullis. ibi cũ cõe terre fuerit interdictũ. (ad huiꝰ intellectum vide ꝙ ſcripſi. ſ. e. p̄nti. ſup. ⁊. loca. Io. an.) e ¶ Monaſterijs. ⁊ noie eccleſiarũ intelliguntur monaſteria. liiij. diſt. §. hac auctoritate. (vide ꝙ not. et dixi. ſ. e. li. ne p̄lati grãdi. in. ⁊. p̄ſertim. in glo. no. ⁊. ſuper ipſa. Io. an.) f ¶ Sicut prius. hoc ſtatim determinat p ſequentia. g ¶ Interdictis. q̃d de non interdictis? videret a contrario ꝙ eis p̄ſentibꝰ poſſit celebrari: ſed dic cõtrariũ: qr interdicto loco omnibꝰ interdictũ intelligit ibi audire diuina: niſi ſup hoc ſint priuilegiati. et videt expreſſum. ſ. e. li. de priuile. licet. que decre. etiam videt ſupflua p iſtã: ſed dic vt ibi dixi in p̄n. imo ſi decre. illa intelligeret de priuilegio iuris cõis: puta dato hodie p hãc decre. ibi eſſet caſus. h ¶ Tribuunt. et illis tm nõ alijs tribui debẽt: ⁊ cõſuetudo cõtraria nõ valet. ſ. e. li. de cle. nõ reſi. c. vno. i ¶ Aſſumptiõis. Nota terminatã altercationẽ querentiũ qḋ eſt ſolennius feſtum an feſtũ aſſumptionis: an feſtũ natiuitatis. An feſtum (vel annũciationis de quo plus videbat Io. an.) aſſũptiõis virginis glorioſe: habet enim eccleſia ꝙ ſit celebrius feſtum btẽ marie aſſũptionis vt hic vides. (⁊. ſ. de obſer. ie. c. j.) Sed in ſit ſolẽnius his feſtiuitatibꝰ ꝗ̃tũ poterit celebrari: dic ꝙ in vigilia feſto natiuitatis feſti ad veſperas fiat eiuſdẽ. (Idem Archi. Ad. et fa. Clemen. j. de reli. et vene. in fi. ⁊ hoc ex obſeruantia eſt indubitatũ. Ioh. an.) quia tunc q̃ ad officiorũ celebrationẽ incipit dies. lxxv. di. qḋ die. ⁊. ſ. de ferijs c. ij. ⁊ credo ꝙ cõtinuare poterũt officium vſq; ad veſperas feſtiue diei incluſiue: cõpletorium aũt ⁊ reliq̃ poſt veſperas cantare non poterũt ſm hãc formam per iura predicta. k ¶ Appropinquent. vberiorẽ gratiã igitur habebũt q̃ nõ peccauerũt ꝗ̃ hi q̃ peccauerũt: (dicit Ioh. mo. grã effuſa plus vel minus affluit ꝓut ſubiectũ grẽ plus vel minꝰ ſe cooptat influẽti. alle. ꝙ no. xvj. q. j. poſitiões. ⁊. ff. de vſu ⁊ ha. plenum. §. j. et §. equi.) et merito. nam et ſpeciale eſt in hac ſententia cõtra rõnem iuris ꝙ aliꝰ pro alio puniat. ſ. de iniu. ⁊ dam. dato. c. vno. l ¶ Conceſſis. Erãt fratres minores p̄dicatores et quidam alij priuilegiati vt certis ſuis feſtiuitatibus celebrare poſſent tempore interdicti: interdũ vſq; ad octauas: hec ⁊ ſimilia priuilegia ſũt reuocata: et puto. (Idem Archidi.) etiam per hec verba generalia reuocatũ priuilegiũ templariorũ et hoſpitalariorũ: quo in eorũ iocundo aduẽtu ſemel in anno aperiebat vna eccleſia in loco tempore interdicti: ⁊ celebrabant diuina. ſ. de priuile. vt priuilegia. ⁊ intelligas de prioribꝰ priuilegijs que reſpicit hec cõſtitutio: non de poſterioribus: cum ſibi vel ſucceſſoribus legem imponere non potuerit: licet indicare potuiſſet. ſ. eo. lib. de reſcrip. c. vlti. C. de legi. digna vox. de elec. innotuit.

Ad.

Ad.

Bñ nõ interdictis

Quare iſti poſſunt appropinquare altari

Ad.

Exemplu ʒ

Ad.

R